

Scow

**ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาโรงเรียนเขมะสิริอนุสสรณ์
ที่มีต่อการใช้เว็บไซต์สนทนาทางอินเทอร์เน็ต**

นางสาวสุพรรณิ สรรพทรัพย์

การศึกษาค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
แขนงวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
พ.ศ. 2552

**Opinions of Secondary Level Students at Khema Siri Memorial School
Toward the Use of Website Chatting via the Internet**

Miss Supanee Sanpasab

An Independent Study Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for
the Degree of Master of Education in Educational Technology and Communications

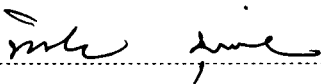
School of Educational Studies

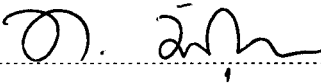
Sukhothai Thammathirat Open University

2009

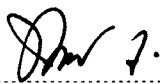
หัวข้อการศึกษาค้นคว้าอิสระ ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา โรงเรียนเขมะสิริ
อนุสรณ์ที่มีต่อการใช้เว็บไซต์สนทนาทางอินเทอร์เน็ต
ชื่อและนามสกุล นางสาวสุพรรณิ สรรพทรัพย์
แขนงวิชา เทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา
สาขาวิชา ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
อาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์ ดร.ทิพย์เกสร บุญอำไพ

คณะกรรมการสอบการศึกษาค้นคว้าอิสระได้ให้ความเห็นชอบการศึกษาค้นคว้าอิสระฉบับนี้แล้ว

..... ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.ทิพย์เกสร บุญอำไพ)

..... กรรมการ
(อาจารย์ ดร.ทวีวัฒน์ วัฒนกุลเจริญ)

คณะกรรมการบัณฑิตศึกษา ประจำสาขาวิชาศึกษาศาสตร์ อนุมัติให้รับการศึกษา
ค้นคว้าอิสระฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
แขนงวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

.....
(รองศาสตราจารย์ ดร.ทวีศักดิ์ จินดานุรักษ์)
ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาศึกษาศาสตร์
วันที่ 9 เดือน ธันวาคม พ.ศ. 2552

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษาค้นคว้าอิสระเรื่อง ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาโรงเรียนเฉลิมศรีอนุสรณ์ที่มีต่อการใช้เว็บไซต์สนทนาทางอินเทอร์เน็ตฉบับนี้สำเร็จลุล่วงด้วยดี ผู้วิจัยได้รับความกรุณาจากรองศาสตราจารย์ ดร.ทิพย์เกสร บุญอำไพ อาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษาค้นคว้าอิสระแขนงวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา ที่ได้กรุณาสละเวลาให้คำปรึกษา คำแนะนำและแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ เป็นอย่างดีตั้งแต่เริ่มต้นจนเสร็จสมบูรณ์ จึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้ รวมทั้งขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์ ดร.ทวีวัฒน์ วัฒนกุลเจริญ ที่กรุณาเป็นกรรมการสอบการศึกษาค้นคว้าอิสระ และได้ให้ความช่วยเหลือ คำแนะนำในการแก้ไขข้อบกพร่องทำให้การศึกษาค้นคว้าอิสระฉบับนี้ถูกต้องและสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอกราบขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิที่กรุณาให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์ในการปรับปรุงเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย ดร.สุปรียา ศิริพัฒนกุลขจร ผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านเทคโนโลยีการศึกษา อาจารย์ลักษณะมี จงฉिरวงค์ อาจารย์จิตติญาดา พุกกะมาน และอาจารย์บรรพต เทียงคำ ผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านเนื้อหา อาจารย์รุ่งฤดี คำชุม ผู้ทรงคุณวุฒิทางการวัดและประเมินผล

ขอกราบขอบพระคุณอาจารย์เทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษาทุกท่านที่ได้ประสิทธิประสาทวิชาความรู้ต่าง ๆ ให้กับผู้วิจัย ทำให้ผู้วิจัยได้รับความรู้ต่าง ๆ มากมาย และสามารถนำความรู้ที่ได้นั้นมาใช้ประกอบการวิจัยในครั้งนี้จนเสร็จสมบูรณ์

ขอขอบคุณเพื่อน ๆ พี่ ๆ นักศึกษาปริญญาโทแขนงวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษาทุกท่าน ที่ได้ให้ความช่วยเหลือ คำแนะนำ และเป็นกำลังใจที่ดีตลอดมา

ขอกราบแทบเท้า คุณแม่ที่เป็นที่รักยิ่งของลูก ขอขอบคุณญาติพี่น้อง พี่ ๆ เพื่อน ๆ น้อง ๆ โรงเรียนเฉลิมศรีอนุสรณ์ ที่ช่วยให้คำแนะนำ ให้ความรู้ และที่สำคัญที่สุดคือกำลังใจ ที่เป็นส่วนสำคัญในการศึกษาและการวิจัยครั้งนี้ ทั้งยังเป็นสิ่งที่มีค่ายิ่งต่อการผลักดันให้ถึงเป้าหมายในการทำวิจัยให้เสร็จสมบูรณ์

สุดท้ายนี้ ผู้วิจัยหวังว่าการศึกษาค้นคว้าอิสระฉบับนี้ จะเป็นประโยชน์ต่อผู้ที่สนใจต่อไป

สุพรรณิ สรรพทรัพย์

ตุลาคม 2552

ชื่อการศึกษา คั่นคว่าอิสระ **ความคิดเห็น** ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา โรงเรียนเขมะสิริอนุสสรณ์
ที่มีต่อการใช้เว็บไซต์สนทนาทางอินเทอร์เน็ต

ผู้ศึกษา นางสาวสุพรรณิ สรรพทรัพย์ **ปริญญา** ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (เทคโนโลยีและสื่อสาร
การศึกษา) **อาจารย์ที่ปรึกษา** รองศาสตราจารย์ ดร.ทิพย์เกสร บุญอำไพ **ปีการศึกษา** 2552

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาพฤติกรรมการใช้เว็บไซต์สนทนาทาง
อินเทอร์เน็ตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา โรงเรียนเขมะสิริอนุสสรณ์ (2) ศึกษาความคิดเห็นของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษา โรงเรียนเขมะสิริอนุสสรณ์ที่มีต่อการใช้เว็บไซต์สนทนาทางอินเทอร์เน็ต

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึงมัธยมศึกษา
ปีที่ 6 โรงเรียนเขมะสิริอนุสสรณ์ จำนวน 316 คน โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นและแบบ
ง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ได้แก่ แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียน สถิติที่ใช้ใน
การวิเคราะห์ข้อมูลคือ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า (1) พฤติกรรมการใช้เว็บไซต์สนทนาทางอินเทอร์เน็ตนักเรียนส่วนใหญ่
รู้จักและใช้เว็บไซต์สนทนา มากกว่า 3 ปี สัปดาห์ละ 3 – 4 ครั้ง เวลาเฉลี่ยในการใช้ครั้งละ 1 – 3
ชั่วโมง ช่วงเวลาที่ใช้บ่อยที่สุดคือ 16.01 – 20.00 น. โดยใช้คอมพิวเตอร์จากที่บ้าน นักเรียนส่วนใหญ่
มีคอมพิวเตอร์เป็นของตนเอง รู้จักเว็บไซต์สนทนาจากการศึกษาด้วยตนเอง เหตุผลที่ใช้
เว็บไซต์สนทนาเพราะอยากลอง ชื่อที่ใช้ในการสนทนาคือชื่อที่แสดงความเป็นตัวตนหรือฉายาโดย
ใช้ผ่าน MSN/Windows Live Messenger ซึ่งจะใช้สนทนากับเพื่อน เรื่องที่สนทนาส่วนใหญ่คือ
เรื่องทั่ว ๆ ไป กิจกรรมที่ทำขณะใช้เว็บไซต์สนทนาคือการฟังเพลง การตอบคำถามกับคู่สนทนา
จะตอบจริงบ้างไม่จริงบ้างและจะยุติการสนทนาธรรมดาโดยที่ไม่นัดคู่สนทนาในครั้งต่อไป (2)
ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการใช้เว็บไซต์สนทนาทางอินเทอร์เน็ตโดยเฉลี่ยมีความคิดเห็นอยู่
ในระดับดี โดยด้านอารมณ์เห็นว่าช่วยลดความเครียดจากการเรียนหรือการทำงานดี ด้านความพึง
พอใจเห็นว่ามีความหลากหลายของข้อมูลดี ด้านการปฏิสัมพันธ์เห็นว่าทำให้ได้รู้จักกลุ่มคนที่
หลากหลาย และด้านการออกแบบเว็บไซต์มีการวางเนื้อหาดูสบายตาและอ่านง่าย

คำสำคัญ เว็บไซต์สนทนา อินเทอร์เน็ต มัธยมศึกษา

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
กิตติกรรมประกาศ	จ
สารบัญตาราง	ซ
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์การวิจัย	5
ขอบเขตของการวิจัย	6
นิยามศัพท์เฉพาะ	6
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	7
บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง	8
แนวคิดเกี่ยวกับความคิดเห็น	9
แนวคิดเกี่ยวกับอินเทอร์เน็ต	17
แนวคิดเกี่ยวกับเว็บไซต์	27
แนวคิดทฤษฎีการสื่อสารผ่านตัวกลางด้วยคอมพิวเตอร์ (Computer – Mediated Communication)	44
แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับพฤติกรรมกรรมการสื่อสารระหว่างบุคคล (Human Behavioral Communications)	49
แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับแรงจูงใจ	56
การสนทนาออนไลน์	61
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	67
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	71
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	71
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	72
การเก็บรวบรวมข้อมูล	74
การวิเคราะห์ข้อมูล	74
สถิติที่ใช้ในการวิจัย	75

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	77
ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา โรงเรียนเขมะสิริอนุสสรณ์ที่มีต่อการใช้เว็บไซต์สนทนาทางอินเทอร์เน็ต ด้านข้อมูลทั่วไป	77
ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา โรงเรียนเขมะสิริอนุสสรณ์ที่มีต่อการใช้เว็บไซต์สนทนาทางอินเทอร์เน็ต ด้านพฤติกรรมการใช้เว็บไซต์สนทนาทางอินเทอร์เน็ต	80
ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาโรงเรียนเขมะสิริ อนุสสรณ์ที่มีต่อการใช้เว็บไซต์สนทนาทางอินเทอร์เน็ต	91
บทที่ 5 สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	93
สรุปการวิจัย	93
อภิปรายผล	96
ข้อเสนอแนะ	98
บรรณานุกรม	99
ภาคผนวก	106
ก รายนามผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือวิจัย	107
ข แบบสอบถามความคิดเห็นและตารางวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นของนักเรียน	109
ค หนังสือเรียนเชิญผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาเครื่องมือวิจัย	120
ง แบบประเมินความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ	126
ประวัติผู้ศึกษา	142

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 4.1 แสดงจำนวนและร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามอายุ.....	77
ตารางที่ 4.2 แสดงจำนวนและร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามระดับการศึกษา.....	78
ตารางที่ 4.3 แสดงจำนวนและร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วย.....	78
ตารางที่ 4.4 แสดงจำนวนและร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามลักษณะที่อยู่อาศัย.....	79
ตารางที่ 4.5 แสดงจำนวนและร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามสถานภาพสมรสของบิดา มารดา.....	79
ตารางที่ 4.6 แสดงจำนวนและร้อยละด้านพฤติกรรมการใช้เว็บไซต์ของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามข้อมูลด้านเวลา.....	80
ตารางที่ 4.7 แสดงจำนวนและร้อยละด้านพฤติกรรมการใช้เว็บไซต์ของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามข้อมูลด้านเวลา.....	81
ตารางที่ 4.8 แสดงจำนวนและร้อยละด้านพฤติกรรมการใช้เว็บไซต์ของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามข้อมูลด้านเวลา.....	81
ตารางที่ 4.9 แสดงจำนวนและร้อยละด้านพฤติกรรมการใช้เว็บไซต์ของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามข้อมูลด้านเวลา.....	82
ตารางที่ 4.10 แสดงจำนวนและร้อยละด้านพฤติกรรมการใช้เว็บไซต์ของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามข้อมูลด้านเวลา.....	83
ตารางที่ 4.11 แสดงจำนวนและร้อยละด้านพฤติกรรมการใช้เว็บไซต์ของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามข้อมูลด้านสถานที่และอุปกรณ์.....	83
ตารางที่ 4.12 แสดงจำนวนและร้อยละด้านพฤติกรรมการใช้เว็บไซต์ของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามข้อมูลด้านสถานที่และอุปกรณ์.....	84
ตารางที่ 4.13 แสดงจำนวนและร้อยละด้านพฤติกรรมการใช้เว็บไซต์ของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามข้อมูลด้านสถานที่และอุปกรณ์.....	84

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ 4.14 แสดงจำนวนและร้อยละด้านพฤติกรรมการใช้เว็บไซต์ของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามข้อมูลด้านสถานที่และอุปกรณ์.....	85
ตารางที่ 4.15 แสดงจำนวนและร้อยละด้านพฤติกรรมการใช้เว็บไซต์ของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามข้อมูลด้านเว็บไซต์.....	85
ตารางที่ 4.16 แสดงจำนวนและร้อยละด้านพฤติกรรมการใช้เว็บไซต์ของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามข้อมูลด้านเว็บไซต์.....	86
ตารางที่ 4.17 แสดงจำนวนและร้อยละด้านพฤติกรรมการใช้เว็บไซต์ของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามข้อมูลด้านเว็บไซต์.....	86
ตารางที่ 4.18 แสดงจำนวนและร้อยละด้านพฤติกรรมการใช้เว็บไซต์ของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามข้อมูลที่ใช้ในการสนทนา.....	87
ตารางที่ 4.19 แสดงจำนวนและร้อยละด้านพฤติกรรมการใช้เว็บไซต์ของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามข้อมูลที่ใช้ในการสนทนา.....	87
ตารางที่ 4.20 แสดงจำนวนและร้อยละด้านพฤติกรรมการใช้เว็บไซต์ของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามข้อมูลที่ใช้ในการสนทนา.....	88
ตารางที่ 4.21 แสดงจำนวนและร้อยละด้านพฤติกรรมการใช้เว็บไซต์ของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามข้อมูลที่ใช้ในการสนทนา.....	88
ตารางที่ 4.22 แสดงจำนวนและร้อยละด้านพฤติกรรมการใช้เว็บไซต์ของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามข้อมูลที่ใช้ในการสนทนา.....	89
ตารางที่ 4.23 แสดงจำนวนและร้อยละด้านพฤติกรรมการใช้เว็บไซต์ของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามข้อมูลที่ใช้ในการสนทนา.....	89
ตารางที่ 4.24 แสดงจำนวนและร้อยละด้านพฤติกรรมการใช้เว็บไซต์ของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามข้อมูลที่ใช้ในการสนทนา.....	90
ตารางที่ 4.25 แสดงระดับความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา โรงเรียนเฉลิมพระเกียรติ ที่มีต่อการใช้เว็บไซต์สนทนาทางอินเทอร์เน็ต.....	91

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

1.1 สภาพที่พึงประสงค์

โลกในปัจจุบันนี้กำลังตื่นตัวและให้ความสำคัญกับเทคโนโลยีสารสนเทศเป็นอย่างมาก เพื่อการติดต่อสื่อสารและจัดเก็บข้อมูล การประมวลผลข้อมูล และการสืบค้นสารสนเทศด้วยวิธีทางอิเล็กทรอนิกส์ เครื่องมือสำคัญอย่างหนึ่งที่ใช้ในเทคโนโลยีสารสนเทศคือ อินเทอร์เน็ต คอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ที่ทันสมัย เพื่อการติดต่อสื่อสารที่ครอบคลุมทั่วโลกได้อย่างรวดเร็ว

ด้วยเหตุนี้เองจึงทำให้อินเทอร์เน็ตเข้ามามีบทบาทสำคัญในโลกเทคโนโลยีสารสนเทศ ทั้งนี้เนื่องจากอินเทอร์เน็ตเป็นระบบเครือข่ายขนาดใหญ่ที่มีเครือข่ายครอบคลุมทั้งหมดทั่วโลกเข้าไว้เป็นงานเดียวกัน ภายในอินเทอร์เน็ตจะประกอบไปด้วยงานย่อยๆ เป็นจำนวนมากที่กระจายอยู่ทั่วโลกทั้งในอเมริกา ยุโรป เอเชีย ออสเตรเลีย แอฟริกา เป็นต้น โดยที่งานย่อยเหล่านี้จะเชื่อมเข้าด้วยกันภายใต้กฎเกณฑ์และวิธีการติดต่อที่เป็นมาตรฐานเดียวกัน

การใช้อินเทอร์เน็ตจึงทำให้วิถีชีวิตของเราทันสมัยและทันต่อเหตุการณ์อยู่เสมอ เนื่องจากอินเทอร์เน็ตจะมีการเสนอข้อมูลข่าวสารที่เป็นปัจจุบันและสิ่งต่างๆ ที่เกิดขึ้นให้ผู้ใช้ได้ทราบการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นทุกวัน สารสนเทศที่เสนอในอินเทอร์เน็ตนั้นจะมีมากมายหลายรูปแบบ ทั้งในด้านข้อมูลข่าวสาร สถิติต่างๆ การบันเทิง และด้านสาระความรู้ต่างๆ รวมถึงการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตเพื่อสนองความสนใจและความต้องการของผู้ใช้ทุกกลุ่ม อินเทอร์เน็ตจึงเป็นแหล่งสารสนเทศที่สำคัญสำหรับบุคคลในทุกวงการและทุกสาขาอาชีพ ที่สามารถค้นหาสิ่งที่ตนสนใจได้ในทันที โดยไม่ต้องเสียเวลาเดินทางไปค้นคว้าในห้องสมุด หรือแม้แต่การรับรู้ข่าวสารทั่วโลก ก็สามารถอ่านได้ในอินเทอร์เน็ตจากเว็บไซต์ต่างๆ ของหนังสือพิมพ์ หรือสำนักข่าวทั้งของไทยและต่างประเทศ นอกจากนี้การติดต่อสื่อสารระหว่างบุคคลก็สามารถส่งข่าวสารกันได้ในลักษณะของไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์หรือ E-Mail โดยไม่ต้องเสียเวลาส่งจดหมาย และเสียค่าไปรษณียากรโดยที่ข่าวสารที่ส่งไปนั้น อาจจะเป็นข้อความหรือรูปภาพก็ได้ซึ่งจะถึงมือผู้รับได้อย่างรวดเร็ว หรือถ้าต้องการพูดคุยกันก็สามารถทำได้เช่นเดียวกันโดยการพิมพ์ข้อความหรือพูด

โต้ตอบกันไปมาและยังสามารถเห็นหน้ากันได้โดยผ่านกล้อง Web cam โดยไม่ต้องใช้โทรศัพท์ ในลักษณะของการสนทนา (Chatting)

ในปัจจุบันจะเห็นได้ว่าการสื่อสารในห้องสนทนาเป็นที่นิยมกันมาก เนื่องจากรูปแบบการสื่อสารดังกล่าวมีอิสระที่จะเข้าไปสนทนากับผู้อื่นและมีอิสระที่จะสนทนาในเรื่องต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นการคุยเรื่องเพศก็ตามซึ่งความจริงการคุยเรื่องเพศไม่ใช่เรื่องผิดเพราะเป็นการแสดงออก เฉพาะกลุ่มกันมากกว่าแต่เยาวชนที่ทันต่อโลกแห่งเทคโนโลยีที่มีอิสระในการเล่นอินเทอร์เน็ตส่วนมากยังอยู่ในวัยที่อยากรู้อยากเห็นและยังขาดความยับยั้งชั่งใจในการเลือกการสนทนาที่เหมาะสมกับบุคลิกภาพของตัวเอง (ศุณิสสา ทดลา 2542: 9)

1.2 สภาพที่เป็นอยู่ปัจจุบัน

โรงเรียนเขมะสิริอนุสสรณ์มีการเรียนการสอนวิชาคอมพิวเตอร์ตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงมัธยมศึกษาปีที่ 6 ตามหลักสูตรของสถานศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี สาระที่ 4 เทคโนโลยีสารสนเทศ มาตรฐาน ง 4.1 เข้าใจเห็นคุณค่าและใช้กระบวนการเทคโนโลยีสารสนเทศในการสืบค้นข้อมูล การเรียนรู้ การสื่อสาร การแก้ปัญหา การทำงานอาชีพอย่างมีประสิทธิภาพและมีคุณธรรม ซึ่งนอกเหนือจากการเรียนการสอนแล้วนักเรียนระดับมัธยมส่วนใหญ่ยังใช้อินเทอร์เน็ตในการค้นคว้าข้อมูลเพื่อนำข้อมูลไปประกอบการเรียนและยังพบว่านักเรียนยังชอบใช้อินเทอร์เน็ตในการรับส่งข้อมูลทางอีเมลล์ การสนทนาทางอินเทอร์เน็ตอีกด้วย ในขณะที่ทางโรงเรียนได้มีการให้นักเรียนมาใช้บริการเครื่องคอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ตเพื่อการศึกษาค้นคว้าในด้านของวิชาการ แต่ทางโรงเรียนได้พบว่านักเรียนส่วนใหญ่ที่มาใช้อินเทอร์เน็ตนั้นมักจะมาใช้บริการในด้านการใช้เว็บไซต์สนทนาทางอินเทอร์เน็ตที่มีบริการมากมาย เช่น เอ็มเอสเอ็น ไอซีคิว ไออาร์ซี ไฮไฟฟ์ เป็นต้น

เนื่องจากนักเรียนนั้นหันมาให้ความสนใจกับเว็บไซต์สนทนาทางอินเทอร์เน็ตมากกว่าการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อเข้าไปค้นคว้าศึกษา เพราะเว็บไซต์สนทนาทางอินเทอร์เน็ตสามารถสมัครเป็นสมาชิกได้ง่าย มีการเข้าถึงข้อมูลได้อย่างรวดเร็วและสะดวก นักเรียนนิยมใช้เป็นอย่างมากเพราะสามารถติดต่อสื่อสารกับคนอื่นที่รู้จักกันผ่านทางอินเทอร์เน็ต และสามารถแสดงออกในด้านที่ตัวเองไม่เคยแสดงออกให้ผู้อื่นได้เห็นหรือรู้ ไม่ว่าจะเป็นที่บ้านหรือที่โรงเรียน แต่สามารถเปิดเผยทางอินเทอร์เน็ตได้ ทำให้เว็บไซต์เหล่านี้เป็นที่นิยม และนักเรียนเริ่มไม่ให้ความสำคัญกับการเรียนวิชาคอมพิวเตอร์ในขณะที่ครูสอน เมื่อเวลาครุมอบหมายงานให้นักเรียนทำผลงานของนักเรียนที่ออกมาได้ไม่ตรงกับความต้องการที่ผู้สอนได้กำหนดไว้

นอกจากนี้สำนักงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ (กรรณก สำนักกลาง 2552) กล่าวว่า สถานการณ์การใช้อินเทอร์เน็ตในประเทศไทยมีปริมาณมากขึ้น และมีแนวโน้มจะมากขึ้นเรื่อยๆ ข้อมูลจาก สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พบว่า ประเทศไทยมีผู้ใช้อินเทอร์เน็ตประมาณ 6-7 ล้านคน ส่วนใหญ่ผู้ใช้จะเป็นกลุ่มวัยรุ่น โดยการใช้จ่ายมุ่งไปที่การแชทและการใช้เฟสบุ๊ก ส่วนการใช้เป็นช่องทางหาความรู้ค้นคว้าเรื่องต่างๆ มีน้อยมาก สำหรับการใช้อินเทอร์เน็ตหาเพื่อน พบคุยกันผ่านเว็บไซต์ต่างๆ ที่มีให้บริการนั้น ปัจจัยหนึ่งที่ทำให้กลุ่มคน เหล่านั้นหันมาพึ่งเทคโนโลยีสารสนเทศประเภทนี้คือเด็กสมัยนี้ชอบใช้อะไรใหม่ๆ ที่ทันสมัยโดยเฉพาะเทคโนโลยี รวมทั้งใช้เวลาว่างไปตามยุคสมัยด้วย บางคนหาเพื่อนในสังคมปัจจุบันไม่ได้แต่สามารถหาเพื่อนบนอินเทอร์เน็ตได้ อีกปัจจัยที่สำคัญคือ ความเหงา เมื่อเข้าไปแชทแล้วจะนั่งอ่านเรื่องที่คนอื่นเขาคุยกัน อาจมีการแลกเปลี่ยนทรรศนะบ้างเป็นบางครั้งทำให้ดูเหมือนว่ามีสังคม มีเพื่อนได้ เป็นส่วนหนึ่งของสังคมเป็นการคลายความเหงาทำให้ผลที่ตามมา คือ ดิคการแชท ต้องเล่นทุกวัน ถ้าวันไหนไม่ได้เล่นจะรู้สึกเหมือนไม่ได้คุยกับใคร หงุดหงิด ต้องออนไลน์เข้าไปแชท

1.3 ปัญหาที่เกิดขึ้น

ในสังคมปัจจุบันยังมีเรื่องของภัยที่เกิดจากเว็บไซต์สนทนาทางอินเทอร์เน็ต โดยข้อมูลจากการสำรวจ “พฤติกรรมและผลกระทบของการใช้อินเทอร์เน็ตจากกลุ่มเยาวชน” ของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.) ร่วมกับสำนักวิจัยเอแบคโพลล์ พบว่า เด็กและเยาวชนกว่า 53.2% เคยดูสื่อลามกทางอินเทอร์เน็ต จากการเป็นผู้ชมสู่การเป็นนักแสดง ผู้ก่ออาชญากรรม และเหยื่อในที่สุด ยิ่งคลิปหลุดและคลิปแอบถ่ายจำนวนมากถูกเผยแพร่ทางเว็บไซต์ ยิ่งเป็นการสร้างผลกระทบต่อเหยื่อที่ร้ายแรงและไม่มีวันสิ้นสุด คลิปหลุดและคลิปแอบถ่ายจึงเป็นสื่ออาชญากรรม ไม่ใช่สื่อบันเทิง กลายเป็นเหยื่อไซเบอร์ที่ไม่มีวันลบออก นอกจากนี้ศูนย์เฝ้าระวังภัยเทคโนโลยี (IT WATCH) มูลนิธิกระจกเงา ซึ่งไม่โครซอฟท์ (ประเทศไทย) สนับสนุนให้มีการขับเคลื่อนการแก้ไขปัญหาในระดับนโยบายและการคุ้มครองสิทธิและสวัสดิภาพเด็กซึ่งตกเป็นผู้เสียหาย ได้ประมวลสถานการณ์ภัยเทคโนโลยีปี 2551 และแนวโน้มสถานการณ์ภัยเทคโนโลยีปี 2552 ดังนี้ (กรรณก สำนักกลาง 2552)

1.3.1 คลิปหลุดและคลิปแอบถ่าย ปี 2551 มีข่าวนักเรียน ม.1 ถูกเรียงคิวข่มขืนจนสลบและถ่ายวิดีโอคลิปแบล็คเมล์ มอมเหล้าเด็กหญิงอายุ 14 ปี แล้วถ่ายคลิปวิดีโอส่งต่อกันในกลุ่มวัยรุ่น แอบอ้างเป็นเจ้าของหน้าที่ตำรวจเพื่อลวงนักเรียนหญิงขโมยเงินใจ ถ่ายรูปไปเลียนแบบดารานางงาม แอบถ่าย ฯลฯ แอบถ่ายเป็นคำที่ใช้ค้นหากว่า 4 ล้านครั้งต่อเดือนในปี 2550

1.3.2 แชนท์ ปรากฏข่าวตามสื่อต่างๆ ใช้แชทล่อลวงมาเพื่อกระทำทางเพศโดยใช้อุบายการซื้อของแพงๆ ให้เหยื่อ หลอกไปมีเพศสัมพันธ์ เพียงเพราะได้มีการพูดคุยกันสักระยะหนึ่งจนเกิดความไว้วางใจ อาชญากรออกอุบายชักชวนให้ไปเที่ยว โดยยังไม่เคยเห็นหน้ากันมาก่อน เพื่อการกระทำทางเพศและการชิงทรัพย์สิน หรือนำไปค้ำมนุษย์

1.3.3 His ปี 2551 เมืองไทยได้ให้ความนิยมเล่น His เป็นอันดับ 2 ของโลก มีสมาชิกในไทยมากกว่า 1 ล้านคน ในจำนวนผู้เล่นอินเทอร์เน็ตทั้งหมด 13.6 ล้านคน หรือเกือบ 10% มียอดลงทะเบียนสมาชิกราวๆ 8-9 พันคนต่อวัน และมีที่ทำว่าจะเพิ่มสูงขึ้นเรื่อยๆ คิด 1 ใน 5 ของเว็บไซต์ยอดนิยม ช่วงอายุที่มีการเล่นมากที่สุดอยู่ระหว่าง 18 - 24 ปี คิดเป็นสัดส่วนถึง 42.19% และจำนวนของผู้หญิงที่เล่น His มากกว่าผู้ชายเล็กน้อย เบิร์ต ฟิงเคลสไตล์ ผู้อำนวยการฝ่ายขายของ hi5.com ให้ข้อมูลว่า ไทยมีจำนวนสมาชิกมากเป็นอันดับ 12 ของโลกแต่อัตราเติบโตสูงสุดคิดอันดับ 3 ที่เดียว His ที่น่ากลัวจากภัยแฝง ถูกบางบุคคลนำไปใช้ผิดวัตถุประสงค์ ล่อลวงเพื่อกระทำทางเพศ

แนวโน้มของสถานการณ์ภัยเทคโนโลยีในปี 2552 เรื่องที่น่าจับตามองก็คือ คลิปหลุดและคลิปแอบถ่าย His แชนท์ เนื่องจากมีสถิติการใช้งานที่สูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะช่วงหลังพบว่ามี การเปิดให้บริการทางโทรศัพท์หลากหลายรูปแบบ ซึ่งอาจจะเป็นการนำไปสู่การล่อลวง

1.4 ความพยายามในการแก้ปัญหา

โรงเรียนพระหฤทัยสุราษฎร์ธานีได้มีการประชุมครู อาจารย์ที่เกี่ยวข้องเพื่อหาทางแก้ไขถึงปัญหาที่เกิดขึ้น และได้มีการนำโปรแกรม NetOp School เข้ามาใช้งาน ซึ่งโปรแกรม NetOp School เป็นโปรแกรมที่เหมาะสมสำหรับใช้ในห้องเรียนหรือร้านอินเทอร์เน็ตหรือสำนักงาน ที่มีการเชื่อมต่อกันด้วยระบบเครือข่ายแลน คุณสมบัติของโปรแกรม NetOp School เป็นโปรแกรมช่วยในการสอนผ่านคอมพิวเตอร์ในระบบแลน สามารถสาธิตการใช้โปรแกรมหรืออื่นๆ โดยให้ทุกเครื่องดูจากเครื่องแม่ข่ายได้ในขณะที่สาธิต เครื่องแม่ข่ายสามารถเรียกดูหน้าจอของเครื่องลูกได้เฉพาะ และทุกเครื่องพร้อมกัน สามารถควบคุมเครื่องลูก เช่น ล็อกคีย์บอร์ด เม้าส์ หรือสั่งชัตดาวน์ สามารถรับส่งไฟล์ และสนทนาโต้ตอบกัน เมื่อเกิดปัญหาสามารถขอความช่วยเหลือจากเครื่องแม่ได้ แต่ทางโรงเรียนก็ยังพบว่าเมื่อนำโปรแกรม NetOp School เข้ามาใช้แล้วก็ยังคงพบนักเรียนนั้นเข้าไปใช้เว็บไซต์สนทนาทางอินเทอร์เน็ตในขณะที่ครูกำลังทำการสอนอยู่ที่หน้าชั้นเรียน

นอกจากความพยายามในการแก้ปัญหาดังกล่าวแล้ว ยังมีงานวิจัยของ ศรีศักดิ์ วัฒนะวงศ์ (2548: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา เขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน” ได้เสนอแนะว่า ควรจัดตั้งชมรมการใช้อินเทอร์เน็ตและให้ความรู้เกี่ยวกับรูปแบบการใช้ Chat ICQ และ MSN การเล่นเกมกระดานข่าว (Web Board) การถ่ายโอนข้อมูล การใช้บริการไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ (E-mail) สนทนาออนไลน์และสนับสนุนให้นักเรียนติดต่อสื่อสารกับอาจารย์ ญาติ พี่น้อง คนรู้จัก ตลอดจนการแลกเปลี่ยนข้อมูลทางการศึกษาให้มากขึ้น และงานวิจัยของ ปลื้มจิต ประเสริฐศรี (2550: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “ทัศนคติของนักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ต่อปัจจัยที่มีผลต่อการกระทำผิดทางเพศสืบเนื่องจากการใช้ห้องสนทนาทางอินเทอร์เน็ต” ได้เสนอแนะว่า แนวทางแก้ไขปัญหาคือการกระทำผิดทางเพศสืบเนื่องจากการเข้าไปใช้ห้องสนทนาทางอินเทอร์เน็ต จำเป็นต้องมีมาตรการในการป้องกันโดยหน่วยงานภาครัฐจะต้องสร้างความรู้ความเข้าใจกับเยาวชนซึ่งเป็นกลุ่มเสี่ยงเนื่องจากนิยมเข้าไปแชท ในการใช้คอมพิวเตอร์ให้ถูกต้องและไม่ตกเป็นเหยื่อมิจฉาชีพในโลกออนไลน์ ผู้ปกครองควรสนใจบุตรหลานในพฤติกรรมการใช้คอมพิวเตอร์ ผู้ที่แชทไม่ควรที่จะหลงเชื่อคนแปลกหน้า ไม่ควรให้ข้อมูล ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับตัวเรา ให้คู่สนทนาที่เราไม่รู้จักให้รู้ ควรพัฒนากฎหมายให้เหมาะสมทันต่อสภาพสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป และสามารถบังคับใช้กับอาชญากรรมที่พัฒนาลักษณะการกระทำผิดที่มีลักษณะซับซ้อนได้ ตามให้ทันเทคโนโลยีที่พัฒนาเปลี่ยนแปลงไปตามวิวัฒนาการ

1.5 แนวทางในการแก้ปัญหา

จากปัญหาดังกล่าวผู้วิจัยจึงคิดจะทำการวิจัยเพื่อศึกษาข้อมูลทางด้านความคิดเห็น และพฤติกรรมการใช้เว็บไซต์สนทนาทางอินเทอร์เน็ตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา โรงเรียนเขมะสิริอนุสสรณ์ เพื่อเป็นแนวทางสำหรับโรงเรียนและผู้ปกครองในการควบคุมและป้องกันปัญหาจากการใช้เว็บไซต์สนทนาทางอินเทอร์เน็ตของนักเรียน

2. วัตถุประสงค์การวิจัย

2.1 วัตถุประสงค์ทั่วไป

เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา โรงเรียนเขมะสิริอนุสสรณ์ที่มีต่อการใช้เว็บไซต์สนทนาทางอินเทอร์เน็ต

2.2 วัตถุประสงค์เฉพาะ

2.2.1 เพื่อศึกษาพฤติกรรมการใช้เว็บไซต์สนทนาทางอินเทอร์เน็ตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาโรงเรียนเขมะสิริอนุสสรณ์

2.2.2 เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาโรงเรียนเขมะสิริอนุสสรณ์ที่มีต่อการใช้เว็บไซต์สนทนาทางอินเทอร์เน็ต

3. ขอบเขตของการวิจัย

3.1 รูปแบบการวิจัย

การวิจัยเชิงสำรวจ

3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.2.1 ประชากร ประชากรในการวิจัยเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาในโรงเรียนเขมะสิริอนุสสรณ์ จำนวน 1,462 คน

3.2.2 กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึง มัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเขมะสิริอนุสสรณ์ จำนวน 316 คน โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นและแบบง่าย

3.2.3 เนื้อหา ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาโรงเรียนเขมะสิริอนุสสรณ์ที่มีต่อการใช้เว็บไซต์สนทนาทางอินเทอร์เน็ต

3.2.4 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม

3.2.5 สถิติที่ใช้ในการวิจัย สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean - \bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation - S.D)

4. นิยามศัพท์เฉพาะ

4.1 ความคิดเห็น หมายถึง การแสดงออกด้านความรู้สึกของบุคคลต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด สำหรับงานวิจัยนี้เป็นความคิดเห็นทางด้านเว็บไซต์สนทนา

4.2 พฤติกรรม หมายถึง กิริยาอาการที่แสดงออกหรือการเกิดปฏิกิริยา เมื่อเผชิญกับสิ่งภายนอก การแสดงออกนั้นอาจเกิดจากอุปนิสัยที่ได้สะสมหรือจากความเคยชินที่ได้รับจากประสบการณ์และการศึกษาอบรม สำหรับงานวิจัยนี้เป็นพฤติกรรมทางด้านการใช้เว็บไซต์สนทนา

4.3 เว็บไซต์ หมายถึง ที่อยู่เว็บหรือที่อยู่บนอินเทอร์เน็ตซึ่งเป็นแหล่งรวบรวมเอกสารในรูปแบบข้อความ ภาพ และเสียงสามารถเข้าถึงโดยการใช้โปรแกรมค้นหาบนระบบเว็ลด์ไวด์เว็บ และสามารถเชื่อมโยงไปยังเอกสารบนเว็บไซต์อื่น

4.4 อินเทอร์เน็ต หมายถึง การเชื่อมต่อเครือข่ายคอมพิวเตอร์ขนาดใหญ่ที่กระจายอยู่ทั่วโลก ภายใต้มาตรฐานการรับส่งข้อมูลระหว่างกันที่กำหนด ทำให้ติดต่อสื่อสารและแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารระหว่างกันอย่างอิสระทั่วโลก

4.5 การสนทนาทางอินเทอร์เน็ต หมายถึง บริการหนึ่งในหลายๆ บริการ ในอินเทอร์เน็ต ใช้เพื่อติดต่อสื่อสารกับบุคคลอื่นด้วยคอมพิวเตอร์ สามารถโต้ตอบกันด้วยตัวอักษร เสียง ภาพ มีลักษณะคล้ายกับการพูดคุยทางโทรศัพท์

4.6 โรงเรียนเขมะสิริอนุสสรณ์ หมายถึง สถาบันการศึกษาระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา ซึ่งเป็นโรงเรียนสตรีล้วน ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน มีที่ตั้งอยู่เขตบางพลัด กรุงเทพมหานคร

5. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

5.1 ทำให้ทราบพฤติกรรมการใช้เว็บไซต์สนทนาทางอินเทอร์เน็ตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาโรงเรียนเขมะสิริอนุสสรณ์

5.2 ทำให้ทราบความคิดเห็นที่มีต่อการใช้เว็บไซต์สนทนาทางอินเทอร์เน็ตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาโรงเรียนเขมะสิริอนุสสรณ์

5.3 เป็นแนวทางในการบริหารจัดการของโรงเรียนและให้คำแนะนำนักเรียนในการใช้เว็บไซต์สนทนาทางอินเทอร์เน็ต

บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

การดำเนินการวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาโรงเรียนเขมะสิริ
อนุสรณ์ที่มีต่อการใช้เว็บไซต์สนทนาทางอินเทอร์เน็ต ผู้วิจัยได้รวบรวมวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง
ดังต่อไปนี้คือ

1. แนวคิดเกี่ยวกับความคิดเห็น
 - 1.1. ความหมายเกี่ยวกับความคิดเห็น
 - 1.2. ความสำคัญของความคิดเห็น
 - 1.3. ประเภทของความคิดเห็น
 - 1.4. องค์ประกอบของความคิดเห็น
 - 1.5. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความคิดเห็น
 - 1.6. การวัดความคิดเห็น
 - 1.7. การเปลี่ยนแปลงความคิดเห็น
2. แนวคิดเกี่ยวกับอินเทอร์เน็ต
 - 2.1. ความหมายของอินเทอร์เน็ต
 - 2.2. ความเป็นมาของอินเทอร์เน็ต
 - 2.3. ความสำคัญของอินเทอร์เน็ต
 - 2.4. บริการบนอินเทอร์เน็ต
 - 2.5. ประโยชน์ของอินเทอร์เน็ต
 - 2.6. พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตของวัยรุ่น
 - 2.7. โรคติดอินเทอร์เน็ต
3. แนวคิดเกี่ยวกับเว็บไซต์
 - 3.1. ความหมายของเว็บไซต์
 - 3.2. ความสำคัญของเว็บไซต์
 - 3.3. ส่วนประกอบของเว็บไซต์
 - 3.4. โครงสร้างเว็บไซต์
 - 3.5. การออกแบบเว็บไซต์

- 3.6. ข้อคิดในการสร้างเว็บไซต์
- 3.7. ข้อควรระวังในการออกแบบเว็บไซต์
4. แนวคิดทฤษฎีการสื่อสารผ่านตัวกลางด้วยคอมพิวเตอร์
5. แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับพฤติกรรมการสื่อสารระหว่างบุคคล
 - 5.1 ความหมายของการสื่อสารระหว่างบุคคล
 - 5.2 วัตถุประสงค์ของการสื่อสาร
6. แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับแรงจูงใจ
 - 6.1 ทฤษฎีความต้องการตามลำดับขั้นของอับราฮัม มาสโลว์
 - 6.2 ทฤษฎีสองปัจจัยของเฮิร์สเบิร์ก
 - 6.3 ทฤษฎี ERG ของเคลตัน แอลเดอร์เฟอร์
 - 6.4 การประยุกต์ทฤษฎีเกี่ยวกับความต้องการในองค์กร
7. การสนทนาออนไลน์
 - 7.1 ความเป็นมาของการสนทนาออนไลน์
 - 7.2 สนทนาแบบออนไลน์
 - 7.3 พื้นฐานการทำงานของ IRC
 - 7.4 รูปแบบการสนทนาแบบออนไลน์
 - 7.5 การเชื่อมต่อ IRC
 - 7.6 ความหมายของการเปิดการสนทนา การเปลี่ยนหัวข้อสนทนา และการปิดการสนทนา
8. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. แนวคิดเกี่ยวกับความคิดเห็น

1.1 ความหมายเกี่ยวกับความคิดเห็น

ความคิดเห็นมีความหมายแตกต่างกันตามคำนิยามของแต่ละบุคคลดังนี้

โคลาซา (Kolasa 1969: 386) กล่าวว่า ความคิดเห็นเป็นการแสดงออกของแต่ละบุคคลในอันที่จะแสดงข้อเท็จจริงอย่างใดอย่างหนึ่ง หรือเป็นการประเมินผลสิ่งใดสิ่งหนึ่งจากสถานการณ์ สิ่งแวดล้อม หรือเป็นการแสดงออกถึงการลงความเห็นของบุคคลหนึ่งในข้อเท็จจริง

กู๊ด ซี.วี (Good C.V. 1973: 339) กล่าวว่า ความคิดเห็นหมายถึง ความเชื่อหรือความคิดหรือการลงความเห็นเกี่ยวกับสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งไม่อาจบอกได้ว่าเป็นสิ่งที่ถูกต้องหรือไม่

วอลเมน บี.บี (Wahlmen B.B 1973: 34) กล่าวว่า ความคิดเห็นเป็นภาวะของจิตใจที่ผ่านประสบการณ์แล้วเกิดการเรียนรู้ และผลักดันให้เกิดความคิด ความรู้สึกต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งในช่วงระยะเวลาหนึ่ง

เบสท์ (Best 1997: 169) กล่าวว่า ความคิดเห็น หมายถึง การแสดงออกทางความเชื่อ และความรู้สึกของแต่ละบุคคลโดยการพูด

วอลเตอร์ (Walter 1996: 261) กล่าวว่า ความคิดเห็นคือ “ความโน้มเอียงที่ไม่ได้อยู่บนพื้นฐานของความแน่นอน” ซึ่งความคิดเห็นนั้นอาจเป็นข้อเท็จจริงอย่างไรก็ได้ แต่ข้อเท็จจริงนั้นเป็นเพียงข้อสรุปของคำแนะนำที่ผู้บริโภคนำมาแสดงออก ความคิดเห็นมักจะเกี่ยวข้องกับคำถามในปัจจุบันและมีการเปลี่ยนแปลงได้ง่าย

อิสแซค เอ.วี (Issak A.V 1981) กล่าวว่า ความคิดเห็นเป็นการแสดงออกทางคำพูดหรือคำตอบที่บุคคลได้แสดงออกต่อสถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่ง โดยเฉพาะจากคำถามที่ได้รับทุกๆ ไป โดยปกติแล้วความคิดเห็นต่างจากเจตคติจะเป็นเรื่องทุกๆ ไป มีความหมายที่กว้างกว่า

สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ(2519) ระบุไว้ว่า ทักษคติจะปรากฏอยู่ในความคิดเห็นเป็นเรื่องการตัดสินใจเฉพาะประเด็นหนึ่ง การเรียงลำดับจากคุณธรรมไปทัศนคติไปถึงความคิดเห็นเป็นการก้าวจากเรื่องทั่วไปไปยังเรื่องเฉพาะ จากสภาพจิตหรือความโน้มเอียงที่เริ่มกว้างๆ และแคบเข้าจนในที่สุดแสดงออกมาเป็นความคิดเห็นเฉพาะเรื่องความคิดเห็นอื่นกับสถานการณ์ บุคคลอาจมีความคิดเห็นขัดแย้งกับความยึดมั่นในใจของตนเอง เนื่องจากความกดดันในสถานการณ์เฉพาะหน้า และความคิดเห็นมักมีผลซับซ้อนของทัศนคติหลายเรื่อง

อุทัย หิรัญโต (2519: 80 - 81) กล่าวว่า ความคิดเห็นของคนมีหลายระดับ คือ อย่างผิวเผิน หรืออย่างลึกซึ้ง สำหรับความคิดเห็นที่เป็นทัศนคตินั้น เป็นความคิดเห็นอย่างลึกซึ้งและติดตัวเป็นเวลานาน เป็นความคิดที่ทุกๆ ไปไม่เฉพาะอย่าง ซึ่งมีประจำตัวของบุคคลทุกคนส่วนความคิดเห็นเฉพาะอย่างและมีอยู่เป็นเวลานั้นเรียกว่า Opinion เป็นความคิดเห็นประเภทหนึ่งที่ไม่ตั้งอยู่บนรากฐานของพยาน หลักฐานที่เพียงพอแก่การพิสูจน์ มีความรู้แห่งอารมณ์น้อย และเกิดขึ้นได้ง่ายแต่สลายตัวเร็ว

บรูม และ ฟิลลิปส์ (Broom and Phillips อ้างถึงใน ประเสริฐ เข้มกลิ่นฟูง 2519: 31) กล่าวว่า ทักษะคิดจะปรากฏอยู่ในความคิดเห็นซึ่งเป็นเรื่องการตัดสินใจเฉพาะในประเด็นใดประเด็นหนึ่ง การเรียงลำดับจากค่านิยมไปสู่ทัศนคติและความคิดเห็นเป็นการก้าวจากเรื่องทั่วไปยังเรื่องเฉพาะ จากสภาพจิตหรือความโน้มเอียงที่เริ่มกว้างๆ และแคบเข้า จนในที่สุดแสดงออกมาเป็นความคิดเป็นเฉพาะเรื่อง ความคิดเห็นขึ้นอยู่กับสถานการณ์ ความคิดเห็นของบุคคลที่แสดงถึงความกดดันในสถานการณ์หนึ่งจะไม่มีผลผูกพันจริงจัง

สุโท เจริญสุข (2525) กล่าวว่า ความคิดเห็น เป็นสภาพความรู้สึกทางด้านจิตใจที่เกิดจากประสบการณ์และการเรียนรู้ของบุคคล อันเป็นผลให้บุคคลมีความคิดต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งในลักษณะที่ชอบ ไม่ชอบ หรือเฉยๆ

พัชนี เศษจรยา เมตตา วิวัฒนานุกูล และถิรนนท์ อนวัชศิริวงศ์ (2530: 124) กล่าวว่า ความคิดเห็น คือ ผลิตผลของทัศนคติของบุคคลในสถานการณ์บางอย่างรอบตัว บุคคลจะจัดเรียงทัศนคติของตนตามลำดับความสำคัญ เมื่อบุคคลพูดหรือเขียนบุคคลนั้นกำลังแสดงลำดับขั้นของทัศนคติของเขา กล่าวคือ เขากำลังให้ความคิดเห็น เมื่อเกิดการเปลี่ยนแปลงขึ้นในสภาพแวดล้อมภายนอก การเปลี่ยนแปลงนี้จะเกิดขึ้นในลำดับขั้นของทัศนคติด้วย ทำให้เกิดการจัดลำดับใหม่ และเกิดความคิดเห็นใหม่ตามมา ฉะนั้น ความคิดเห็น จึงเป็นการแสดงออกว่าตนมีทัศนคติอย่างไรด้วยคำพูดหรือตัวหนังสือ

จิรายุ ทรัพย์สิน (2540: 16) กล่าวว่า ความคิดเห็น หมายถึง ความรู้สึกนึกคิดของบุคคลที่แสดงออกมา เพื่อให้ผู้อื่นได้สามารถที่จะรับรู้ตลอดจนสามารถที่จะประเมินค่าในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง หรือประเด็นใดประเด็นหนึ่ง การลงความคิดเห็นอาจจะเป็นไปในลักษณะเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยก็ได้ อันเนื่องมาจากสถานการณ์ สิ่งแวดล้อม การติดต่อภายนอกการเข้าเป็นสมาชิกกลุ่มต่างๆ และการพบปะสังสรรค์ประจำวัน

ฐิติภพ ชยรัช (2547: 89) กล่าวว่า ความคิด หมายถึง ความรู้ การรับรู้และความเชื่อถือของผู้บริโภคที่มีต่อความคิดหรือสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เช่น ไม่รู้เปลี่ยนเป็นรู้ รู้น้อยเปลี่ยนเป็นรู้มากขึ้น ไม่เข้าใจเปลี่ยนเป็นเข้าใจ คิดไม่ออกเปลี่ยนเป็นคิดออก เป็นต้น

คุณทลี เวชสาร และ คณะ (อ้างถึงใน สุภลักษณ์ ควรสนอง 2550: 4) กล่าวว่า ทัศนคติและความคิดเห็นเป็นการศึกษาความรู้สึกของบุคคล กลุ่มคนที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งเป็นการแสดงออกทางความรู้สึกหรือความเชื่อมั่น ซึ่งอาจเกิดจากอารมณ์ ประสบการณ์ หรือ สิ่งแวดล้อม ในขณะที่นั้นเป็นพื้นฐานในการแสดงออกอาจจะได้รับการยอมรับหรือปฏิเสธจากคนอื่นก็ได้

ดังนั้นการวัดความคิดเห็น จึงเป็นลักษณะมุ่งเฉพาะเจาะจงโดยผลจากการสอบถามความคิดเห็นออกมาเป็นตัวชี้วัดกลุ่มเป้าหมายว่าเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย ซึ่งแสดงออกในรูปความคิด ทักษะคิด และแสดงออกซึ่งพฤติกรรมของความคิด การวัดระดับความคิดเห็นจะช่วยให้สามารถกำหนดแนวทางหรือนโยบายต่างๆ ให้เหมาะสมและสอดคล้องกับความเห็นของส่วนรวม

โดยสรุป ความคิดเห็น เป็นสภาพความรู้สึกที่บุคคลใดบุคคลหนึ่งมีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งในเวลาใดเวลาหนึ่ง ซึ่งอาจเป็นผลมาจากความรู้ การรับรู้ ประสบการณ์ที่บุคคลนั้นได้รับมา โดยบุคคลนั้นอาจแสดงออกมาทางใดทางหนึ่ง ไม่ว่าจะเป็นการพูด ลักษณะท่าทาง หรือไม่แสดงออกเลยก็ได้

1.2 ความสำคัญของความคิดเห็น

ได้มีผู้กล่าวถึงความสำคัญของความคิดเห็นดังนี้

เฟรดแมน (Feldman 1971: 53) กล่าวว่า การสำรวจความคิดเห็นเป็นการศึกษาความรู้สึกของบุคคล กลุ่มคนที่มีต่อสิ่งหนึ่ง แต่ละคนจะแสดงความเชื่อและความรู้สึกใดๆ ออกมาโดยการพูด การเขียน เป็นต้น การสำรวจความคิดเห็นจะเป็นประโยชน์ต่อการวางแผนนโยบายต่างๆ การเปลี่ยนแปลงนโยบายหรือการเปลี่ยนแปลงระบบงาน รวมทั้งในการฝึกหัดทำงานด้วย

เบสท์ (Best 1997: 17) กล่าวว่า ในการศึกษาถึงความคิดเห็นต่างๆ ส่วนมากจะใช้วิธีแบบวิจัยตลาด ได้แก่ การสอบถาม ซักถาม บันทึกลง และรวบรวมไว้เป็นข้อมูล ซึ่งวิธีที่ง่ายที่สุดในการที่บอกถึงความคิดเห็นจะออกมาในลักษณะอย่างไร และจะสามารถทำตามข้อคิดเห็นนั้นได้ หรือในการวางแผนนโยบายใดๆ ก็ตาม ความคิดเห็นที่วัดออกมาจะทำให้ผู้บริหารเห็นควรหรือในอันที่จะดำเนินนโยบายหรือล้มเลิกไป

โดยสรุป ความสำคัญของความคิดเห็น คือ การสำรวจความคิดเห็น การศึกษาความรู้สึกของบุคคล กลุ่มคนที่มีต่อสิ่งหนึ่ง โดยจะแสดงความเชื่อและความรู้สึกใดๆ ออกมาโดยการพูดหรือการเขียน

1.3 ประเภทของความคิดเห็น

เรมเมอร์ (Remmer 1954: 17) ได้แบ่งความคิดเห็นออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่

1.3.1 ความคิดเห็นเชิงบวกสุด – เชิงลบสุด (Extreme Opinion) เป็นความคิดเห็นที่เกิดจากการเรียนรู้และประสบการณ์ซึ่งสามารถทราบทิศทางได้ ทิศทางบวกสุด ได้แก่ ให้ความรักจนหลงบูชา ทิศทางลบสุด ได้แก่ รังเกียจมาก ความคิดเห็นประเภทนี้รุนแรง และเปลี่ยนแปลงได้ยาก

1.3.2 ความคิดเห็นจากความรู้ความเข้าใจ (Cognitive Content) การมีความคิดเห็นต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ขึ้นอยู่กับความเข้าใจที่มีต่อสิ่งนั้น เช่น ความรู้ความเข้าใจในทางที่ดี ได้แก่ ชอบ ยอมรับ เห็นด้วย ความรู้ความเข้าใจในทางที่ไม่ดี ได้แก่ ไม่ชอบ รังเกียจ ไม่ยอมรับ ไม่เห็นด้วย

โดยสรุป ประเภทของความคิดเห็นสามารถแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ ความคิดเห็นเชิงบวกสุด – เชิงลบสุด เป็นความคิดเห็นที่เกิดจากการเรียนรู้ ประสบการณ์ และความคิดเห็นจากความรู้ความเข้าใจ การมีความคิดเห็นต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ขึ้นอยู่กับความเข้าใจที่มีต่อสิ่งนั้น

1.4 องค์ประกอบของความคิดเห็น

1.4.1 องค์ประกอบด้านสติปัญญา (Cognitive Component) ซึ่งเป็นองค์ประกอบเกี่ยวกับความเข้าใจ หมายถึง ความรู้ การรับรู้ และความเชื่อที่ผู้บริโภคมุ่งต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

1.4.2 องค์ประกอบเกี่ยวกับความชอบ (Affective Component) ซึ่งเป็นส่วนที่สะท้อนถึงอารมณ์ ความรู้สึก ของผู้บริโภคมุ่งต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

1.4.3 องค์ประกอบด้านพฤติกรรมที่จะแสดงออก (Behavioral Component) เป็นแนวโน้มที่จะก่อปฏิบัติการ หรือความตั้งใจต่อพฤติกรรมของผู้บริโภค

โดยสรุป องค์ประกอบของความคิดเห็นประกอบด้วย องค์ประกอบด้านสติปัญญาซึ่งจะเกี่ยวกับความเข้าใจ การรับรู้ ความเชื่อ องค์ประกอบเกี่ยวกับความชอบ เป็นส่วนที่สะท้อนถึงอารมณ์ ความรู้สึก ที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง องค์ประกอบด้านพฤติกรรมที่จะแสดงออกเป็นแนวโน้มที่จะก่อปฏิบัติการ หรือความตั้งใจต่อพฤติกรรม

1.5 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความคิดเห็น

ปัจจัยที่มีอิทธิพลที่ทำให้เกิดความคิดเห็นมีดังนี้ (Oskamp 1977: 119 - 133)

1.5.1 ปัจจัยทางพันธุกรรมและร่างกาย (Genetic And Physiology Factors) เป็นปัจจัยตัวแรกที่ไม่ค่อยจะมีการพูดถึงกันมากนัก โดยมีการศึกษาพบว่า ปัจจัยด้านพันธุกรรม จะมีผลต่อระดับความก้าวร้าวของบุคคล ซึ่งจะมีผลต่อการศึกษา เจตคติ หรือความคิดเห็นของบุคคลนั้นๆ ได้ ปัจจัยทางด้านร่างกาย เช่น อายุ ความเจ็บป่วย และผลกระทบจากการใช้ยาหรือสารเสพติด จะมีผลต่อความคิดเห็นและเจตคติของบุคคล เช่น อายุ ความเจ็บป่วย และผลกระทบจากการใช้ยาหรือสารเสพติด จะมีผลต่อความคิดเห็นและเจตคติของบุคคล

1.5.2 ประสบการณ์โดยตรงของบุคคล (Direct Personal Experience) คือบุคคลได้รับความรู้สึกและความคิดเห็นต่าง ๆ จากประสบการณ์โดยตรง เป็นการกระทำหรือพบเห็นต่อสิ่งต่างๆ โดยตนเอง ทำให้เกิดเจตคติหรือความคิดเห็นจากประสบการณ์ตรงที่ตนเองได้รับ

1.5.3 อิทธิพลจากครอบครัว (Parental Influence) เป็นปัจจัยที่บุคคลเมื่อเด็กจะได้รับอิทธิพลจากการเลี้ยงดู อบรมจากพ่อแม่และครอบครัว ทั้งนี้เมื่อตอนเป็นเด็กเล็กๆ จะได้รับการอบรม สั่งสอน ทั้งในด้านความคิด การสนองความต้องการทางด้านร่างกาย การให้รางวัลและการลงโทษ ซึ่งเด็กจะได้รับจากครอบครัว

1.5.4 เจตคติและความคิดเห็นของกลุ่ม (Group Determinants Attitude) เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลอย่างมากต่อความคิดเห็นและเจตคติของตนและบุคคล เนื่องจากบุคคลจะมีสังคมนการอยู่ร่วมกันเป็นกลุ่ม ดังนั้นความคิดเห็นและเจตคติต่างๆ จะได้รับการถ่ายทอดและมีแรงกดดันจากกลุ่ม ไม่ว่าจะเป็นเพื่อนในโรงเรียน หรือกลุ่มอ้างอิงต่างๆ ซึ่งอาจทำให้เกิดการคล้อยตามกลุ่มได้

1.5.5 สื่อมวลชน (Mass Media) เป็นสื่อต่าง ๆ ที่บุคคลได้รับ ได้แก่ สื่อวิทยุ วิทยุโทรทัศน์ ภาพยนตร์ หนังสือพิมพ์ เป็นต้น จะมีผลทำให้บุคคลมีความคิดเห็น มีความรู้สึกต่างๆ เป็นไปตามข้อมูลข่าวสารที่ได้รับจากสื่อเหล่านั้น

1.5.6 เจตคติและความคิดเห็นของกลุ่ม (Group Determinants Of Attitude) เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลอย่างมากต่อความคิดเห็นหรือเจตคติของตนและบุคคล เนื่องจากบุคคลจะต้องมีสังคมนและอยู่ร่วมกันเป็นกลุ่ม ดังนั้น ความคิดเห็นและเจตคติต่างๆ จะได้รับการถ่ายทอดจากกลุ่มสู่ตัวบุคคล

กิตติ สุทธิสัมพันธ์ (อ้างถึงใน ศศิวรรณ ทองดีเลิศ 2547: 39) ได้สรุป ปัจจัยพื้นฐานที่มีอิทธิพลต่อความคิดเห็นของบุคคล ซึ่งอาจทำให้บุคคลแต่ละคน แสดงความคิดเห็นที่เหมือนกัน หรือแตกต่างกัน ปัจจัยดังกล่าวอาจสรุปได้ดังนี้

1) ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่

- (1) ปัจจัยทางพันธุกรรมและร่างกาย คือ เพศ อวัยวะ และคุณภาพสมอง
- (2) ระดับการศึกษา การศึกษามีอิทธิพลต่อการแสดงออกซึ่งความคิดเห็นและการศึกษาทำให้บุคคลมีความรู้ในเรื่องต่างๆ มากขึ้น และคนที่มีความรู้มากมักจะมีความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ อย่างมีเหตุผล
- (3) ความเชื่อ ค่านิยม และเจตคติของบุคคลต่อเรื่องต่างๆ ซึ่งอาจได้จากการเรียนรู้ กลุ่มบุคคลในสังคม หรือจากการอบรมสั่งสอนของครอบครัว ครู อาจารย์
- (4) ประสบการณ์ เป็นสิ่งที่ก่อให้เกิดการเรียนรู้ ทำให้มีความรู้ความเข้าใจ ซึ่งจะส่งผลต่อความคิดเห็น

2) ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม ได้แก่

- (1) สื่อมวลชน ได้แก่ วิทยุ โทรทัศน์ สื่อสิ่งพิมพ์ต่างๆ เป็นต้น การได้รับข้อมูลข่าวสาร จะส่งผลต่อความคิดเห็นของแต่ละบุคคล
- (2) กลุ่มและสังคมที่เกี่ยวข้อง มีอิทธิพลต่อความคิดเห็นของบุคคล คือ ถ้าเมื่อบุคคลอยู่ในกลุ่มใด หรือสังคมใด ก็ต้องยอมรับและปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ของกลุ่ม ซึ่งทำให้บุคคลนั้นมีความคิดเห็นไปตามกลุ่มหรือสังคมที่ตนอยู่
- (3) ข้อเท็จจริงในเรื่องต่างๆ หรือสิ่งต่างๆ ที่บุคคลแต่ละคนได้รับก็จะมีผลต่อการแสดงออกซึ่งความคิดเห็นที่แตกต่างกัน

โดยสรุป ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความคิดเห็นพอจะสรุปได้ดังนี้ ปัจจัยทางพันธุกรรม และร่างกาย ประสบการณ์โดยตรงของบุคคล อิทธิพลจากครอบครัว เจตคติและความคิดเห็นของกลุ่ม สื่อมวลชน ระดับการศึกษา ความเชื่อ ค่านิยม และข้อเท็จจริงในเรื่องต่างๆ

1.6 การวัดความคิดเห็น

ชอว์ และ ไรท์ (Shaw and Wright อ้างถึงใน ศศิวรรณ ทองดีเลิศ 2547: 39) กล่าวว่า ความคิดเห็นเป็นลักษณะของแต่ละบุคคล การวัดจึงต้องวัดจากแรงงูใจ การรับรู้ และมีข้อแตกต่างของประสบการณ์และปัจจัยอื่น ๆ เป็นส่วนประกอบ วิธีการวัดความคิดเห็นมีดังนี้

1.6.1 การฉายภาพ (Projective Technique) เป็นการวัดโดยการสร้างจินตนาการจากภาพ โดยภาพเป็นตัวกระตุ้นให้บุคคลแสดงความคิดเห็นออกมา ทั้งนี้จะขึ้นอยู่กับประสบการณ์ที่ได้รับเป็นสำคัญ

1.6.2 การสัมภาษณ์ (Interview) เป็นการซักถามบุคคลช่วยให้ได้ข้อมูลที่ขยายครอบคลุมทั้งในอดีต ปัจจุบัน และอนาคต

1.6.3 การส่งแบบสอบถาม (Interview) เป็นวิธีการวัดความคิดเห็นที่สิ้นเปลืองเวลาและเงินทุนน้อยกว่าวิธีอื่น โดยส่งแบบสอบถามไปยังกลุ่มที่ต้องการศึกษาให้ตอบกลับมาแต่มีข้อจำกัดอยู่ที่ผู้ตอบแบบสอบถามต้องสามารถอ่านเขียนได้

1.6.4 การให้เล่าความรู้สึก (Self-Report) เป็นการวัดโดยการให้บุคคลเล่าความรู้สึกที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งออกมา ซึ่งผู้เล่าจะบรรยายความรู้สึกนึกคิดตามประสบการณ์และความสามารถออกมา

จินตนา โสภณ (2542: 41) ได้เขียนสรุปเรื่องการวัดทัศนคติ กล่าวถึงการสร้างมาตรการการวัดทัศนคติหรือความคิดเห็น มีอยู่ด้วยกันหลายวิธี และที่แพร่หลายมี 4 วิธีคือ

1) วิธีของเทอร์สโตน (Thurston's Method) เป็นวิธีการสร้างมาตรวัดออกเป็นปริมาณแล้วเปรียบเทียบตำแหน่งความคิดเห็นหรือทัศนคติไปในทางเดียวกัน และเสมือนว่าเป็นสเกลที่มีช่วงห่างเท่ากัน

2) วิธีกัตต์แมน (Guttman's Scale) เป็นวิธีวัดทัศนคติหรือความคิดเห็นในแนวเดียวกันและสามารถจัดอันดับข้อความทัศนคติสูงต่ำ แบบเปรียบเทียบกันและกันได้ และแสดงการสะสมของข้อแสดงความคิดเห็น

3) วิธีจำแนก S-D Scale (Semantic Differential Scale) เป็นวิธีวัดทัศนคติความคิดเห็น โดยอาศัยคู่คำคุณศัพท์ที่มีความหมายตรงข้าม เช่น ดี - เลว ชัยชนะ - ภัยพิบัติ เป็นต้น

4) วิธีวัดแบบลิเคิร์ต (Likert's Method) เป็นวิธีสร้างมาตรการวัดทัศนคติที่นิยมแพร่หลาย เพราะเป็นวิธีการสร้างมาตรวัดที่ง่าย ประหยัดเวลา ผู้ตอบสามารถแสดงทัศนคติในทางชื่นชอบ หรือไม่ชอบ โดยจัดอันดับความชื่นชอบหรือไม่ชอบ มีคำตอบให้เลือก 5 คำตอบคือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

การวัดความคิดเห็นหรือการสำรวจความคิดเห็น จะช่วยให้สามารถกำหนดแนวทางหรือนโยบายให้เหมาะสมและสอดคล้องกับความคิดเห็นส่วนรวมได้ โดยความคิดเห็นต่างๆ ไป ต้องประกอบด้วย 3 สิ่งสำคัญ คือ บุคคลที่ถูกวัดสิ่งเร้า การตอบสนอง ซึ่งจะออกมาเป็นระดับสูง ต่ำ มาก น้อย และวิธีวัดความคิดเห็น

โดยสรุป การวัดความคิดเห็นต้องวัดจากแรงจูงใจ การรับรู้ และมีข้อแตกต่างของประสบการณ์และปัจจัยอื่นๆ เป็นส่วนประกอบ ดังนั้นวิธีการวัดความคิดเห็นจึงประกอบด้วย การฉายภาพ การสัมภาษณ์ การส่งแบบสอบถาม และการให้เล่าความรู้สึกร่วม

1.7 การเปลี่ยนแปลงความคิดเห็น

ทรานดิส (Trandis 1971: 13) กล่าวว่า ความคิดเห็นของบุคคลสามารถเปลี่ยนแปลงได้ และมีสาเหตุของการเปลี่ยนแปลงคือการรับรู้ข้อมูลใหม่จากบุคคลหรือสื่อมวลชน การได้รับประสบการณ์ตรงที่พบด้วยตัวเอง หรือจากแรงสะท้อนใจ และการถูกบังคับให้ปฏิบัติตามโดยไม่เต็มใจหรือจากแรงสะท้อนใจ

แมคไคว (Macquire 1969: 155 - 156) กล่าวว่า กระบวนการเปลี่ยนทัศนคติและความคิดเห็นประกอบด้วยขั้นตอนต่างๆ 3 ขั้นตอน คือ การใส่ใจ (Attention) การใช้ความสนใจต่อสิ่งต่างๆ การเข้าใจ (Comprehension) การได้รับข้อมูลที่ถูกต้องและเกิดความรู้ และการมีสิ่งใหม่เกิดขึ้น (Yielding) มีการเปลี่ยนแปลงสภาวะการเกิดขึ้นจากสภาวะการปกปิด

โดยสรุป การเปลี่ยนแปลงความคิดเห็น คือ การรับรู้ข้อมูลใหม่จากบุคคลหรือสื่อมวลชน ได้รับประสบการณ์ตรงที่พบด้วยตัวเอง ถูกบังคับให้ปฏิบัติตามโดยไม่เต็มใจหรือจากแรงสะท้อนใจ กระบวนการเปลี่ยนทัศนคติประกอบด้วย การใส่ใจ การเข้าใจ และการมีสิ่งใหม่เกิดขึ้น

2. แนวคิดเกี่ยวกับอินเทอร์เน็ต

2.1 ความหมายของอินเทอร์เน็ต

อินเทอร์เน็ตมีความหมายแตกต่างกันตามคำนิยามของแต่ละบุคคลดังนี้

ครรรชิต มาลัยวงศ์ (2539: 31) กล่าวว่า อินเทอร์เน็ต เป็นเครือข่ายคอมพิวเตอร์ขนาดใหญ่โตที่สุดของโลกปัจจุบันนี้ อินเทอร์เน็ตเชื่อมโยงคอมพิวเตอร์ขนาดใหญ่ทั่วโลก นับล้านเครื่องเข้าด้วยกันคอมพิวเตอร์ขนาดใหญ่เหล่านี้ ยังเชื่อมโยงไปยังคอมพิวเตอร์ขนาดเล็กอีกมากมายทำให้ผู้ที่เป็สมาชิกเครือข่ายอินเทอร์เน็ตอยู่ทั่วโลกหลายสิบล้านคน

ถนอมพร ตันพิพัฒน์ (2539: 2) กล่าวว่า อินเทอร์เน็ต คือ เครือข่ายคอมพิวเตอร์ที่เชื่อมโยงคอมพิวเตอร์ทั่วทุกมุมโลกเข้าด้วยกัน ภายใต้มาตรฐานการเชื่อมโยงคอมพิวเตอร์เพื่อการแลกเปลี่ยน และส่งผ่านข้อมูลตัวเดียวกัน โดยที่คอมพิวเตอร์ที่เชื่อมโยงกันอยู่ อาจเป็นเครื่องคนละตระกูลกัน หรือใช้อุปกรณ์/ซอฟต์แวร์ที่เกี่ยวกับการเชื่อมต่อเครือข่ายที่แตกต่างกัน การทำงานของเครือข่ายอินเทอร์เน็ตนั้น ไม่มีใครหรือองค์กรกลางใดองค์กรหนึ่งที่เป็นเจ้าของ การเข้าเป็นส่วนหนึ่งของเครือข่ายทำได้โดยการขอเชื่อมโยงเครื่องคอมพิวเตอร์ที่ต้องการเป็นส่วนหนึ่งของเครือข่ายเข้ากับเครือข่ายใดเครือข่ายหนึ่งที่เป็นส่วนหนึ่งของอินเทอร์เน็ตอยู่แล้ว นอกจากนี้ ผู้ใช้หรือองค์กรใด เมื่อมีเครื่องเชื่อมต่ออยู่กับเครือข่ายแล้ว ก็จะสามารถใช้บริการบนอินเทอร์เน็ตได้ และก็จะมีความสนใจในการตัดสินใจ ในการอนุญาตให้ผู้อื่นเข้ามาสืบค้น หรือโอนถ่ายข้อมูลของตนเอง

กิดานันท์ มลิทอง (2540: 321) กล่าวว่า อินเทอร์เน็ต หมายถึง ระบบของการเชื่อมโยงข่ายงานคอมพิวเตอร์ขนาดใหญ่มากครอบคลุมไปทั่วโลก เพื่ออำนวยความสะดวกในการใช้บริการสื่อสารข้อมูล อินเทอร์เน็ตเป็นวิธีในการเชื่อมโยงข่ายงานคอมพิวเตอร์ที่มีอยู่ ซึ่งขยายออกไปอย่างกว้างขวาง เพื่อการเข้าถึงของแต่ละระบบที่มีส่วนร่วมอยู่

โดยสรุป อินเทอร์เน็ตคือ เครือข่ายคอมพิวเตอร์ขนาดใหญ่ที่มีการเชื่อมต่อกันครอบคลุมไปทั่วโลก ภายใต้มาตรฐานในการรับส่งข้อมูลที่เรียกว่า โพรโทคอลแบบ TCP/IP ภายในเครือข่ายประกอบด้วยเครือข่ายย่อย ๆ ทำให้ผู้ใช้เครือข่ายคอมพิวเตอร์สามารถติดต่อสื่อสารกันได้ และสามารถใช้บริการต่าง ๆ บนเครือข่ายร่วมกันได้

2.2 ความเป็นมาของอินเทอร์เน็ต

อินเทอร์เน็ตเป็นเครือข่ายที่เติบโตมาจากเครือข่ายทางทหารของกระทรวงกลาโหมสหรัฐฯ ที่ชื่อว่า อาร์พาเน็ต (ARPANET) ซึ่งเป็นเครือข่ายที่ก่อตั้งภายใต้โครงการร่วมมือระหว่างกระทรวงกลาโหมสหรัฐฯ กับมหาวิทยาลัยในมลรัฐแคลิฟอร์เนีย เมื่อปี 1969 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและแลกเปลี่ยนข้อมูลด้านการศึกษาและการวิจัย ต่อมาเมื่อเครือข่ายอาร์พาเน็ตได้รับความนิยมมากขึ้นทำให้เกิดปัญหาด้านการบริหารเครือข่าย ทางทหารของสหรัฐอเมริกาจึงแยกตัวออกเป็นเครือข่ายย่อย เรียกว่า มิลเน็ต (Military Network-MILNET) โดยระบบการรับส่งข้อมูลและเชื่อมต่อโพรโทคอล ทีซีพี/ไอพี (Transmission Control Protocol/Internet Protocol-TCP/IP) ซึ่งเป็นส่วนสำคัญในการเชื่อมโยงเครือข่ายให้สามารถติดต่อแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างกันได้อย่างรวดเร็วในทุกรูปแบบไม่ว่าจะเป็นภาพ เสียง ภาพเคลื่อนไหว

เครือข่ายคอมพิวเตอร์ที่เชื่อมต่อด้วยเทคนิคแบบ “อินเทอร์เน็ตโพรโทคอล” (IP) จึงมีชื่อเรียกว่า “อินเทอร์เน็ต” (จรรยา มาภักดี 2546: 17)

อินเทอร์เน็ตในประเทศไทยเริ่มต้นในปี พ.ศ. 2530 จากเครือข่ายไทยสาร ซึ่งเป็นเครือข่ายที่เชื่อมต่อระหว่างมหาวิทยาลัยของรัฐทุกแห่งและหน่วยงานราชการบางหน่วย บริหารงานโดยศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ (National Electronics and Computer Technology-NECTEC) ใช้เฉพาะด้านการศึกษาและการวิจัย ต่อมาเมื่อมีการใช้ อินเทอร์เน็ตอย่างแพร่หลาย การสื่อสารแห่งประเทศไทย(กสท.) จึงเปิดให้สัมปทานแก่ บริษัทเอกชนในรูปแบบของบริษัทผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ตเชิงพาณิชย์เรียกว่า Internet Service Provider-ISP เพื่อให้บริการอินเทอร์เน็ตแก่บุคคลทั่วไปเมื่อเดือนมีนาคม 2538

2.3 ความสำคัญของอินเทอร์เน็ต

ศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ(2546: ม.ป.น.) ได้กล่าวถึงความสำคัญของอินเทอร์เน็ตดังนี้

2.3.1 ด้านการศึกษา สามารถใช้เป็นแหล่งค้นคว้าหาข้อมูล ไม่ว่าจะเป็นข้อมูลทางวิชาการ ข้อมูลด้านการบันเทิง ด้านการแพทย์ และอื่นๆ ที่น่าสนใจ ทำหน้าที่เสมือนเป็นห้องสมุดขนาดใหญ่ นักศึกษาในมหาวิทยาลัย สามารถใช้อินเทอร์เน็ตติดต่อกับมหาวิทยาลัยอื่นๆ เพื่อค้นหาข้อมูลที่กำลังศึกษาอยู่ได้ ทั้งข้อมูลที่เป็นข้อความ เสียงภาพเคลื่อนไหวต่างๆ เป็นต้น

2.3.2 ด้านธุรกิจและการพาณิชย์ สามารถค้นหาข้อมูลต่างๆ เพื่อช่วยในการตัดสินใจทางธุรกิจ สามารถซื้อขายสินค้าผ่านระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ผู้ใช้ที่เป็นบริษัทหรือองค์กรต่างๆ ก็สามารถเปิดให้บริการและสนับสนุนลูกค้าของตน ผ่านระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตได้ เช่นการให้คำแนะนำ สอบถามปัญหาต่าง ๆ ให้แก่ลูกค้า

2.3.3 ด้านการบันเทิง ช่วยในเรื่องการพักผ่อนหย่อนใจ สนทนาการ เช่น การค้นหาวารสารต่างๆ ผ่านระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตที่เรียกว่า Magazine Online รวมทั้งหนังสือพิมพ์และข่าวสารอื่นๆ โดยมีภาพประกอบที่จอคอมพิวเตอร์เหมือนกับวารสารตามร้านหนังสือทั่วไป สามารถฟังวิทยุผ่านระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ดึงข้อมูล (Download) ภาพยนตร์ ตัวอย่างทั้งภาพยนตร์ใหม่และเก่ามาดูได้

โดยสรุป อินเทอร์เน็ตมีความสำคัญทั้งด้านการศึกษา ด้านธุรกิจและการพาณิชย์ ด้านการบันเทิง

2.4 บริการบนอินเทอร์เน็ต

บริการต่างๆ บนอินเทอร์เน็ตมีหลายลักษณะ ข้อมูลทุกด้านจะเพิ่มขึ้นเนื่องจากมีสมาชิกส่วนหนึ่งได้จัดเสนอข้อมูลของตนเองเพื่อไว้ใช้หรืออำนวยความสะดวกแก่ผู้อื่นๆ บริการโดยทั่วไปของอินเทอร์เน็ตมีหลายด้านดังนี้ (อนุ ทองดี 2548: 15)

2.4.1 ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ (E-Mail: Electronics Mail) เป็นบริการที่ให้ผู้ให้บริการสามารถส่งจดหมายถึงบุคคล องค์กร สถาบันฯลฯ โดยผู้รับจะได้รับผ่านจอคอมพิวเตอร์หรือให้พิมพ์เป็นเอกสารได้ทันที หากผู้รับไม่อยู่ที่จอคอมพิวเตอร์ จดหมายนี้จะถูกส่งไว้ในตู้ คือ ในหน่วยความจำที่เสมือนเป็นผู้รับจดหมายในคอมพิวเตอร์ ซึ่งผู้รับจะรับเวลาใดก็ได้ และจะโต้ตอบส่งกลับเวลาใดก็ได้เช่นกัน

2.4.2 การทำงานข้ามเครื่อง (TelNet) ผู้ใช้บริการหากมีระบบเครื่องที่ทำงานได้ไม่สะดวก ก็สามารถเปลี่ยนไปทำงานในเครื่องอื่นที่มีสมรรถนะสูงกว่า เพื่อเข้าไปใช้ข้อมูลเนื้อหาบนฮาร์ดดิสก์สำหรับเก็บข้อมูลหรือบริการอื่นก็ได้ โดยผู้ให้บริการต้องมีชื่ออยู่ในสารบบที่ได้รับอนุญาตให้ใช้ได้

2.4.3 การถ่ายโอนแฟ้มข้อมูล (FTP : File Transfer Protocol) เป็นบริการถ่ายโอนแฟ้มข้อมูลหรือโปรแกรมที่ผู้ใช้ต้องการจากเครื่องอื่นมาเก็บไว้ยังเครื่องของตน โดยเฉพาะโปรแกรมที่พัฒนาขึ้นและต้องการบริจาคให้ส่วนร่วม โปรแกรมนี้เรียกว่า Shareware โดยบางโปรแกรมอาจจะให้ลองใช้ชั่วคราวหากสนใจก็ต้องเสียค่าใช้จ่าย

2.4.4 กลุ่มข่าวที่น่าสนใจ (UseNet) เป็นบริการที่เสมือนเป็นกระดานประกาศขายสินค้าหรือแสดงความต้องการเพื่อให้ผู้สนใจตรงกันหรือคล้ายกัน ได้ส่งข่าวติดต่อกัน ข่าวที่นำมาเสนออาจเกี่ยวกับสังคม กีฬา ศาสนา วัฒนธรรม เทคโนโลยี ประชญา ฯลฯ โดยทำข่าวจะมีที่อยู่ซึ่งผู้สนใจสามารถติดต่อถึงกันได้

2.4.5 การสนทนาบนเครือข่าย (Talk) บริการนี้ผู้ส่ง ผู้รับโต้ตอบกันทางตัวอักษรบนจอคอมพิวเตอร์ หรือที่เรียกว่า IRC (Internet Relay Chat) ปัจจุบันมีซอฟต์แวร์ที่พัฒนาขึ้นให้สามารถพูดโต้ตอบกันผ่านระบบคอมพิวเตอร์ได้

2.4.6 การค้นหาข้อมูลและแฟ้มข้อมูล (Gopher/Archie) เป็นบริการที่ช่วยให้การค้นหาต่างๆ เป็นไปอย่างสะดวกและรวดเร็ว ผู้ใช้เพียงเข้าไปค้นเมนู (Menu) ที่โปรแกรมนี้เมื่อจะดูเรื่องใดก็ใช้เมื่อนั้นผ่านเข้าไปยังเรื่องหรือสิ่งที่ต้องการได้ทันที

2.4.7 เวิลด์ไวด์เว็บ (World Wide Web) หรือที่เรียกกันว่าเครือข่ายใยแมงมุมเป็นบริการทางอินเทอร์เน็ตที่มีผู้นิยมใช้กันมาก เพราะนอกจากจะค้นหาข้อมูลข่าวสารต่างๆ ได้แล้วยังสามารถหาความบันเทิงได้หลายรูปแบบ เช่น ภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหว แฟ้มภาพ วิดิทัศน์หรือการดูภาพยนตร์

โดยสรุป บริการบนอินเทอร์เน็ตมีหลายด้านประกอบด้วย ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ การทำงานข้ามเครื่อง ถ่ายโอนแฟ้มข้อมูล กลุ่มข่าวที่น่าสนใจ การสนทนาบนเครือข่าย การค้นหาข้อมูลและแฟ้มข้อมูล เวิลด์ไวด์เว็บ

2.5 ประโยชน์ของอินเทอร์เน็ต

ปัจจุบันมีผู้ใช้อินเทอร์เน็ตจากทั่วโลกทุกวัยทุกอาชีพสามารถสื่อสารกันโดยไม่มีข้อจำกัดใดๆ อินเทอร์เน็ตจึงเป็นสังคมใหม่ขนาดใหญ่ สังคมในอินเทอร์เน็ตจึงได้รับการขนานนามว่า ไซเบอร์สเปซ (Cyberspace) หรือพื้นที่ซึ่งจำลองขึ้นมากจากการที่มีคนรวมกันอยู่เป็นจำนวนมาก ดังนั้นจึงสามารถแบ่งประโยชน์ของอินเทอร์เน็ตได้ดังนี้ (ศศิวรรณ ทองดีเลิศ 2548: 27)

2.5.1 การบริการทางธุรกิจ อินเทอร์เน็ตเป็นช่องทางใหม่ทางการค้า เพราะผู้ขายสามารถประกอบธุรกิจทางการค้าผ่านหน้าจอคอมพิวเตอร์ที่เชื่อมต่อ ลูกค้าสามารถชมภาพและรายละเอียดของสินค้าเพื่อใช้ในการตัดสินใจได้ทันที ณ เครื่องของลูกค้าเอง ผู้ขายเพียงแค่จัดเตรียมข้อมูลลงในคอมพิวเตอร์ของตน ก็สามารถบริการขายลูกค้าได้ทั่วโลกพร้อมๆ กัน โดยไม่ต้องสิ้นเปลืองงบประมาณในการประชาสัมพันธ์มากเท่าวิธีอื่น

2.5.2 การบริการข้อมูลข่าวสาร สื่อทางอินเทอร์เน็ตสามารถเข้าถึงผู้บริโภคที่มีกำลังซื้อค่อนข้างสูงได้เป็นจำนวนมาก ผู้ผลิตสื่อเผยแพร่ทางอินเทอร์เน็ตจึงสามารถทำกำไรจำนวนมากจากการขายโฆษณาบนสื่อของตน ทำให้มีผู้สนใจผลิตสื่อรูปแบบต่างๆ ในอินเทอร์เน็ตเพิ่มขึ้นทุกๆ วัน ผู้ที่มีความรู้ความชำนาญในเรื่องใดๆ สามารถเผยแพร่ความรู้ของตนไปยังผู้คนทั่วโลกได้โดยง่าย

2.5.3 การพบปะและสนทนากับผู้คน นอกจากข้อมูลที่เป็นภาพ และตัวอักษร ยังสามารถส่งจดหมายที่เรียกว่า อีเมลล์ (Electronic Mail : E-Mail) หรือพิมพ์ประโยคโต้ตอบกับผู้คนแม้จะอยู่กันคนละซีกโลก และยังสามารถคุยโต้ตอบผ่านอินเทอร์เน็ตในลักษณะโทรศัพท์ไปทั่วโลกโดยไม่ต้องเสียค่าโทรศัพท์ได้อีกด้วย

2.5.4 การบริการซอฟต์แวร์ ในอินเทอร์เน็ตมีบริการซอฟต์แวร์ที่ทันสมัยให้ได้ใช้ และสามารถโอนย้ายซอฟต์แวร์จากอินเทอร์เน็ตมาใช้ในเครื่องคอมพิวเตอร์ได้อีกด้วย

2.5.5 ความบันเทิง เนื่องจากอินเทอร์เน็ตสามารถใช้สื่อต่างๆ ได้มากมาย เช่น ภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหว เสียงและภาพสามมิติ จึงมีความสามารถในการนำเสนอความบันเทิงรูปแบบต่างๆ เช่น เพลง รายการวิทยุ เกมส์ ได้เป็นอย่างดี

2.5.6 การศึกษา ในระบบการศึกษาได้นำอินเทอร์เน็ตเข้ามาใช้ในการศึกษามากขึ้น ทั้งช่วยในการสืบค้นข้อมูลและในการเรียนการสอนด้วย

โดยสรุป ประโยชน์ของอินเทอร์เน็ตมีหลายด้านประกอบด้วย การบริการทางธุรกิจ การบริการข้อมูลข่าวสาร การพบปะและสนทนากับผู้คน การบริการซอฟต์แวร์ ความบันเทิง และการศึกษา

2.6 พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตของวัยรุ่น

ตัน ตันท์สุทริวงศ์ และคณะ (อ้างถึงใน ศิริรัตน์ พิมานสกุลวัฒน์ 2548: 25) กล่าวว่า อินเทอร์เน็ตมีประโยชน์มากมายแต่ควรระวังไว้ เนื่องจากเป็นแหล่งข้อมูลข่าวสารที่เข้าถึงกลุ่มเป้าหมายในวงกว้าง มีค่าใช้จ่ายต่ำอินเทอร์เน็ตจึงถูกนำมาใช้ในด้านลบ ปัญหาใหญ่ในปัจจุบัน คือข้อมูลที่ขัดต่อศีลธรรม ลามกอนาจาร รวมถึงภาพโป๊เปลือยต่างๆ ซึ่งนับวันจะทวีความรุนแรงและเพิ่มช่องทาง ที่จะเข้าถึงเด็กและเยาวชนได้โดยง่ายซึ่งสามารถสรุปได้ดังนี้

2.6.1 การคุกคามทางเพศ เว็บไซต์ลามกเป็นสาเหตุอย่างหนึ่งที่ทำให้เกิดการกระทำรุนแรงทางเพศ และเป็นต้นตอของการนำเด็กจากทั่วโลกมากเป็นสินค้า ซึ่งผลของการทารุณกรรมทางเพศนี้เอง เด็กที่ถูกกระทำจะมีแนวโน้มเป็นผู้กระทำเองในอนาคต หรือแม้แต่เด็กที่เพียงแต่เป็นผู้ชมก็เกิดผลกระทบด้านการมีวุฒิภาวะทางเพศเร็วเกินไป เพราะสื่อประเภทนี้เป็นแรงกระตุ้นโดยปัจจุบัน

2.6.2 การก่อวินในอินเทอร์เน็ต ซึ่งทำให้เกิดความรำคาญ ไปจนถึงความเสียหายแก่ผู้ใช้อินเทอร์เน็ต รูปแบบการก่อวิน ได้แก่ ไวรัสคอมพิวเตอร์ Trojan Horse เพื่อควบคุมเครื่องระยะไกล การเจาะระบบรักษาความปลอดภัยของข้อมูล Map Drive เพื่อแชร์ทรัพยากรในเครื่องคอมพิวเตอร์ทำลาย Mailbox ด้วยการ Bomb หรือ Spam Mail ซึ่งจากข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต ได้ระบุอันตรายในอินเทอร์เน็ตไว้ดังนี้

1) กฎหมายและการเงิน ความเสี่ยงของเด็กในด้านนี้ เช่น การให้หมายเลขบัตรเครดิต หรือได้รับการกระทำที่รุนแรงขาดความเกรงใจ

2) สิทธิส่วนบุคคล เด็กมีสิทธิในการสงวนชื่อ อายุสถานศึกษา กิจกรรมครอบครัว ซึ่งเด็กควรได้รับอนุญาตจากผู้ปกครองก่อนเปิดเผยข้อมูลดังกล่าว

3) ยาเสพติดและอาวุธ ในอินเทอร์เน็ตมีการเผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับยาเสพติดและเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ตลอดจนการสร้างระเบิดหรือติดต่อซื้อขายอาวุธ

4) การพนันและพฤติกรรมไม่เหมาะสม สามารถเล่นได้โดยใช้เงินจริง บัตรเครดิต หรือเช็คก็ได้ ที่สำคัญการพนันทางอินเทอร์เน็ตสามารถตรวจจับได้ยาก ผู้ปกครองจึงควรจับตาดูอย่างอย่างใกล้ชิด ซึ่งอันตรายเหล่านี้ ผู้ปกครองควรมีส่วนในการดูแลโดยการอยู่กับเด็กตลอดเวลาที่เล่นอินเทอร์เน็ตและควรสร้างข้อตกลงกับเด็กว่า ห้ามบอกที่อยู่บ้าน เบอร์โทรศัพท์ หรือโรงเรียนแก่คนที่รู้จักในอินเทอร์เน็ต อย่าส่งรูปหรือบัตรเครดิตให้ใคร ที่สำคัญอย่านัดพบใครทางอินเทอร์เน็ต หรือแม้แต่ข้อความหยาบคายหรือรูปภาพที่ไม่เหมาะสมก็ควรบอกผู้ปกครองให้ทราบ เพื่อหาทางควบคุมและให้คำแนะนำต่อไป

ศรีศักดิ์ จามรมาน (อ้างถึงใน ประสบสุข ปราชญ์กุล 2545: 21) ได้กล่าวถึง การแนะนำวิธีการปกป้องอันตรายแก่เด็กและผู้ใหญ่จากอันตรายที่มาจากระบบเครือข่ายไว้ดังนี้

1) คำแนะนำสำหรับเด็ก ได้แก่

(1) ห้ามมิให้บอกข้อมูลส่วนตัวกับผู้อื่นที่พบบนอินเทอร์เน็ต เช่น ชื่อ ที่อยู่ ชื่อโรงเรียนหรือหมายเลขโทรศัพท์ เมื่อเข้าไปยังที่สาธารณะบนอินเทอร์เน็ต เช่น ห้องสนทนาหรือกระดานข่าว ห้ามส่งรูปไปให้ใครโดยไม่ได้รับอนุญาตจากผู้ปกครองเด็ดขาด

(2) ไม่ต้องโต้ตอบ เช่น จดหมาย ข้อความ หรือความคิดเห็นในกระดานข่าวที่แนะนำให้ทำสิ่งทีอาจเป็นอันตราย ข้อความลามก ข้อความชวนทะเลาะ ข่มขู่หรือที่ทำให้คุณรู้สึกไม่พอใจหรือไม่สบายใจ

(3) ต้องระมัดระวังตัว เวลาที่ใครเสนออะไรให้เราโดยไม่ต้องการสิ่งตอบแทน เช่น การให้ของขวัญ หรือเงิน และควรระมัดระวังอย่างที่สุดหากมีการนำของขวัญมาส่งถึงบ้านหรือต้องออกไปเขาข้างนอก

(4) บอกผู้ปกครองทันที เมื่อพบข้อมูลที่ทำให้ไม่สบายใจหรือไม่ชอบมาพากลห้ามนัดพบกับผู้อื่นที่พบเจอในเว็บโดยที่ไม่ได้บอกผู้ปกครองเสียก่อน ถ้าหากผู้ปกครองอนุญาตให้ไปพบได้ ควรไปพบกันในที่สาธารณะและพาพ่อแม่หรือพี่เลี้ยงไปด้วย

(5) ไว้เนื้ออย่าเชื่อใจ จำไว้ว่าผู้ที่พบบนอินเทอร์เน็ตอาจจะไม่ได้มีนิสัยดีอย่างที่ที่เคยบอกไว้ก็ได้ บุคคลนั้นอาจพูดความเท็จทั้งหมดเพื่อต้องการบางสิ่งบางอย่างก็ได้

(6) บอกให้พ่อแม่รู้เมื่อได้รู้จักใครบนเว็บ เพราะจะได้รู้ว่าเราคบหรือรู้จักกับใครบ้างหากจะให้ข้อมูลส่วนตัวผ่านไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ควรบอกให้พ่อแม่ทราบและอนุญาตเสียก่อน

(7) ทำความรู้จักเพื่อนที่พบในอินเทอร์เน็ต เพราะจะได้รู้ว่าเราคบหรือรู้จักกับใครบ้างหากจะให้ข้อมูลส่วนตัวผ่านไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ควรบอกให้พ่อแม่ทราบและอนุญาตเสียก่อน

2) คำแนะนำสำหรับครูอาจารย์ ได้แก่

ทางโรงเรียนอาจป้องกันอันตรายที่เกิดจากการใช้อินเทอร์เน็ตของเด็กโดยการ ใช้โปรแกรมสำหรับกรองข่าวสารหรือข้อมูลที่สื่อไปในทางอันตราย อย่างไรก็ตาม เด็กโดยอาจ หลีกเลี่ยงวิธีนี้โดยการ ใช้ความรู้ด้านคอมพิวเตอร์ของตัวเองทำให้โปรแกรมป้องกันข้อมูลทำงาน ไม่ได้ และผู้ที่ต้องการติดต่อกับเด็กอาจพยายามหาทางส่งข่าวสารมายังเด็กแม้ว่าจะมีการกรองแล้วก็ตาม

โรงเรียนจะต้องเอาใจใส่ดูแลและมีมาตรการเพื่อสร้างความเข้าใจให้แก่เด็ก โดยอาจฝึกอบรมจรรยาบรรณการใช้อินเทอร์เน็ต โดยโรงเรียนเป็นผู้อบรมเองหรือขอให้องค์กร ภายนอกเข้ามาอบรมให้ นอกจากนี้โรงเรียนอาจจะตั้งกฎการใช้อินเทอร์เน็ตและออกใบอนุญาต ให้แก่นักเรียนที่ผ่านการอบรมและสอบผ่านข้อทดสอบด้านความปลอดภัยในการใช้อินเทอร์เน็ตถ้า นักเรียนคนใดละเมิดกฎในการใช้อินเทอร์เน็ตจะบันทึกไว้และถ้าละเมิดหลายครั้งอาจยึดใบอนุญาต เป็นต้น โรงเรียนควรมีครูผู้ทำหน้าที่อบรมและดูแลการใช้อินเทอร์เน็ตโดยเฉพาะเพื่อทำหน้าที่รักษา พัฒนาเครือข่ายคอมพิวเตอร์รวมถึงดูแลการใช้ของนักเรียน หากมีนักเรียนที่เก่งคอมพิวเตอร์มาก ๆ ทางโรงเรียนอาจพิจารณาให้มีหน้าที่ช่วยดูแลระบบ และสอดส่องดูแลการใช้อินเทอร์เน็ตของ เพื่อน ๆ ซึ่งจะทำให้นักเรียนได้ทำสิ่งที่มีความสามารถและเป็นประโยชน์

3) คำแนะนำสำหรับผู้ปกครอง ได้แก่

ผู้ปกครองอาจไม่สามารถควบคุมติดตามพฤติกรรมกรใช้เว็บของลูกได้ตลอดเวลา หรือถ้าควบคุมมากไปอาจทำให้ลูกรู้สึกถูกรบกวนมากเกินไป ซึ่งผู้ปกครองสามารถดูแลบุตรหลานของตนตามแนวทางดังนี้

(1) ที่ตั้งเครื่องคอมพิวเตอร์ ควรอยู่ในที่ที่สามารถมองเห็นได้ ไม่ควรตั้งอยู่ในห้องส่วนตัวของลูก เพราะนอกจากจะไม่ได้ใช้ด้วยแล้วยังทำให้ไม่สามารถติดตามความเป็นไปของลูกได้ ควรสังเกตว่าเขาใช้เวลาเล่นเว็บนานเกินไปหรือไม่

(2) สังเกตดูการใช้อินเทอร์เน็ตของลูก อย่าปล่อยให้เด็กอยู่บ้านคนเดียวตอนเย็นก่อนที่จะกลับมาถึงบ้าน การละเลยเด็กเช่นนั้นถึงแม้ว่าจะเป็นความจำเป็นแต่ก็เป็นการผลักดันให้เด็กเข้าไปเล่นเว็บนานเกินไป

(3) ควรเปิดเครื่องคอมพิวเตอร์ว่าเด็กเก็บรูปโป๊ไว้บ้างหรือเปล่า รูปเหล่านี้ อาจเป็นสัญลักษณ์ว่าเด็กได้ติดต่อกับบุคคลที่อาจเป็นอันตราย บุคคลเหล่านี้อาจใช้รูปโป๊เพื่อทำให้เด็กรู้สึกว่เรื่องแบบนี้เป็นเรื่องปกติ

(4) มีบริการอินเทอร์เน็ตที่ไหนอีกบ้าง นอกจากเครื่องที่บ้านแล้วเด็กอาจจะใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ที่ห้องสมุด ที่บ้านเพื่อนหรือตามอินเทอร์เน็ตคาเฟ่ บางสถานที่เราสามารถเข้าไปขอดูได้

(5) สังเกตปฏิกิริยาของเด็ก ถ้าเด็กปิดจอมอนิเตอร์หรือเปลี่ยนไปหน้าต่างอื่นทันทีที่เราเข้ามาในห้อง อาจหมายถึงว่าเขามีบางอย่างปิดบังอยู่ ควรถามเด็กอย่างนุ่มนวล อย่าขู่ ตะคอกให้เด็กกลัว เพราะจะยิ่งทำให้เขาไม่อยากบอกเรามากขึ้น

(6) สอนมารยาทในการเล่นเว็บ มารยาทเหล่านี้อาจสอบถามจากครูที่โรงเรียนหรือถ้าหากเราเองเป็นผู้ที่เล่นอินเทอร์เน็ตอาจจะเข้าไปดูเองก็ได้ด้วยการค้นหาจากคีย์เวิร์ด

(7) คอมพิวเตอร์มีใช้เครื่องมือเลี้ยงเด็กอิเล็กทรอนิกส์ เด็กที่พ่อแม่ไม่มีเวลาให้แต่มีเครื่องคอมพิวเตอร์ให้แทน ถือว่าเสี่ยงต่อการที่เด็กจะติดเว็บได้ง่าย เพราะในเว็บมีเพื่อน และพี่น้องอยู่มากมายที่ให้ความสำคัญ คอยหยอกล้อพูดคุยและให้กำลังใจ การที่พ่อแม่ไม่สามารถให้เวลาและความเอาใจใส่ลูกได้อย่างเพียงพอทำให้ลูกต้องไปหาจากที่อื่น พ่อแม่ที่อนุญาตให้ลูกเล่นเว็บได้ควรใส่ใจและให้เวลาลูกเหมือนเคยหรือมากกว่าเคย

(8) ใช้ซอฟต์แวร์กรองข่าวสาร ซอฟต์แวร์กรองข่าวสารมีประโยชน์ค่อนข้างมาก ถ้าบุตรหลานไม่ได้เก่งคอมพิวเตอร์มากจนสามารถทำให้ซอฟต์แวร์เหล่านี้หยุดทำงานได้ ก็จะสามารถตรวจสอบว่าบุตรหลานเข้าไปในเว็บไซด์ใด และทำอะไรบ้าง เช่น ส่งจดหมาย เข้าห้องสนทนา เล่นเกม เป็นต้น

(9) สอนเด็กเรื่องเพศ พ่อแม่ควรสอนเด็กเรื่องเพศบ้าง เช่น สอนให้เด็กเข้าใจความเป็นส่วนตัวของเนื้อหนังบร่่างกายของเรา เพื่อให้เด็กได้รู้ทันผู้ใหญ่ที่ต้องการลวนลามเด็ก ไม่ควรคิดว่าเด็กไม่ควรรู้อะไรเรื่องเพศเลย

(10) สังเกตการใช้โทรศัพท์ ผู้ใหญ่ที่เป็นโรคจิตชอบเด็ก มักจะชอบคุยโทรศัพท์กับเด็กและในกรณีเด็กอาจจะไม่ให้หมายเลขโทรศัพท์ แต่ผู้ใหญ่เหล่านี้อาจจะให้หมายเลขโทรศัพท์แก่เด็กแล้วให้เด็กโทรไปหากก็ได้

(11) พูดคุยกับเด็กโดยตรง ถ้าหากสงสัยว่าเด็กกำลังติดต่อกับผู้ใหญ่โรคจิต ควรพูดกับเด็ก และบอกให้เขารู้ว่าอาจจะมียันตรายอะไรเกิดขึ้นกับเขาบ้าง

(12) ดำรงในเว็บ เมื่อพบเบาะแสอาชญากรรมในอินเทอร์เน็ต ควรติดต่อหน่วยงานต่างๆ ที่มีหน้าที่ดูแล เช่น สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ตที่ใช้บริการ

(13) เข้าใจว่าเด็กไม่ใช่ผู้ผิด แม้ว่าเขาจะเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับกิจกรรมทางเพศกับผู้ใหญ่อย่างเต็มใจก็ตาม เพราะผู้ที่ต้องรับผิดชอบคือผู้ใหญ่ที่เข้ามาสัมพันธ์กับเด็กนั่นเอง

โดยสรุป พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตของวัยรุ่น ปัญหาใหญ่ในปัจจุบัน คือข้อมูลที่ขัดต่อศีลธรรม ลามกอนาจาร รวมถึงภาพโป๊เปลือยต่างๆ ซึ่งนับวันจะทวีความรุนแรงและเพิ่มช่องทาง ที่จะเข้าถึงเด็กและเยาวชนได้โดยง่ายซึ่งประกอบด้วย การคุกคามทางเพศ การคุกคามทางอินเทอร์เน็ต

2.7 โรคติดอินเทอร์เน็ต

อินเทอร์เน็ต เป็นเทคโนโลยีอย่างหนึ่งที่มีทั้งด้านดีและร้าย ไม่ว่าจะป็นอันตรายบนอินเทอร์เน็ตที่ให้ผลร้ายโดยตรง แม้แต่คนที่เลือกแต่ด้านดีในอินเทอร์เน็ตก็ประสบปัญหาที่สำคัญ คือโรคติดอินเทอร์เน็ต (IAD): (Internet Addiction Disaster) ผู้ป่วยจะมีอาการวิตกกังวลถึงการใช้อินเทอร์เน็ตที่มากเกินไปของตนเอง หมกมุ่นถึงการใช้อินเทอร์เน็ต เมื่อไม่ได้ใช้ก็จะกระวนกระวาย ซึ่งแบ่งประเภทของการติดอินเทอร์เน็ตตามพฤติกรรมการใช้ 5 ประเภท ได้แก่

2.7.1 ติดเรื่องทางเพศ (Cybersexual Addiction) ผู้ป่วยมีพฤติกรรมรับชม Download และซื้อขายภาพลามกอนาจาร ผู้ที่แสดงบทบาทสมมุติตามจินตนาการทางเพศในห้องสนทนา ตลอดจนช่วยตัวเอง โดยใช้อินเทอร์เน็ตเป็นสื่อ

2.7.2 ติดความสัมพันธ์ในอินเทอร์เน็ต (Cyber-Relational Addiction) มักเกิดจากห้องสนทนาผู้ป่วยจะกังวลอย่างมากในการเข้าอินเทอร์เน็ต เพื่อพบเพื่อนหรือแม้แต่คู่รัก กิจกรรมส่วนใหญ่คือการสนทนา เกี่ยวพาราสิการ แสดงความรักอย่างเกินจริง ตลอดจนการติดต่อทางโทรศัพท์ซึ่งพัฒนาไปสู่การมีความสัมพันธ์ในชีวิตจริง

2.7.3 การพนันในบ่อนการพนันเสมือนจริง การเล่นเกม Interactive ซื้องินค้ำจากการประมวลสินค้ำออนไลน์หรือเป็นนายหน้าออนไลน์เป็นผลให้สูญเสียเงินจำนวนมากทำลายหน้าที่การทำงานและความสัมพันธ์กับบุคคลรอบข้าง บริโภคข้อมูลเกินควร (Information Overload) คือ การสนใจติดตามเว็บไซต์ ค้นหาและสะสมข้อมูลมากขึ้นเรื่อยๆ พฤติกรรมนี้ทำให้ผู้ป่วยหมกมุ่นและลดประสิทธิภาพการทำงานลง

2.7.4 ติดคอมพิวเตอร์ (Computer Addiction) นักวิจัยได้พบว่าการเล่นเกมคอมพิวเตอร์อย่างหมกมุ่น ได้กลายเป็นปัญหาที่แก้ไขได้ยากในองค์กร เพราะพนักงานใช้เวลาส่วนใหญ่เล่นเกมมากกว่าการทำงานนอกจากนี้ รูปแบบการใช้อินเทอร์เน็ตของผู้ป่วย IAD จะมีลักษณะในระยะที่ 1 คือความลุ่มหลง (Enchantment) เมื่อผ่านไประยะเวลาหนึ่ง จะเข้าสู่ระยะที่ 2 คือ ความหลงผิด (Disillusionment) และค่อยๆ ถึงจุดอิ่มตัวและลดการใช้อินเทอร์เน็ตของตนเอง จนเข้าสู่รูปแบบการใช้อินเทอร์เน็ตระดับสุดท้าย คือ ระยะสมดุล (Balance Stage) ซึ่งมีการใช้อินเทอร์เน็ตที่เป็นปกติตอบสนองความต้องการที่แท้จริงของตนเอง โดยระยะเวลาที่ผู้ใช้จะปรับตัวจนเข้าสู่ระยะสมดุล ซึ่งมีการใช้อินเทอร์เน็ตที่เป็นปกติตอบสนองความต้องการที่แท้จริงของตนเอง โดยระยะเวลาที่ผู้ใช้จะปรับตัวจนเข้าสู่ระยะสมดุลของแต่ละบุคคลแตกต่างกัน

โดยสรุป ประเภทของโรคติดอินเทอร์เน็ตประกอบด้วย ติดเรื่องทางเพศ ติดความสัมพันธ์ในอินเทอร์เน็ต การพนันในบ่อนการพนันเสมือนจริง และติดคอมพิวเตอร์

3. แนวคิดเกี่ยวกับเว็บไซต์

3.1 ความหมายของเว็บไซต์

ชิปเลย์ คริส และ ฟิช (Shipley Chris and Fish 1996: 99) กล่าวว่า เวิลด์ไวด์เว็บเป็นระบบฐานข้อมูลที่มีการเชื่อมโยงแบบไฮแมงมุมในระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตทำงานด้วยโปรโตคอลแบบไคลแอนด์เซิร์ฟเวอร์ที่เรียกว่า ไฮเปอร์เท็กซ์โปรโตคอล ผู้ใช้สามารถสืบค้นหาข้อมูลจากเครื่องที่ให้บริการที่เรียกว่าเว็บเซิร์ฟเวอร์หรือเว็บไซต์ โดยอาศัยโปรแกรมเว็บเบราว์เซอร์ ผลการสืบค้นที่ได้รับจะเป็นแบบไฮเปอร์เท็กซ์ที่ประกอบด้วยข้อความ ภาพ และเสียง ซึ่งสามารถเชื่อมโยงไปยังเอกสารที่อยู่บนเว็บไซต์เดียวกันหรือเว็บไซต์อื่นๆ

กิดานันท์ มลิทอง (2542: 7) กล่าวว่า “เว็บไซต์” คือแหล่งที่รวมหน้าเว็บจำนวนมากมาหลายหน้าในเรื่องเดียวกัน มารวมอยู่ด้วยกัน แต่สิ่งหนึ่งในการเสนอเรื่องราวที่อยู่บนเว็บไซต์ที่แตกต่างไปจากโปรแกรมโทรทัศน์ เนื้อหานิตยสาร หรือหนังสือพิมพ์คือ การทำงานบนเว็บไม่มีสิ้นสุดลง

บุญสืบ โภธิศรี (2545: 3) ให้ความหมายว่า เว็บไซต์(Web site) หมายถึง เว็บเพจทั้งหลายที่มีอยู่ในอินเทอร์เน็ตและบรรจุไว้ในเครื่องคอมพิวเตอร์หนึ่งๆ ส่วนเว็บเพจ (Web Page) หมายถึง ข้อมูลที่แสดงบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ตเป็นเอกสารที่สามารถเชื่อมโยงไปยังหน้าอื่นๆ ได้

คัลลิสัน (Cullison อ้างถึงใน กฤติยา ไวยมัย 2546: 47) กล่าวว่า เว็บไซต์ที่ทำหน้าที่เป็นเซิร์ฟเวอร์ในระบบอินเทอร์เน็ตหรือกลุ่มของเว็บเพจที่มีความเกี่ยวข้องกันหรือเชื่อมต่อกัน

บุปผชาติ ทัพพิกรณ์ (อ้างถึงใน จิรัฐฐา มาภักดี 2546: 33 – 35) กล่าวว่า เว็บเป็นบริการในอินเทอร์เน็ตที่ได้รับความนิยมเป็นอย่างมาก เมื่อมีบริการข้อมูล ข่าวสารทางอินเทอร์เน็ตในรูปของเว็บ ทำให้อินเทอร์เน็ตเป็นที่รู้จักของคนทั่วไปเพิ่มมากขึ้น จนกระทั่งเมื่อกล่าวถึง อินเทอร์เน็ตผู้คนทั่วไปเข้าใจว่า เว็บนั้นคืออินเทอร์เน็ต อินเทอร์เน็ตคือเว็บ ซึ่งโดยข้อเท็จจริงแล้ว “อินเทอร์เน็ต” คือ เครือข่ายของเครือข่ายคอมพิวเตอร์ ในขณะที่ “เว็บ” คือ ข้อมูลข่าวสารในรูปเอกสารไฮเปอร์เท็กซ์ กล่าวคือ เป็นเอกสารที่มีส่วนของคำหรือข้อความ ที่เมื่อคลิกแล้วจะเชื่อมโยงไปยังส่วนอื่นของเอกสารเดียวกัน หรือต่างเอกสารกัน หรือเชื่อมโยงไปยังข้อมูลสื่อประสม ส่วนที่คลิกแล้วเชื่อมโยงไปยังส่วนอื่นเรียกว่า ไฮเปอร์ลิงค์ และถ้าการเชื่อมโยงนี้เป็นการเชื่อมโยงที่มีข้อมูลสื่อประสม ก็จะเรียกเอกสารไฮเปอร์เท็กซ์ว่าเอกสารไฮเปอร์มีเดีย ไฮเปอร์มีเดียจึงประกอบด้วยไฮเปอร์เท็กและสื่อประสม

เว็บ เป็นระบบที่พัฒนาขึ้นเพื่อเชื่อมโยงข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในเครื่องคอมพิวเตอร์ต่างๆ โดยใช้โปรโตคอลหรือข้อตกลงของมาตรฐานเครือข่ายเป็น HTTP (Hyper Text Transfer Protocol) ในการเรียกใช้เอกสารไฮเปอร์เท็กซ์และไฮเปอร์มีเดียด้วยโปรแกรมประเภทเว็บเบราว์เซอร์ซึ่งเป็นโปรแกรมสำหรับอ่านเอกสารดังกล่าวนี้

ไฮเปอร์ลิงค์ในเว็บเป็นตัวเชื่อมที่ทำให้อิสระแก่ผู้ใช้ในการเลือกการเชื่อมต่อไปยังส่วนที่ต้องการการใช้ข้อมูลเป็นเชิงเส้นตรง ในขณะที่เว็บแตกกิ่งสาขาไปในทิศทางต่างๆ นอกจากนี้เว็บยังใช้กับโปรโตคอลต่างๆ ของอินเทอร์เน็ตได้ เช่น Gopher FTP

ข้อมูลและสารสนเทศในอินเทอร์เน็ตมีการพัฒนาให้อยู่ในรูปของมัลติมีเดียบนเว็บที่ประสมประสานข้อความ ภาพกราฟิก เสียง วิดีทัศน์ และภาพเคลื่อนไหวเข้าด้วยกัน ทำให้เว็บเป็นแหล่งสารสนเทศที่เหมาะสมต่อการเรียนรู้ข้อมูลที่หลากหลายและอย่างมีสีสัน

สุรเดช พรประภา (อ้างถึงใน พัสกร โสภีรักษ์ 2548: 13) กล่าวว่า เว็บไซต์ประกอบด้วยข้อความและไฟล์ต่างๆ แต่ละเว็บไซต์อาจจะมีมากกว่าหนึ่งหน้า โดยที่หน้าแรกสุดของแต่ละเว็บไซต์จะเรียกว่าโฮมเพจซึ่งเหมือนหน้าปกของหนังสือ ส่วนเว็บเพจคือหน้าอื่นๆ ที่เป็นเนื้อหาของเว็บไซต์นั่นเอง เว็บไซต์จึงเป็นที่รวมของเว็บเพจที่สร้างขึ้นด้วยภาษาคอมพิวเตอร์ชนิดหนึ่งที่เรียกว่า HTML ในรูปแบบของไฮเปอร์เท็กซ์หรือไฮเปอร์มีเดีย ประกอบด้วยตัวอักษร ภาพกราฟิก ภาพเคลื่อนไหวและเสียง เราสามารถเปลี่ยนแปลงและเพิ่มสารสนเทศบนเว็บไซต์ได้ตลอดเวลา และในแต่ละเว็บจะมีการเชื่อมโยงกันภายในเว็บหรือเชื่อมโยงไปยังเว็บไซต์อื่นๆ เพื่อให้ผู้อ่านสามารถอ่านได้ในเวลาอันรวดเร็ว

ปิยวิทย์ เจนกิจจาไพบุลย์ (อ้างถึงใน วีระกานต์ มาชมพู 2550) ได้กล่าวว่า เว็บไซต์ถูกเรียกเป็นตำแหน่งที่อยู่ของผู้ที่มีเว็บเพจเป็นของตัวเองบนระบบอินเทอร์เน็ต ซึ่งได้จากการลงทะเบียนกับผู้ให้บริการเช่าพื้นที่บนระบบอินเทอร์เน็ตเมื่อลงทะเบียนในชื่อที่ต้องการแล้วก็สามารถจัดทำ เว็บเพจและส่งให้ศูนย์บริการนำขึ้นไปไว้บนอินเทอร์เน็ต ซึ่งถือว่ามีเว็บไซต์เป็นของตนเองแล้ว

นิรุช อำนวนยศิลป์ (อ้างถึงใน วีระกานต์ มาชมพู 2550) กล่าวว่า เว็บไซต์เป็นชื่อเรียก Host หรือ Server ที่ได้จดทะเบียนอยู่ในเวิลด์ไวด์เว็บ ซึ่งก็คือ ชื่อ Host ที่ถูกกำหนดให้มีชื่อในเวิลด์ไวด์เว็บและขึ้นต้นด้วย Http โดยมีโดเมนเนมหรือนามสกุลเป็น .com, .net, .org หรืออื่นๆ

โดยสรุป เว็บไซต์ หมายถึง ที่อยู่เว็บหรือที่อยู่บนอินเทอร์เน็ตซึ่งเป็นแหล่งรวบรวมเอกสารในรูปแบบข้อความ ภาพ และเสียงสามารถเข้าถึงโดยการใช้โปรแกรมค้นหาบนระบบเวิลด์ไวด์เว็บ และสามารถเชื่อมโยงไปยังเอกสารบนเว็บไซต์อื่น

3.2 ความสำคัญของเว็บไซต์

ปัจจุบันองค์กร สมาคม และสถาบันต่างๆ ได้มีการจัดทำเว็บไซต์ซึ่งเป็นช่องทางในการสื่อสารที่สำคัญเพื่อเผยแพร่สารสนเทศของหน่วยงาน เว็บไซต์จัดเป็นแหล่งสารสนเทศที่รวบรวมข้อมูลทุกสาขาวิชาซึ่งเป็นทางเลือกในการศึกษาค้นคว้าหาข้อมูลของนักวิจัย นักวิชาการ อาจารย์ นักเรียน นักศึกษา และผู้สนใจทั่วไป หน่วยงานต่างๆ โดยให้รายละเอียดเกี่ยวกับองค์กร ข้อมูลอื่นๆ ที่สามารถติดต่อกับผู้จัดทำเว็บไซต์ได้ เพื่อทำธุรกรรมต่างๆ โดยที่เว็บไซต์สามารถอำนวยความสะดวกในการสั่งซื้อและติดต่อสื่อสารระหว่างองค์กรและเพื่อให้บริการสารสนเทศต่างๆ (Griffith อ้างถึงใน กฤติยา ไวยมัย 2546: 47)

โดยสรุป ความสำคัญของเว็บไซต์ เป็นแหล่งสารสนเทศที่รวบรวมข้อมูลสาขาวิชาซึ่งเป็นทางเลือกในการศึกษาค้นคว้าข้อมูลของนักวิจัย นักวิชาการ อาจารย์ นักเรียน นักศึกษา และผู้สนใจทั่วไป อีกทั้งเว็บไซต์สามารถอำนวยความสะดวกในการสั่งซื้อและติดต่อสื่อสารระหว่างองค์กรและเพื่อให้บริการสารสนเทศต่างๆ ได้อีกด้วย

3.3 ประเภทของเว็บไซต์

อินเทอร์เน็ตเป็นศูนย์รวมของข้อมูลข่าวสารที่สามารถสื่อสารถึงกันได้ทุกมุมโลก ทุกครั้งที่เข้าไปใช้บริการ อินเทอร์เน็ต ก็ได้เห็นความแตกต่างและความหลากหลายของเว็บที่เกิดขึ้นมาทุกวัน ซึ่งล้วนแล้วแต่สร้างขึ้นมาจากความนิยมของผู้ใช้อินเทอร์เน็ต ตลอดจนการเจริญเติบโตทางด้านเศรษฐกิจ การลงทุน ภาคธุรกิจ และภาครัฐต่างก็มีการพัฒนาองค์กรให้สอดคล้องกับการให้บริการมากขึ้น จึงทำให้หลายหน่วยงานพัฒนาเว็บไซต์ขึ้นมาเพื่อตอบสนองต่อความต้องการของลูกค้าและผู้ให้บริการหรือเรียกได้ว่าออฟฟิศอัตโนมัติ ฉะนั้นด้วยความหมายของเว็บไซต์จึงสามารถแบ่งประเภทของเว็บไซต์ออกกว้างๆ ได้ดังต่อไปนี้

3.3.1 Informational Sites คือ เว็บไซต์ผู้ให้บริการเกี่ยวกับข้อมูลข่าวสาร เช่น หนังสือพิมพ์ โทรทัศน์ วิทยุ นิตยสาร วารสาร หรือหน่วยงานเกี่ยวกับผู้ให้บริการข้อมูลข่าวสารอื่นๆ ขององค์กร เว็บประเภทนี้มีมากที่สุดบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ต

3.3.2 Transactional Site คือ เว็บไซต์ประเภทที่สามารถใช้เพื่อการติดต่อทางธุรกิจการค้า การค้า การลงทุนของภาคธุรกิจโดยเป็นผู้ชักนำ แนะนำนักลงทุน เป็นนายหน้า

3.3.3 Community Sites คือ เป็นเว็บไซต์ของกลุ่มบุคคล สมาคม ชมรม คณะบุคคล ซึ่งมีลักษณะนิเทศบุคคลและการสนับสนุนหน่วยงานต่างๆ เกี่ยวกับสังคมหรือชุมชน ทัศนคติ ความเชื่อ ศาสนา กลุ่มเพื่อน

3.3.4 Entertainment คือ เว็บไซต์ที่ให้ความบันเทิง เกมส์ คนตรี เพลง เรื่องตลกขบขัน ภาพยนตร์ เครื่องเสียงหรือแนวบันเทิงต่างๆ รวมไปถึงกลุ่มชมรมและหน่วยข้อมูลข่าวสารด้านความบันเทิง

3.3.5 Other Sites คือ เว็บไซต์เกี่ยวกับศิลปะ การแสดงออก รสนิยม ศาสนสถาน ประติมากรรมหรือเว็บสำหรับการทดลองความสามารถ เว็บไซต์ส่วนบุคคล เช่น เว็บไซต์ของสามัญชนทั่วไป เว็บไซต์เกี่ยวกับการจัดประชุม สัญญา หรืออนุสัญญา ระเบียบแบบแผน หรือมีวัตถุประสงค์เกี่ยวกับทางด้านเศรษฐศาสตร์และภาวะทางเศรษฐกิจ

โดยสรุป ประเภทของเว็บไซต์สามารถแบ่งได้ 5 ประเภท คือ Informational Sites เว็บไซต์ผู้ให้บริการเกี่ยวกับข้อมูลข่าวสาร Transactional Site เว็บไซต์ประเภทที่สามารถใช้เพื่อการติดต่อทางธุรกิจการค้า การค้า Community Sites เว็บไซต์ของกลุ่มบุคคล สมาคม Entertainment เว็บไซต์ที่ให้ความบันเทิง Other Sites เว็บไซต์เกี่ยวกับศิลปะ

3.4 ส่วนประกอบของเว็บไซต์

ส่วนประกอบที่สำคัญของเว็บไซต์ประกอบด้วย 3 ส่วน ดังนี้ (กิตติ ภักดีวิณะกุล 2540: 2)

3.4.1 เว็บเพจ คือ หน้าเอกสารแต่ละหน้าซึ่งถูกเขียนด้วยภาษา HTML ข้อมูลที่แสดงในเว็บเพจประกอบด้วย ข้อความ ภาพ เสียง ซึ่งเป็นข้อมูลแบบสื่อผสมหรือมัลติมีเดีย ส่วนประกอบพื้นฐานของเว็บเพจ ได้แก่

- 1) ตัวอักษรหรือข้อความ เป็นตัวอักษรข้อความปกติ หรือข้อความที่ผ่านการตกแต่งแล้ว เช่น ตัวอักษรเคลื่อนไหว สี เงา เป็นต้น
- 2) กราฟิก เป็นรูปภาพที่นำมาประกอบ เป็นภาพเหมือนจริง ภาพลายเส้น ภาพขาวดำ หรือลายพื้นหลัง
- 3) สื่อผสม ประกอบด้วยภาพวิดีโอซึ่งเป็นการนำเสนอข้อมูลทั้งภาพและเสียงแบ่งออกเป็น 2 ระบบ คือ Digital Video และ Analog Video เป็นการส่งภาพและเสียงออกมาเป็นสัญญาณต่อเนื่องกันเมื่อมาใช้กับเครื่องคอมพิวเตอร์ต้องใช้ Video Capture Board เพื่อแปลงเป็นระบบ Digital Video
- 4) ตัวนับ เป็นส่วนประกอบที่ใช้ในการนับจำนวนผู้มาเยี่ยมชมเว็บไซต์
- 5) ลิงค์ เป็นคำย่อของคำว่า ไฮเปอร์ลิงค์ (Hypertext Link) เป็นส่วนที่เชื่อมโยงเว็บเพจไปยังเว็บเพจหน้าอื่นๆ โดยคำที่ขีดเส้นใต้หรือมีสีแตกต่างจากตัวอักษรอื่นๆ เมื่อลากเมาส์ผ่านมาบริเวณลิงค์ เคอร์เซอร์จะเปลี่ยนเป็นรูปมือ
- 6) แบบฟอร์ม เป็นแบบฟอร์มที่มีไว้สำหรับผู้ที่เข้ามาเยี่ยมชม สามารถกรอกรายละเอียดตามที่ต้องการมีลักษณะเหมือนแบบสอบถามที่ใช้ในอินเทอร์เน็ตหรืออินทราเน็ต ซึ่งมีหลายรูปแบบ เช่น รูปแบบการเขียนข้อมูลอิสระ ผู้ใช้สามารถใส่ข้อมูลในบริเวณที่กำหนดไว้
- 7) การแบ่งหน้าจอ แบ่งหน้าจอคอมพิวเตอร์ออกเป็นส่วนๆ ซึ่งแต่ละส่วนอาจแสดงข้อมูลที่แตกต่างกัน

8) การลิงค์รูปภาพ เป็นการลิงค์อีกลักษณะหนึ่ง โดยนำรูปภาพขนาดใหญ่ มาใช้งานเว็บเพจ โดยรูปภาพนั้นถูกแบ่งออกเป็นส่วนย่อยๆ ซึ่งแต่ละส่วนย่อยจะทำหน้าที่เชื่อมโยง ไปยังเว็บเพจอื่นที่แตกต่างกันไปได้

9) โปรแกรมสำเร็จรูป เป็นโปรแกรมสำเร็จรูปเล็กๆ ที่ใส่ลงไปในเว็บไซต์ เพื่อให้การใช้งานเว็บเพจมีประสิทธิภาพมากขึ้น

3.4.2 โฮมเพจ เป็นเว็บเพจหน้าแรกของข้อมูลแต่ละเรื่อง เปรียบเสมือน หน้าปกของหนังสือ เป็นส่วนที่บอกให้ทราบว่า เป็นโฮมเพจเกี่ยวกับเรื่องใด พร้อมกับมีสารบัญในการเลือกไปยังหัวข้อต่างๆ ในเรื่องนั้นด้วย

3.4.3 ยูอาร์แอล (URL- Universal Resource Locator) คือ ที่อยู่ที่ระบุตำแหน่ง บริการต่างๆ ในระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต

โดยสรุป ส่วนประกอบของเว็บไซต์ ประกอบด้วย 3 ส่วน คือ เว็บเพจ หมายถึง หน้าเอกสารแต่ละหน้าซึ่งถูกเขียนด้วยภาษา HTML ข้อมูลที่แสดงในเว็บไซต์ประกอบด้วย ข้อความ ภาพ เสียง โฮมเพจ เป็นเว็บเพจหน้าแรกของข้อมูลที่บอกให้ทราบว่า เป็นโฮมเพจเกี่ยวกับเรื่องใด พร้อมกับมีสารบัญในการเลือกไปยังหัวข้อต่างๆ ในเรื่องนั้น ยูอาร์แอล เป็นที่อยู่ ที่ระบุตำแหน่งบริการต่างๆ ในระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต

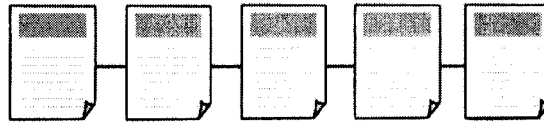
3.5 โครงสร้างของเว็บไซต์

โครงสร้างของเว็บไซต์ เป็นส่วนที่สำคัญส่วนหนึ่งที่ผู้ออกแบบเว็บจะต้องคำนึงถึง เพราะโครงสร้างเว็บไซต์เป็นแผนผังของการลำดับเนื้อหาหรือการจัดวางตำแหน่งของเว็บเพจ ทั้งหมด ซึ่งทำให้ทราบว่าเว็บไซต์นั้นประกอบไปด้วยเนื้อหาอะไรบ้างและมีเว็บเพจไหนที่มีความเกี่ยวข้องเชื่อมโยงกัน การศึกษาด้านโครงสร้างเว็บไซต์จึงเปรียบเสมือนแบบจำลอง ที่ทำให้ผู้ออกแบบเว็บเห็นหน้าตาของเว็บที่อยู่ในรูปธรรมมากขึ้น

การเลือกวิธีการจัดวางโครงสร้างเว็บไซต์ ผู้ออกแบบเว็บไซต์ต้องคำนึงถึงความสมดุลของโครงสร้าง มีการเชื่อมโยงสัมพันธ์กันระหว่างหน้าเว็บเพจต่างๆ รวมถึงการเชื่อมโยงภายในแต่ละหน้าเว็บเพจ การวางแผนโครงสร้างจะต้องวางให้ดีเพื่อจะเป็นการป้องกันปัญหาที่อาจจะเกิดกับผู้ใช้ Lynch and Horton (อ้างถึงใน ถนนอมพร (ตันติพิพัฒน์) เล่าทอรัสแสง 2545: 12-13) แห่งศูนย์สื่อการเรียนการสอนระดับสูง มหาวิทยาลัยเยล(Yale University) สรุปโครงสร้างของเว็บออกเป็น 4 รูปแบบ ดังต่อไปนี้

3.5.1 โครงสร้างแบบเรียงลำดับ(Sequential Structure)

โครงสร้างแบบนี้เป็นแบบธรรมดาที่ใช้กันมากที่สุด เนื่องจากง่ายต่อการจัดระบบข้อมูล เหมาะกับข้อมูลที่มีเรื่องราวตามลำดับของเวลาหรือดำเนินเรื่องจากเรื่องทั่วๆ ไปสู่การเฉพาะเจาะจงเรื่องใดเรื่องหนึ่ง หรือแม้กระทั่งลักษณะการเรียงลำดับตามตัวอักษร อาทิ วรรณคดี สารานุกรม หรืออภิธานศัพท์ โครงสร้างแบบนี้เหมาะกับเว็บที่มีขนาดเล็ก เนื้อหาไม่ซับซ้อน แต่ในกรณีที่ต้องใช้โครงสร้างแบบนี้กับเว็บที่มีเนื้อหาซับซ้อน สิ่งที่ต้องคำนึงคือต้องมีการเพิ่มเติมหน้าเนื้อหาย่อยเข้าไปในแต่ละส่วน หรืออาจเชื่อมโยงไปยังข้อมูลในเว็บอื่นที่เกี่ยวข้องเพื่อรองรับเนื้อหาที่ความซับซ้อนเหล่านั้น

ภาพที่ 2.1 แสดงโครงสร้างแบบเรียงลำดับ

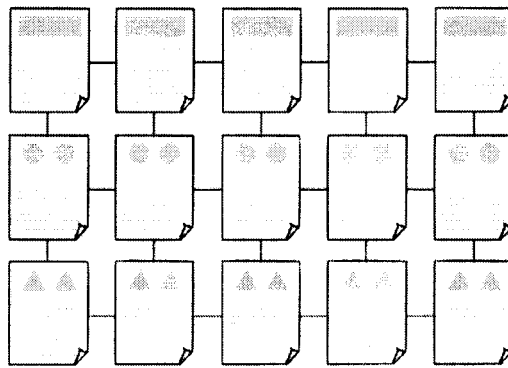
ที่มา: ถนอมพร (ตันติพิพัฒน์) เลาหจรัสแสง (2545) Designing e-Learning: หลักการออกแบบและการสร้างเว็บเพื่อการเรียนการสอน กรุงเทพมหานคร ห้างหุ้นส่วนจำกัด อรุณการพิมพ์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

เว็บที่มีโครงสร้างประเภทนี้มีการจัดเรียงของเนื้อหาในลักษณะที่ชัดเจนตายตัวตามความคิดของผู้สร้าง พื้นฐานแนวคิดเหมือนกับกระบวนการของหนังสือเล่มหนึ่งๆ นั่นคือต้องอ่านผ่านทีละหน้า ทิศทางการเข้าสู่เนื้อหาภายในเว็บจะดำเนินเรื่องในลักษณะเส้นตรง มีปุ่มเดินหน้า – ถอยหลัง เป็นเครื่องมือหลักในการกำหนดทิศทาง เริ่มจากหน้าเริ่มต้นเป็นหน้าต้อนรับหรือแนะนำให้ผู้ใช้งานทราบถึงรายละเอียดของเว็บ รวมทั้งอธิบายให้ทราบถึงวิธีการเข้าสู่เนื้อหาและการใช้งานของปุ่มต่างๆ เมื่อผู้ใช้งานจากหน้าเริ่มต้นเข้าไปสู่ภายใน จะพบกับหน้าเนื้อหาแต่ละหน้าหากมีเนื้อหาที่ซับซ้อนเกินกว่าหนึ่งหน้า ก็สามารถเพิ่มเติมรายละเอียดโดยจัดทำเป็นหน้าเนื้อหาย่อย(Sub Topic/detour) และเชื่อมโยงกับหน้าเนื้อหาหลักนั้นๆ หน้าเนื้อหาย่อยเหล่านี้มีลักษณะเป็นหน้าเดี่ยวที่เมื่อเข้าไปดูรายละเอียดของเนื้อหาแล้ว ต้องกลับมายังหน้าหลักหน้าเดิมเท่านั้น ไม่สามารถข้ามไปยังเนื้อหาอื่นๆ เมื่อผู้ใช้อ่านเนื้อหาทั้งหมดแล้วก็จะมาถึงหน้าสุดท้าย ซึ่งเป็นหน้าที่ใช้สรุปเนื้อหาทั้งหมด

การเชื่อมโยงระหว่างหน้าแต่ละหน้าในลักษณะของการใช้ปุ่มหน้าต่อไป (Next Topic) เพื่ออ่าน ใช้ลักษณะของไฮเปอร์เท็กหรือไฮเปอร์มีเดียที่ทำได้ในหน้าเนื้อหาหลัก เชื่อมโยงไปสู่หน้าเนื้อหาย่อย และใช้ปุ่มกลับมายังหน้าหลัก(Main Topic) ข้อดีของโครงสร้างประเภทนี้ คือ ง่ายต่อการออกแบบในการจัดระบบโครงสร้างและง่ายต่อการปรับปรุงแก้ไข เนื่องจากมีโครงสร้างที่ไม่ซับซ้อน การเพิ่มเติมเนื้อหาเข้าไปสามารถทำได้ง่าย เพราะมีผลกระทบต่อบางส่วนของโครงสร้างเท่านั้น แต่ข้อเสียของโครงสร้างระบบนี้ คือ ผู้ใช้ไม่สามารถกำหนดทิศทาง การเข้าสู่เนื้อหาของตนเองได้ ในกรณีที่ต้องการเข้าไปสู่เนื้อหาเพียงหน้าใดหน้าหนึ่งนั้น จำเป็นต้องผ่านหน้าที่ไม่ต้องการหลายหน้าเพื่อไปสู่หน้าที่ต้องการทำให้เสียเวลา ปัญหานี้อาจแก้ไขโดยการเพิ่มส่วนที่เป็นหน้าสารบัญ (Index Page) ซึ่งประกอบด้วยรายชื่อของหน้าเนื้อหาทุกหน้าที่ผู้ใช้ต้องการ เพื่อทำหน้าที่เป็นเครื่องมือช่วยเพิ่มความยืดหยุ่นในการเข้าสู่เนื้อหาแก่ผู้ใช้

3.5.2 โครงสร้างแบบลำดับชั้น (Hierarchy Structure)

โครงสร้างนี้เหมาะกับข้อมูลที่ซับซ้อน โดยแบ่งเนื้อหาออกเป็นส่วนต่างๆ และมีรายละเอียดย่อยๆ ในแต่ละส่วนลดหลั่นกันมาคล้ายแผนภูมิองค์กร ลักษณะเด่นของเว็บประเภทนี้คือการมีจุดเริ่มต้นที่เดียวนั่นคือ โฮมเพจ(Homepage) และเชื่อมโยงไปสู่เนื้อหาในลักษณะเป็นลำดับจากบนลงล่าง

ภาพที่ 2.2 แสดงโครงสร้างแบบลำดับชั้น

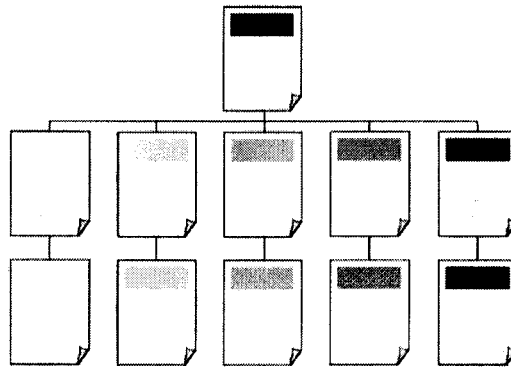
ที่มา: ถนอมพร (ตันติพิพัฒน์) เลาหจรัสแสง (2545) Designing e-Learning: หลักการออกแบบและการสร้างเว็บเพื่อการเรียนการสอน กรุงเทพมหานคร ห้างหุ้นส่วนจำกัด อรุณการพิมพ์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

เว็บที่มีโครงสร้างประเภทนี้ใช้งานง่าย รูปแบบโครงสร้างคล้ายกับต้นไม้หนึ่งที่มีการแตกกิ่งออกไปเป็นกิ่งใหญ่ กิ่งเล็ก ใบไม้ ดอก และผล หลักการออกแบบคือแบ่งเนื้อหาทั้งหมดออกเป็นหมวดหมู่ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกัน เนื้อหาทั้งหมดจะถูกเชื่อมโยงร่วมกันภายใต้โฮมเพจ โดยผู้ใช้งานสามารถเลือกเข้าไปดูเนื้อหาส่วนใดก่อนก็ได้ตามความสนใจ เมื่อเข้าไปดูเนื้อหาส่วนต่างๆ แล้วหน้าแรก(Topic Overview) ของแต่ละส่วนมักจะเป็นหน้าที่ใช้อธิบายหัวข้อนั้นๆ เพื่อนำเข้าไปดูเนื้อหาย่อย(Topic Detail) ด้านล่างโดยหน้าเนื้อหาด้านล่างที่เป็นรายละเอียดย่อยสามารถจัดให้มีการเชื่อมโยงโดยโครงสร้างทั้งแบบเรียงลำดับ หรือแม้กระทั่งแบบลำดับชั้นเองก็ได้ ขึ้นอยู่กับความเหมาะสมของเนื้อหา เมื่อผู้ใช้ดูเนื้อหาในส่วนนั้นๆ หมดแล้วต้องกลับไปทีหน้าโฮมเพจเพื่อเชื่อมโยงไปสู่อีกเนื้อหาส่วนต่อไป

ข้อดีของโครงสร้างรูปแบบนี้ก็คือ ง่ายต่อการแยกแยะเนื้อหาของผู้ใช้และจัดระบบข้อมูลของผู้ออกแบบ สามารถดูแลและปรับปรุงแก้ไขได้ง่ายเนื่องจากมีการแบ่งเป็นหมวดหมู่ที่ชัดเจนส่วนข้อเสียคือ โครงสร้างที่ไม่สมดุลนั่นคือ มีลักษณะที่ลึกเกินไป (Too Deep) หรือตื้นเกินไป (Too Shallow) โครงสร้างที่ลึกเกินไปเป็นลักษณะเนื้อหาในแต่ละส่วนมากเกินไป ทำให้ผู้ใช้ต้องเสียเวลานานในการเข้าสู่เนื้อหาหลักไปสู่อีกหน้าเนื้อหาย่อยแต่ละหน้า การแก้ไขอาจจะทำเป็นรายการ (Menu) ย่อยๆ หรืออาจเป็นลักษณะการสร้างเป็นหน้าสารบัญ (Index Page) เช่นเดียวกับวิธีการแก้ไขปัญหาของโครงสร้างแบบเรียงลำดับดังที่กล่าวมาแล้ว ส่วนโครงสร้างที่ตื้นเกินไปเป็นลักษณะของโครงสร้างที่เนื้อหาในแต่ละส่วนน้อยเกินไป ทำให้เกิดหน้ารายการ (Menu Page) มากเกินความจำเป็น ผู้ใช้ต้องผ่านหน้าเหล่านี้เข้าไปเพื่อไปสู่อีกเนื้อหาเพียงหน้าเดียว วิธีการแก้ปัญหาคือ ควรตัดหน้าที่ไม่จำเป็นออกไปหรือเพิ่มเนื้อหาในส่วนนั้นให้มากขึ้น

3.5.3 โครงสร้างแบบตาราง (Grid Structure)

โครงสร้างรูปแบบนี้มีความซับซ้อนมากกว่ารูปแบบที่ผ่านมา การออกแบบเพิ่มความยืดหยุ่นให้แก่การเข้าสู่เนื้อหาของผู้ใช้ โดยเพิ่มการเชื่อมโยงระหว่างเนื้อหาแต่ละส่วนเหมาะแก่การ แสดงให้เห็นความสัมพันธ์กันของเนื้อหาของตนเองได้ เช่น การศึกษาข้อมูลประวัติศาสตร์สมัยสุโขทัย อยุธยา รัตนโกสินทร์ ในแต่ละสมัยแบ่งเป็นหัวข้อย่อยเหมือนกัน คือ การปกครอง ศาสนา วัฒนธรรม และภาษา โดยสามารถเปรียบเทียบกับประวัติศาสตร์เกี่ยวกับการปกครองในสมัยรัตนโกสินทร์ก่อน

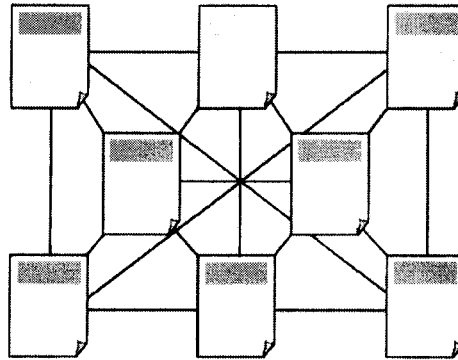
ภาพที่ 2.3 แสดงโครงสร้างแบบตาราง

ที่มา: ถนอมพร (ต้นติพิพัฒน์) เลขาจรสแสง (2545) Designing e-Learning: หลักการออกแบบและการสร้างเว็บเพื่อการเรียนการสอน กรุงเทพมหานคร ห้างหุ้นส่วนจำกัด อรุณการพิมพ์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

การจัดระบบโครงสร้างแบบนี้ เนื้อหาที่นำมาใช้แต่ละส่วนควรมีลักษณะที่เหมือนกันและสามารถใช้รูปแบบร่วมกัน หลักการออกแบบคือนำหัวข้อทั้งหมดมาบรรจุลงในที่เดียวกันซึ่งโดยทั่วไปจะเป็นหน้าแผนภาพ (Map Page) ที่แสดงในลักษณะเดียวกับโครงสร้างของเว็บ เมื่อผู้ใช้คลิกเลือกหัวข้อใด ก็จะเข้าไปสู่หน้าเนื้อหาที่แสดงรายละเอียดของหัวข้อนั้นๆ และภายในหน้านั้นก็จะมีการเชื่อมโยงไปยังหน้ารายละเอียดของหัวข้ออื่นที่เป็นเรื่องเดียวกัน นอกจากนี้ยังสามารถนำโครงสร้างแบบเรียงลำดับและแบบลำดับชั้นมาใช้ร่วมกันได้อีกด้วย

3.5.4 โครงสร้างแบบใยแมงมุม (Web Structure)

โครงสร้างประเภทนี้จะมีความยืดหยุ่นมากที่สุด ทุกหน้าในเว็บสามารถจะเชื่อมโยงไปถึงกันได้หมดเป็นการสร้างรูปแบบการเข้าสู่เนื้อหาที่เป็นอิสระผู้ใช้สามารถกำหนดวิธีการเข้าสู่เนื้อหาได้ด้วยตนเอง การเชื่อมโยงเนื้อหาแต่ละหน้าอาศัยการโยงใยข้อความที่มีมโนทัศน์เหมือนกับลักษณะของไฮเปอร์เท็กซ์หรือไฮเปอร์มีเดีย โครงสร้างลักษณะนี้จัดเป็นรูปแบบที่ไม่มีโครงสร้างที่แน่นอนตายตัว (Unstructured) นอกจากนี้การเชื่อมโยงไม่ได้จำกัดเฉพาะเนื้อหาภายในเว็บนั้นๆ แต่สามารถเชื่อมโยงออกไปสู่เนื้อหาจากเว็บภายนอกได้

ภาพที่ 2.4 แสดงโครงสร้างแบบใยแมงมุม

ที่มา: ถนอมพร (ตันติพิพัฒน์) เลาหจรัสแสง (2545) Designing e-Learning: หลักการออกแบบและการสร้างเว็บเพื่อการเรียนการสอน กรุงเทพมหานคร ห้างหุ้นส่วนจำกัด อรุณาการพิมพ์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

ข้อดีของรูปแบบนี้ คือ ง่ายต่อการท่องเที่ยวบนเว็บโดยผู้ใช้สามารถกำหนดทิศทางการเข้าสู่เนื้อหาได้ด้วยตนเอง แต่ข้อเสีย คือ ปรับปรุงยาก ถ้ามีการเพิ่มเนื้อหาใหม่ๆ นอกจากนี้การเชื่อมโยงระหว่างข้อมูลที่มีมากมายนั้นอาจทำให้ผู้ใช้เกิดความสับสน

จากรูปแบบโครงสร้างเว็บไซต์ดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า โครงสร้างของเว็บเป็นส่วนที่ควรให้ความสำคัญ ไม่ว่าจะเลือกรูปแบบใดก็ควรคำนึงถึงผู้ใช้เป็นหลัก ถ้าการวางแผนโครงสร้างที่ดีก็จะส่งผลดีต่อผู้ใช้ แต่ถ้าการวางแผนโครงสร้างไม่ดีก็ย่อมส่งผลเสียต่อผู้ใช้ด้วยเช่นกัน

โดยสรุป โครงสร้างของเว็บไซต์ เป็นส่วนที่สำคัญส่วนหนึ่งที่ผู้ออกแบบเว็บไซต์ต้องคำนึงถึง ซึ่งโครงสร้างของเว็บไซต์สามารถแบ่งออกได้ 4 รูปแบบ คือ โครงสร้างแบบเรียงลำดับ โครงสร้างแบบลำดับขั้น โครงสร้างแบบตาราง โครงสร้างแบบใยแมงมุม

3.6 การออกแบบเว็บไซต์

ถนอมพร เลหาจรัสแสง (2544: ม.ป.น.) กล่าวว่า การออกแบบเว็บไซต์ควรคำนึงถึงการใช้งานเป็นหลักเพื่อกำหนดองค์ประกอบภายในเว็บไม่ว่าจะออกแบบอย่างไร ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการสร้างเว็บเพจเป็นสิ่งจำเป็นซึ่งปัจจุบันสามารถทำได้ง่ายโดยไม่จำเป็นต้องพึ่งพาความรู้ทางการเขียนโปรแกรมภาษา HTML อย่างแต่ก่อน เพียงรู้หลักเบื้องต้นบ้างเล็กน้อยก็เพียงพอที่จะพัฒนาเว็บเพจได้ดีในระดับหนึ่งแล้ว โปรแกรมที่จะช่วยพัฒนาเว็บมีอยู่มากมายพอสมควรที่จะเลือกใช้ได้ตามความถนัดของผู้ที่จะลงพัฒนาเว็บเพจ ซึ่งขั้นตอนของการออกแบบเว็บไซต์มีดังนี้

3.6.1 เข้าใจวัตถุประสงค์ก่อนออกแบบ เช่น เพื่อนำเสนอข่าวด้านการท่องเที่ยว เพื่อเป็นแหล่งความรู้ เพื่อให้บริการประชาชน เพื่อพัฒนาท้องถิ่น เป็นต้น เพื่อให้เห็นว่าเว็บที่กำลังจะสร้างขึ้นนั้นมีวัตถุประสงค์อะไร อะไรคือจุดเด่นเพื่อนำเสนอให้ตรงเป้าหมาย

3.6.2 ออกแบบให้ตรงกับกลุ่มเป้าหมาย เช่น กลุ่มวัยรุ่น กลุ่มวัยผู้ใหญ่ กลุ่มวัยทำงาน กลุ่มวัยสูงอายุ เป็นต้น ปัจจัยสำคัญคือเนื้อหา รูปแบบ กราฟิก การนำเสนอและองค์ประกอบในส่วนต่างๆ ควรจัดให้เหมาะสมกับวัย เพื่อสร้างความประทับใจ

3.6.3 ออกแบบหน้าโฮมเพจอย่างมีสไตล์ การออกแบบเว็บหน้าแรกหรือเรียกว่าโฮมเพจนั้น ต้องแสดงถึงความมีเอกลักษณ์ของตน มีรูปแบบเป็นของตนเอง มีสไตล์เป็นของตนเอง การแสดงถึงความทันสมัย ไฮเทค คู่มือเอกลักษณ์โดดเด่นเฉพาะตัว โดยมีการเปลี่ยนแปลงรูปแบบการนำเสนอตามความเหมาะสม สร้างความสม่ำเสมอตลอดทั่วทั้งเว็บ ผู้ใช้ก็จะสามารถจดจำลักษณะของเว็บได้อย่างดี ยิ่ง สิ่งที่สำคัญในการออกแบบหน้าแรกคือ ความคาดหวังของผู้ใช้ องค์ประกอบต่างๆ ที่ต้องคำนึงถึง เช่น กราฟิกเพื่อสื่อความหมาย โลโก้ สัญลักษณ์ ตำแหน่งของชื่อเรื่องและเนื้อหา เป็นต้น นอกจากนี้แล้วการออกแบบเพื่อให้สไตล์ต้องมีเป้าหมายที่ชัดเจน สามารถสร้างความเพลิดเพลินให้เข้ากับบรรยากาศระหว่างเว็บกับผู้ใช้บริการ จัดรูปแบบโครงสร้างเว็บอย่างเหมาะสมการจัดวางโครงสร้างเว็บเพื่อให้ระบบการจัดวางตำแหน่งของข้อมูลสามารถใช้งานได้ง่ายขึ้น โดยในแต่ละส่วนต้องมีความเหมาะสมและรับกัน เช่น ส่วนบนของหน้าสารบัญ ส่วนของเนื้อหา ส่วนท้ายของหน้า เป็นต้น นอกจากนี้ การออกแบบเว็บที่ดีควรจะต้องวางโครงสร้างให้มีความสมดุล มีการเชื่อมโยงสัมพันธ์กันระหว่างหน้าเว็บเพจต่างๆ รวมถึงลักษณะการเชื่อมโยงภายในแต่ละหน้าเว็บ ซึ่งต้องวางแผนโครงสร้างให้ดี เพื่อป้องกันอุปสรรคที่จะเกิดต่อผู้ใช้

3.6.4 จัดหมวดหมู่และหัวข้อให้เข้าใจง่าย การจัดระบบข้อมูลในเว็บไซต์เป็นสิ่งที่สำคัญอย่างยิ่งคล้ายบรรณารักษ์ที่ต้องจัดหมวดหมู่ของหนังสือในห้องสมุด เพื่อให้สามารถค้นหาหนังสือตามที่ต้องการได้อย่างรวดเร็วและถูกต้อง ในเว็บไซต์การจัดระบบข้อมูลนั้นไม่ได้หมายถึงการจัดเนื้อหาเพียงอย่างเดียว แต่รวมไปถึงส่วนอื่นๆ ที่เกี่ยวกับหัวข้อ ชื่อเรื่อง สารบัญ รวมถึงการเชื่อมโยงลิงค์ต่างๆ ในเว็บ ฉะนั้นการจัดวางกลุ่มของข้อมูลหรือชื่อเรื่องต้องมีความสัมพันธ์และสอดคล้องซึ่งกันและกัน เพื่อให้ง่ายในการค้นหาข้อมูลได้อย่างสะดวก และตรงกับความต้องการของผู้ใช้

3.6.5 เน้นการเข้าถึงเว็บด้วยความรวดเร็ว ในบางครั้งถ้าใช้เวลาในการดาวน์โหลดหน้าเว็บเพจนานๆ ผู้ใช้เว็บจะไม่รอคอยถ้าเว็บนี้ไม่มีเนื้อหาที่น่าสนใจจริง การออกแบบเว็บนอกจากจะออกแบบให้ดูดีและสวยงามแล้ว จะต้องคำนึงถึงเรื่องความเร็วในการดาวน์โหลดของหน้าเว็บเพจอีกด้วย

3.6.6 การแสดงผลหน้าเว็บ โดยปกติการใช้ระบบปฏิบัติการของวินโดวส์หรือระบบปฏิบัติการลินุกซ์ย่อมมีผลต่อการออกแบบเว็บเพจ เพราะกลุ่มผู้ใช้มีสภาพแวดล้อมที่แตกต่างกัน การออกแบบไม่ควรคำนึงเฉพาะเครื่องของตัวเองเท่านั้น แต่ควรศึกษาลักษณะการใช้งานของกลุ่มเป้าหมายให้ได้รายละเอียดมากที่สุด เพื่อเป็นประโยชน์สำหรับการออกแบบ เช่น ระบบปฏิบัติการ ชนิดและรุ่นของเบราว์เซอร์ ความละเอียดของหน้าจอ จำนวนสีที่ใช้ในการแสดงผล เป็นต้น ผู้ออกแบบที่ฉลาดย่อมมีทางออกที่ดีไม่ว่าจะออกแบบเว็บให้รองรับกลุ่มผู้ใช้หลายระดับ

3.6.7 การใช้สัญลักษณ์ รูปภาพ กราฟิก สำหรับเว็บ หลายเว็บไซต์ได้ใช้กราฟิกในการออกแบบเป็นหลักเพื่อทำให้เว็บมีความสวยงามและน่าสนใจมากยิ่งขึ้น เพราะกราฟิกคือองค์ประกอบที่สำคัญอย่างหนึ่งของเว็บ ที่สามารถช่วยสื่อความหมายของเว็บให้ผู้ใช้บริการได้เข้าใจในสิ่งที่มีการนำเสนอออกไปนอกเหนือจากการสร้างสีสรรเท่านั้น

3.6.8 การเลือกใช้สีอย่างถูกหลักตามทฤษฎี การเลือกใช้สีสำหรับเว็บนอกจากจะมีผลต่อการแสดงออกของเว็บแล้ว ยังเป็นการสร้างความรู้สึกที่ดีต่อผู้ใช้บริการอีกด้วย สีแต่ละสีสามารถสื่อความหมายของเว็บได้อย่างชัดเจน ส่งผลให้เว็บมีความน่าเชื่อถือมากยิ่งขึ้น

3.6.9 รูปแบบตัวอักษรสำหรับเว็บที่ช่วยให้อ่าน ตัวอักษร มีหลากหลายรูปแบบที่จะต้องคัดเลือกมาใช้ให้เหมาะสมกับข้อความ หัวข้อเรื่อง ชื่อเรื่องหรือเนื้อหาบนเว็บ เพราะตัวอักษรแต่ละชนิดต่างก็ให้อารมณ์และความรู้สึกที่ไม่เหมือนกัน บางชนิดเหมาะสำหรับเด็ก บางชนิดเหมาะสำหรับวัยรุ่น และบางชนิดเหมาะสำหรับวัยผู้ใหญ่ การเลือกใช้ตัวอักษรให้เหมาะกับกลุ่มบุคคลจึงเป็นเรื่องที่ต้องให้ความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง

โดยสรุป การออกแบบเว็บไซต์ประกอบด้วยขั้นตอนดังนี้ ข้าใจวัตถุประสงค์ก่อน ออกแบบ ออกแบบให้ตรงกับกลุ่มเป้าหมาย ออกแบบหน้าโฮมเพจอย่างมีสไตล์ จัดหมวดหมู่และหัวข้อให้เข้าใจง่าย เน้นการเข้าถึงเว็บด้วยความรวดเร็ว การแสดงผลหน้าเว็บ การใช้สัญลักษณ์ รูปภาพ กราฟิก การเลือกใช้สีอย่างถูกต้องหลักตามทฤษฎี รูปแบบตัวอักษรสำหรับเว็บที่ช่วยให้หน้าอ่าน

3.7 ข้อคิดในการสร้างเว็บไซต์

วิเศษศักดิ์ โคตรอาษา และคณะ (2542: ม.ป.น.) กล่าวว่า การสร้างเว็บเพจหรือเว็บไซต์ว่าไม่ต่างจากการออกแบบสื่ออื่นๆ แต่จะแตกต่างกันตรงที่เว็บเพจสามารถทำงานได้ในลักษณะของการมีปฏิสัมพันธ์กัน แนวทางในการสร้างเว็บเพจให้มีประโยชน์และน่าสนใจมีดังนี้

3.7.1 กำหนดจุดประสงค์เพื่อกำหนดขอบเขตที่ชัดเจนของงานที่สร้างขึ้นโดยถามตนเองก่อนว่าสร้างเว็บเพจขึ้นเพื่ออะไร

3.7.2 อย่าใช้เวลาในการออกแบบมากเกินไป การออกแบบเว็บเพจไม่เหมือนการออกแบบสิ่งพิมพ์ชนิดอื่น ผู้สร้างไม่สามารถควบคุมภาพที่ปรากฏออกทางหน้าจอคอมพิวเตอร์ของผู้ชมหรือคาดคะเนสิ่งที่แต่ละคนจะพบ เช่น โมเด็มและความเร็วในการเชื่อมโยงเข้ากับเครือข่าย การกำหนดแบบและขนาดตัวอักษร และสภาพแวดล้อมต่างๆ ภายในบราวเซอร์

3.7.3 ใส่เนื้อหาที่ดีและน่าสนใจลงในหน้าแรก(Hompage) ทั้งนี้เนื่องจากการเข้าชมเว็บก็เปรียบเสมือนการเห็นปกหนังสือครั้งแรก ย่อมให้ความสนใจกับสิ่งที่มองเห็นในครั้งแรก

3.7.4 คำนึงถึงเวลาในการเข้าถึงเว็บไซต์ การเข้าถึงเว็บหรือดาวน์โหลดข้อมูลที่ต้องการขึ้นอยู่กับข้อมูลที่บรรจุในเว็บ การใส่กราฟิกลงในเว็บมากเกินไปทำให้เสียเวลาในการเข้าถึงข้อมูล

3.7.5 รู้จักกลุ่มเป้าหมายหรือกลุ่มประชากรที่เข้าชมเว็บว่าใช้ภาษาใดเป็นภาษาหลักหรือใช้ภาษาใดเป็นภาษาที่สอง

3.7.6 เลือกใช้ข้อความที่สั้นและกระชับ การบอกเล่าข้อความที่สั้นกระชับถือเป็นศิลปะอย่างหนึ่งที่จะช่วยให้เกิดความน่าสนใจ ชวนอ่าน และง่ายต่อการจดจำ

3.7.7 ควรหาสิ่งใหม่ๆ บรรจุลงในเว็บไซต์เสมอ โดยการลองเข้าไปค้นหาหรือสำรวจดูตามเว็บไซต์ที่เราชื่นชอบ หรือเว็บไซต์ที่มีจุดประสงค์เดียวกับของเรา ดูว่ามีอะไรใหม่ มีอะไรน่าสนใจบ้าง และสามารถนำสิ่งต่างๆ เหล่านั้นมาประยุกต์ใช้

3.7.8 กำหนดขอบเขตและวิธีการประเมินความสำเร็จไว้ในการสร้างเว็บเพจแต่ละครั้ง ควรระบุถึงสิ่งที่ต้องการให้เกิดผลสำเร็จ เช่น ต้องการให้ผู้อ่านได้รับข้อมูลข่าวสารเบื้องต้นที่ชัดเจน ต้องการติดต่อสื่อสารกับผู้อ่าน ได้รับทราบประเภทของผู้อ่าน จำนวนผู้ที่แวะเข้ามาในเว็บไซต์ จำนวนการส่ง E-Mail หรือการใช้โทรศัพท์เข้ามา เป็นต้น

การสร้างเว็บไซต์ให้สมบูรณ์ ต้องทำหน้าที่ได้ดังต่อไปนี้ (กิดานันท์ มลิทอง 2542: ม.ป.น.)

- 1) ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ (Electronic Mail: E-Mail) หรือเรียกสั้นๆ ว่า อีเมลล์เป็นการรับส่งข้อมูลผ่านข่ายงานคอมพิวเตอร์ ผู้ใช้สามารถส่งข้อความจากข่ายงานที่ตนใช้ไปยังผู้รับอื่นๆ
- 2) การถ่ายโอนแฟ้ม (File Transfer Protocol :FTP) เป็นการถ่ายโอนแฟ้มข้อมูลประเภทต่างๆ เช่น แฟ้มข่าว แฟ้มภาพ แฟ้มเพลง จากคอมพิวเตอร์เครื่องอื่นๆ ดาวโหลดลงคอมพิวเตอร์ของเรา หรือเป็นการอัปโหลดข้อมูลของเราไปยังเครื่องอื่น
- 3) การขอเข้าใช้ระบบจากระยะไกล (Telnet) เป็นการให้ผู้ใช้สามารถเข้าไปใช้ทรัพยากรหรือขอใช้บริการจากคอมพิวเตอร์เครื่องอื่นๆ โดยทำหน้าที่ประมวลผลแล้วส่งผลลัพธ์กลับมาแสดงที่หน้าจอของเรา
- 4) การค้นหาแฟ้ม โปรแกรมที่นิยมใช้คือ อาร์คี (Archie) ที่ช่วยในการค้นหาแฟ้มที่เราทราบชื่อ แต่ไม่ทราบว่าแฟ้มนั้นอยู่ที่ใดบนอินเทอร์เน็ต
- 5) การค้นหาข้อมูลด้วยระบบเมนู โดยใช้โปรแกรม โกเฟอร์ (Gopher) เพื่อค้นหาข้อมูลและค้นหารายการที่ผู้ค้นไม่ทราบและไม่มีรายละเอียดในสิ่งที่ค้น
- 6) การพูดคุย อภิปรายเรื่องราวต่างๆ เป็นกลุ่มหรือรวมผู้ที่สนใจในสิ่งเดียวกัน โดยมีการแสดงความคิดเห็น อภิปราย ส่งข่าวกัน เรารู้จักในนามของกระดานข่าว Web Board
- 7) บริการสารสนเทศบริเวณกว้าง (Wide Area Information Server: WAIS) โดยมีการเชื่อมโยงข้อมูลที่อยู่ในข่ายบนอินเทอร์เน็ตเข้าด้วยกัน
- 8) การสนทนาในข่ายงาน (Internet Reley Chart: IRC) เป็นการสนทนาโดยมีการโต้ตอบกันทันที โดยการใช้ข้อความบนหน้าจอหรือใช้เสียง อาจจะสนทนาเป็นรายกลุ่มหรือรายบุคคลก็ได้
- 9) สิ่งพิมพ์อิเล็กทรอนิกส์ (Electronic Publisher) เป็นหนังสือพิมพ์วารสารและนิตยสารที่อยู่ในรูปอิเล็กทรอนิกส์ ที่เรียกว่า M-Magazine, E-Journal, E-Text

10) เวิลด์ ไรด์ เว็บ (World Wide Web: WWW) เป็นข้อมูลสารสนเทศบนอินเทอร์เน็ตที่มีหลากหลายรูปแบบ

โดยสรุป ข้อคิดในการสร้างเว็บไซต์ประกอบด้วย กำหนดจุดประสงค์ให้ชัดเจน อย่าใช้เวลาในการออกแบบมากเกินไป ใส่เนื้อหาที่ดีและน่าสนใจลงในหน้าแรก กำเนึงถึงเวลาในการเข้าถึงเว็บไซต์ รู้จักกลุ่มเป้าหมายหรือกลุ่มประชากร เลือกใช้ข้อความที่สั้นและกระชับ หาสิ่งใหม่ๆ บรรจุลงในเว็บเสมอ กำหนดขอบเขตและวิธีการประเมิน

3.8 ข้อควรระวังในการออกแบบเว็บไซต์

เนลเซน (Nielsen's 1999 อ้างถึงใน กฤติยา ไวยมัย 2546: 54) ได้กล่าวถึงข้อผิดพลาดในการออกแบบเว็บไซต์ไว้ดังนี้

3.8.1 การใช้เฟรม (Frame) การแบ่งหน้าเว็บเพจ (Web Page) ออกเป็นเฟรมๆ มักจะสร้างความสับสนให้กับผู้ใช้ เนื่องจากเฟรมทำหลายรูปแบบพื้นฐานของเว็บเพจ ผู้ใช้จะไม่สามารถบันทึกตำแหน่งโฮมเพจปัจจุบันเพื่อกลับมาใช้งานอีกครั้ง เนื่องจากตำแหน่งที่บันทึกปัจจุบันนั้น ได้ชี้ไปยังเพจย่อยของเฟรมเซต ซึ่งไม่ตรงกับเฟรมที่ต้องการยูอาร์แอลที่เรียกไปนั้นจะไม่ทำงาน และการพิมพ์เอกสารออกสู่เครื่องพิมพ์จะกลายเป็นสิ่งที่ยุ่งยาก

3.8.2 การใช้เทคโนโลยีที่ใหม่เกินไป เพื่อดึงดูดความสนใจผู้ใช้ อาจเรียกความสนใจได้เพียงบางคนเท่านั้น แต่สำหรับผู้ใช้ส่วนใหญ่แล้วจะสนใจเกี่ยวกับเนื้อหาที่เป็นประโยชน์และการบริการที่ดีมากกว่า การใช้สิ่งใหม่ที่สุด ในบางครั้งเวอร์ชัน (Version) ใหม่ นั้นยังไม่ออกใช้งานจริง ถ้าเกิดมีปัญหาขึ้นมา จะทำให้การใช้เว็บไซต์นั้นๆ เกิดปัญหา

3.8.3 การใช้ตัวอักษรวิ่ง ป้ายชี้หือ รูปภาพเคลื่อนไหวต่อเนื่อง อย่าทำให้รายละเอียดของเพจมีการเคลื่อนไหวอย่างไม่มีที่สิ้นสุด เพราะภาพเคลื่อนไหวจะสร้างความรำคาญในขณะที่กำลังอ่านเนื้อหาของเว็บเพจนั้น

3.8.4 ยูอาร์แอล (URL) ที่ซับซ้อนเกินไป แม้ว่าการกำหนดตำแหน่งเว็บเพจในระดับที่ต้องพิมพ์ชื่อโดเรกทอรีไม่ควรเป็นหน้าที่ของผู้ใช้ แต่ก็พบอยู่เสมอที่ผู้ใช้พยายามตีความหมายยูอาร์แอลของเพจนั้นเพื่อให้ทราบถึงโครงสร้างโดยรวมของเว็บไซต์ดังนั้นยูอาร์แอลควรที่จะบรรจุชื่อของโดเรกทอรีหรือไฟล์ข้อมูลที่อ่านเข้าใจได้ง่ายและสื่อความหมาย บางครั้งผู้ใช้อีกต้องการที่จะพิมพ์ยูอาร์แอลโดยตรง ดังนั้นควรพยายามลดความเสี่ยงของการพิมพ์ผิดของผู้ใช้มากที่สุด โดยการใช้ชื่อที่สั้นกระชับ เป็นตัวอักษรตัวเล็กทั้งหมดและไม่มีสัญลักษณ์พิเศษ

3.8.5 เพจโคดเดี่ยว ต้องให้แน่ใจว่าเพจทุกเพจได้บรรจุข้อมูลที่บ่งบอกว่าเพจนี้เป็นเว็บไซต์ใดเนื่องจากอาจมีผู้ใช้บางคนเชื่อมโยงมาสู่เพจนี้โดยตรงไม่ได้ผ่านโฮมเพจ (Homepage) หน้าแรกของเว็บไซต์ ด้วยเหตุผลนี้เพจทุกเพจจึงควรมีจุดเชื่อมโยงกลับไปสู่หน้าจอลหลักเสมอ และมีข้อมูลเป็นตัวแสดงตำแหน่งของเพจนี้อยู่ในส่วนใดของโครงสร้างเว็บไซต์

3.8.6 เพจที่ต้องเลื่อนดูข้อมูลที่ยาวเกินไป มีเพียง 10 เปอร์เซ็นต์ของผู้เข้าชมเท่านั้นที่จะเลื่อนดูเนื้อหาทั้งหมดซึ่งปรากฏอยู่บนหน้าจอ เมื่อเพจถูกโหลดจนครบ สารบัญหรือเมนูที่สำคัญควรอยู่ส่วนบนสุดของเพจ แม้ว่าจากผลงานวิจัยในปัจจุบันจะพบว่ามีผู้ใช้ที่พอใจในการที่ต้องเลื่อนดูหน้าโฮมเพจที่ยาวๆ มากขึ้นกว่าปีที่ผ่านๆ มาก็ตาม แต่จะอย่างไรก็ตามพยายามลดความยาวของเพจลง โดยการแบ่งให้เป็นหน้าย่อยๆ ลงไป

3.8.7 ขาดการนำทาง การออกแบบเว็บไซต์ต้องชัดเจนถึงโครงสร้างของข้อมูลทั้งหมด และสื่อสารโครงสร้างเหล่านี้ไปสู่ผู้ใช้อย่างเป็นระบบ นำเสนอโครงสร้างของเว็บไซต์ (Sitemap) และแสดงให้ผู้ใช้รู้ว่าตัวเขากำลังอยู่ที่ใดและมีที่ใดบ้างที่เขาสามารถไปได้จากตำแหน่งนั้น และที่สำคัญต้องมีระบบช่วยค้นหาภายในเว็บไซต์ที่รวดเร็ว และได้ข้อมูลที่ใกล้เคียงความต้องการของผู้ใช้มากที่สุด

3.8.8 ลีของจุดเชื่อมโยงที่ไม่เป็นมาตรฐาน โดยมาตรฐานแล้วจุดเชื่อมโยงไปสู่เพจซึ่งผู้ใช้ไม่เคยไปเยี่ยมชมมาก่อนจะเป็นสีน้ำเงิน ส่วนจุดเชื่อมโยงที่เคยไปมาแล้วจะเป็นสีม่วงหรือสีแดง ลีที่เป็นมาตรฐานเหล่านี้จะเป็นกุญแจสำคัญที่จะสอนผู้ใช้ให้คุ้นเคย

3.8.9 ข้อมูลที่ล้าสมัย ต้องมีงบประมาณสำหรับจ้างคนดูแลเว็บไซต์รวมทั้งเพิ่มจุดเชื่อมโยงเนื้อหาเก่าไปสู่เนื้อหาใหม่และจากเนื้อหาใหม่ไปสู่เนื้อหาเก่า แต่ถ้าเนื้อหาของเพจนั้นล้าสมัยก็ควรลบเพจนั้นทิ้ง

3.8.10 เวลาดาวน์โหลดที่นานเกินไป จากการศึกษาพฤติกรรมของมนุษย์เป็นเวลานานทำให้พอจะทราบว่าเวลา 10 วินาทีเป็นเวลาในการตอบสนองที่นานที่สุดที่ผู้ใช้จะสูญเสียความสนใจ บนโลกของเว็บผู้ใช้ได้รับการฝึกฝนให้มีความอดทนสูงขึ้น ซึ่งเวลาในการตอบสนองอาจจะยอมรับได้เพิ่มขึ้นเป็น 15 วินาทีสำหรับบางเพจ

โดยสรุป ข้อควรระวังในการออกแบบเว็บไซต์ประกอบด้วย การใช้เฟรม การใช้เทคโนโลยีที่ใหม่เกินไป การใช้ตัวอักษรวิ่ง ยูอาร์แอล เพจโคดเดี่ยว เพจที่ต้องเลื่อนดูข้อมูลที่ยาวเกินไป ขาดการนำทาง ลีของจุดเชื่อมโยงที่ไม่เป็นมาตรฐาน ข้อมูลที่ล้าสมัย เวลาดาวน์โหลดที่นานเกินไป

4. แนวคิดทฤษฎีการสื่อสารผ่านตัวกลางด้วยคอมพิวเตอร์ (Computer – Mediated Communication)

การสื่อสารผ่านตัวกลางด้วยคอมพิวเตอร์มีความหมายแตกต่างกันตามคำนิยามของแต่ละบุคคลดังนี้

คอนนา แอล.ฮอฟแมน และ โทมัส พี.โนวัค (Donna L.Hoffman and Thomas P.Novak อ้างถึงใน เพ็ญทิพย์ จิรพัฒนุสรณ์ 2539) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับการสื่อสารผ่านตัวกลางคอมพิวเตอร์และให้คำนิยามอย่างไม่เป็นทางการเกี่ยวกับHypermedia CMC ว่าเป็นเครือข่ายคอมพิวเตอร์สำหรับการแจกจ่ายข่าวสารเพื่อให้เข้าถึงข้อมูลได้อย่างรวดเร็ว และมีข้อมูลหลากหลาย การสื่อสารผ่านตัวกลางคอมพิวเตอร์เป็นสิ่งใหม่ในสังคมที่ต้องอาศัยการเรียนรู้ (Social Oriented) ความไม่เจาะจงในการสื่อสารในรูปแบบ CMC ทำให้เกิดความเปลี่ยนแปลงที่เรียกว่า การสื่อสารที่ไม่เจาะจงผู้รับสารหรือปราศจากอารมณ์ในการสื่อสาร ซึ่งไม่เหมือนกับการสื่อสารแบบเผชิญหน้า นอกจากนั้นการสื่อสารผ่านตัวกลางคอมพิวเตอร์เป็นการสื่อสารที่มีลักษณะไม่เป็นที่ตนเอง คือ ไม่เร้าอารมณ์และไม่เจาะจงผู้รับสาร ซึ่งผู้ร่วมสื่อสารแบบ CMC จะต้องประสบสภาพตัวเองเพื่อให้เข้ากับการสื่อสารมากกว่าการสร้างปฏิสัมพันธ์ในการสื่อสารแบบเผชิญหน้า

สุกัญญา สุกบรรทัด (อ้างถึงใน อาทิตยา เมืองยม 2541: 11) กล่าวว่า สื่อใหม่หมายถึง สื่อที่ใช้เทคโนโลยีแผนใหม่ทั้งคอมพิวเตอร์และระบบสื่อสารดาวเทียมโดยเฉพาะสื่อที่ใช้คอมพิวเตอร์เป็นพื้นฐาน เป็นสื่อแบบปฏิสัมพันธ์ เช่น อินเทอร์เน็ต ซึ่งเป็นสมรรถนะของสื่อใหม่โดยเฉพาะ CMC จะมีการเปลี่ยนแปลงจากการที่มนุษย์เคลื่อนย้ายตัวเองจากสถานที่ที่ตนอาศัยอยู่ทางกายภาพไปสู่อีกสถานที่หนึ่งซึ่งเป็นนามธรรมที่อาจเข้าถึงได้ทุกเวลาเป็นอเนก (Spaceless) และอกาละ (Timeless)

สพुरुล และ ไคสเลอร์ (Sproull & Kiesler (1991); Sproull,Kiesler & Zubrow (1984) อ้างถึงใน สุนิสา ทดลา 2542: 27) กล่าวว่า การศึกษาเรื่องการใช้คอมพิวเตอร์เป็นตัวกลางในการสื่อสาร ส่วนใหญ่จะศึกษาในแนวเทคโนโลยีที่เป็นเครื่องมือในการสื่อสารมากกว่าที่จะศึกษาโครงสร้างสภาพแวดล้อม มีงานวิจัยไม่มากนักที่ศึกษาการสื่อสารในรูปแบบนี้ในแง่มนุษย์และสังคม จะมีประโยชน์และสามารถเข้าใจถึงผลกระทบของเทคโนโลยีทางด้านคอมพิวเตอร์ที่มีผลต่อพฤติกรรมของมนุษย์และการติดต่อซึ่งกันและกัน

โรเจอร์ (Rogers อ้างถึงใน กิตติ กันภัย 2543) ได้นิยามเทคโนโลยีการสื่อสารใหม่ (New Communication Technologies) หรือสื่อใหม่ (New Media) ที่แตกต่างไปจากนิยามเดิมว่าเป็นเทคโนโลยีหรือสื่อที่เอื้ออำนวยให้เกิด “การแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารบนฐานของคนจำนวนมากไปสู่คนจำนวนมาก ผ่านระบบการสื่อสารที่มีคอมพิวเตอร์เป็นศูนย์กลาง”

กิตติ กันภัย (อ้างถึงใน คารินทร์ สวัสดิ์เสวี 2545: 29) ได้กล่าวถึงเรื่องการสื่อสารผ่านคอมพิวเตอร์ไว้ในหนังสือ “มองสื่อใหม่ มองสังคมใหม่” โดยได้กล่าวถึงความหมายของ CMC ซึ่ง Joseph B. Walther (1992) ได้ให้ความหมายไว้กว้างๆ ว่า คือการประชุมโดยอาศัยคอมพิวเตอร์ (Computer Conferencing) และการใช้ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ (Electronic Mail) ซึ่งเกิดขึ้นและดำเนินไปในเวลาเดียวกัน (Synchronous) หรือต่างเวลา (Asynchronous) โดยผู้ส่งสารใส่รหัส (Encode) ลงไปในเนื้อหาสาร (Text Messages) ซึ่งจะถูกลำเลียง (Relayed) จากคอมพิวเตอร์ของผู้ส่งสารไปสู่คอมพิวเตอร์ของผู้รับสาร ดังนั้น อุปกรณ์คอมพิวเตอร์จึงเป็นสิ่งที่ขาดไม่ได้สำหรับ CMC และโดยเฉพาะอย่างยิ่ง ระบบเชื่อมโยงระหว่างคอมพิวเตอร์ของผู้ส่งสารและผู้รับสารที่จะทำหน้าที่เป็นสะพานลำเลียงสารที่ถูกลำเลียง

พาร์สัน (Parson 1997 อ้างถึงใน วิโรจน์ วจโรดมปราโมทย์ 2547: 47) กล่าวว่า เครื่องข่ายและการสื่อสารผ่านคอมพิวเตอร์ (CMC) ว่าหมายถึง การส่งหรือการรับสาร (Message) หรือข้อมูล (Data) โดยผ่านคอมพิวเตอร์ซึ่งการรับ/ส่งสารนั้นอาจจะเป็นการสื่อสารกับตัวเอง (One-Alone) คนหนึ่งไปอีกคนหนึ่ง (One-To-One) คนหนึ่งไปหลายคน (One-To-Many) หรือหลายคนไปหลายคน (Many-To-Many) การสื่อสารจะเกิดขึ้นได้ในสองลักษณะคือ ซิงโครนัส (Synchronous) และอะซิงโครนัส (Aynchronous) ในลักษณะของแบบซิงโครนัส ผู้ใช้ทุกคนจะต้องเข้าสู่ระบบ (Log On) ณ ที่ใดที่หนึ่ง และในเวลาเดียวกันก็จะรับหรือส่งข้อมูลในเวลาเดียวกัน เช่น การสนทนา (Chat) และ MOO ส่วนแบบอะซิงโครนัส สาร (Message) จะถูกส่งไปยังศูนย์กลางก่อนและระบบส่งต่อไปยังผู้ใช้ ตามสะดวก เช่น E-Mail, Litservs หรือ Hypermail

เฟอริส (Ferris 1997 อ้างถึงใน วิโรจน์ วจโรดมปราโมทย์ 2547: 47) ได้กล่าวว่า CMC หมายถึงการใช้คอมพิวเตอร์เข้ามาเกี่ยวข้องกับงานและการสื่อสารระหว่างบุคคล ซึ่งการสื่อสารนี้เป็นการสื่อสารที่ใช้คอมพิวเตอร์เข้ามาเกี่ยวข้องกับงานและการสื่อสารระหว่างบุคคล ซึ่งการสื่อสารนี้เป็นการสื่อสารที่ใช้คอมพิวเตอร์ ไม่ว่าจะ เป็นแบบส่วนบุคคลไปจนถึงแบบเมนเฟรม (Mainframe) ในรูปแบบของสื่อสารอะซิงโครนัส (Asynchronous Communication) ผ่านทางไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ไปจนถึงการใช้กระดานข่าว (Bulletin Board) และการสื่อสารประเภทซิงโครนัส (Synchronous Communication) เช่นการใช้การสนทนาทางเครือข่ายคอมพิวเตอร์

(Chatting) ไปจนถึงการใช้โปรแกรมงานเป็นกลุ่ม และการจัดเก็บข้อมูลโดยการใช้คอมพิวเตอร์ และฐานข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์

สมสิทธิ์ จิตรสถาพร (อ้างถึงใน วิโรจน์ วโรคมปราโมทย์ 2547: 47) ได้ให้ความหมายของ CMC ไว้ว่าเป็นการใช้คอมพิวเตอร์ในการแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างบุคคลโดยใช้เครือข่ายคอมพิวเตอร์ซึ่งเป็นข้อมูล (Information) ทุกชนิด เช่น ตัวอักษร ภาพ เสียงและภาพเคลื่อนไหว เป็นต้น การแลกเปลี่ยนข้อมูลดังกล่าวนี้ อาจจะเป็นลักษณะเวลาปัจจุบัน (Real time Communication) หรือที่เรียกว่า ซิงโครนัส (Synchronous) (ซึ่งเป็นการติดต่อสื่อสารระหว่างกันที่อยู่ในเวลาเดียวกัน) หรืออาจจะเป็นการสื่อสารระหว่างกันที่ต่างเวลากันหรือที่เรียกว่า อะซิงโครนัส (Asynchronous) ทำให้การติดต่อสื่อสารของ CMC สามารถทำได้ในเวลาใดก็ได้ตามต้องการ

เรด (Reid อ้างถึงใน อาทิตยา เมืองยม 2547: 10) กล่าวว่า ระบบการสื่อสารผ่านคอมพิวเตอร์ เป็นระบบที่ใช้คอมพิวเตอร์และเครือข่ายโทรคมนาคมเพื่อประกอบกันเก็บรวบรวมส่งผ่าน และเพื่อกระบวนการติดต่อสื่อสาร โดยมีรูปแบบของระบบการสื่อสารผ่านคอมพิวเตอร์ 3 ประเภท

- 1) E-Mail หรือ Electronic Mail สามารถให้ผู้ใช้ระบบคอมพิวเตอร์ส่งข้อความต่างๆ ไปยังผู้อื่นได้
- 2) News สามารถให้ผู้ใช้ส่งข้อความ เพื่อเป็นข้อมูลแลกเปลี่ยนความคิดเห็นต่อประเด็นต่างๆ ที่มีผู้อื่นตั้งขึ้น อีกทั้งยังสามารถเป็นผู้ตั้งประเด็นเพื่อขอความคิดเห็นจากผู้อื่นได้
- 3) Chat หรือการสนทนาไม่ได้เป็นการรวบรวมข้อความ แต่เป็นการส่งผ่านข้อความที่พิมพ์ส่งผ่านหน้าจอคอมพิวเตอร์ไปยังผู้อื่นหรือกลุ่มคนซึ่งอยู่ในเครือข่ายเดียวกัน สามารถโต้ตอบกลับได้ในทันที

การสื่อสารรูปแบบใหม่ CMC นี้ได้กลายมาเป็นวิธีการสื่อสารรูปแบบใหม่และได้รับความนิยมอย่างรวดเร็วด้วยคุณสมบัติการมีปฏิสัมพันธ์โต้ตอบกลับได้ในเวลาเดียวกันดังที่ Russell (1994) ได้กล่าวว่า “CMC: (Computer – Mediated Communication) ได้นำไปสู่ความเป็นไปได้ของการปฏิวัติสังคมและโครงสร้างที่จะไปเปลี่ยนแปลงวิธีการสื่อสารของคนและมีผลต่อคนทุกคน” นอกจากนี้การสื่อสารผ่านคอมพิวเตอร์ยังไม่มีข้อจำกัดด้านเวลาและสถานที่ระหว่างคู่สื่อสารทำให้สามารถติดต่อสื่อสารกันได้ไม่ว่าจะอยู่ที่ไหนหรือเวลาใด

การสื่อสารผ่านตัวกลางคอมพิวเตอร์ (CMC) ทำให้เกิดชุมชนที่มีลักษณะเฉพาะขึ้น และมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของมนุษย์ให้แตกต่างออกไปจากชีวิตประจำวันอย่างมาก โดยบริบททางคอมพิวเตอร์มีลักษณะดังนี้

1) ความเป็นบริบทที่ลดความรู้สึกทางประสาทสัมผัสลง (Reduce Sensation)

สังคมอินเทอร์เน็ตใช้การสื่อสารโดยผ่านตัวกลางคอมพิวเตอร์ อาศัยการพิมพ์ตัวอักษรในการสื่อสารระหว่างคู่สนทนา ทำให้ไม่มีโอกาสในการแสดงอวัจนภาษา (Nonverbal Cue) คอมพิวเตอร์ช่วยให้ผู้สื่อสารหมดโอกาสที่จะเห็นการแสดงออกทางสีหน้าและท่าทางอื่นๆ ของคู่สื่อสาร อีกทั้งยังทำให้ผู้สื่อสารมองไม่เห็นร่องรอยเกี่ยวกับบุคลิกภาพ (Personality Cue) หมดโอกาสที่จะเข้าใจความหมายในสังคม โดยการได้ยินที่แผงมาในน้ำเสียง ระดับเสียง และคุณภาพของเสียงของผู้สื่อสาร นอกจากนี้ยังขาดปฏิสัมพันธ์ทางกายจากการสัมผัสทางด้านอื่นๆ เช่น การไม่สามารถจับมือ ตบไหล่ เพื่อแสดงความรู้สึกเหมือนที่แสดงต่อกันในโลกจริงได้ ดังนั้นการสื่อสารในบริบทคอมพิวเตอร์นี้ จึงทำให้ความรู้สึกทางประสาทสัมผัสทั้ง 5 ได้แก่ การมองเห็น การได้ยิน การได้กลิ่น การลิ้มรส และการสัมผัสลดลงอย่างเห็นได้ชัดเมื่อเปรียบเทียบกับจากรับรู้ทางประสาทสัมผัสในโลกจริง

2) ความเป็นบริบทที่มีสถานะไร้ขอบเขต (Disinhibition Effect)

การปฏิสัมพันธ์ในบริบททางคอมพิวเตอร์เกิดขึ้นได้โดยไม่มีเงื่อนไขเรื่องเวลาและสถานที่ หรืออาจกล่าวได้ว่า การสื่อสารภายในเครือข่ายคอมพิวเตอร์มีลักษณะเฉพาะตัว ไม่เหมือนสังคมทั่วไปที่มีเงื่อนไขของเวลาและสถานที่ทางกายภาพเข้ามาเกี่ยวข้อง ในสถานการณ์การสื่อสารภายใต้บริบทเช่นนี้ ผู้สื่อสารจำเป็นต้องสร้างบรรทัดฐานทางสังคมและกฎเกณฑ์กติกาขึ้นมาเพื่อใช้ควบคุม จัดการบริบทใหม่ทางสังคมนี้ โดยนัยนี้การสื่อสารของมนุษย์ด้วยคอมพิวเตอร์ ได้สร้าง “ความเป็นจริงชนิดใหม่” สำหรับผู้ใช้ระบบดังกล่าว ซึ่งสาเหตุที่ทำให้เกิดสถานะไร้ขอบเขตในบริบทนี้สามารถแจกแจงได้ดังต่อไปนี้ คือ

(1) การปิดบังตัวตน (Anonymity) บริบททางคอมพิวเตอร์ที่ไม่รู้ว่าใครเป็นใคร ทำให้บุคคลที่เขาสามารถปิดบังตัวตนได้ตามต้องการ โดยไม่จำเป็นต้องบอกความจริงต่อคู่สนทนาว่าเป็นใคร มาจากไหน เพศอะไร อายุเท่าไร บุคคลสามารถแสดงออกอย่างอิสระเสรีได้ตามต้องการโดยไม่ต้องกังวลว่าจะมีบุคคลอื่นรู้ว่าเป็นใคร

(2) การมองไม่เห็นคู่สนทนา (Invisibility) ในสังคมอินเทอร์เน็ตใช้การสื่อสารผ่านคอมพิวเตอร์ ไม่ใช่การสื่อสารแบบเห็นหน้าค่าตา ทำให้คู่สนทนาไม่สามารถมองเห็นซึ่งกันและกันว่าอีกฝ่ายมีรูปร่างหน้าตา ลักษณะอย่างไร ทำให้คู่สนทนาไม่ต้องกังวลว่าจะถูกมองอย่างไร ไม่ว่าจะพิมพ์ข้อความอะไรไปก็ตาม ไม่ต้องรับผิดชอบต่อสิ่งที่กระทำ

(3) การไม่ต้องตอบโต้คู่สนทนาแบบทันทีทันใด (Asynchronicity) การสนทนาผ่านคอมพิวเตอร์ทำให้บุคคลมีเวลาคิดหรือจินตนาการข้อความที่จะพิมพ์ตอบโต้ลงไป การสื่อสารไม่จำเป็นต้องกระทำแบบทันทีทันใดเหมือนที่กระทำในโลกจริงบุคคลอาจเดินไปทำธุระอย่างอื่นก่อนที่จะกลับมาสนทนาต่อก็ได้

(4) การแบ่งแยกตัวตน (Dissociation) ในสังคมอินเทอร์เน็ต บุคคลสามารถแยกตัวตนที่แสดงในสังคมนี้ออกจากสังคมจริงโดยสิ้นเชิง เนื่องจากบุคคลสามารถปิดบังตัวตน การมองไม่เห็นคู่สนทนา การไม่ต้องตอบโต้แบบทันทีทันใด มีส่วนทำให้บุคคลสามารถสร้างตัวตนได้ตามที่จินตนาการโดยไม่ต้องกังวลกับสายตาคนรอบข้าง

(5) ความเท่าเทียมกันทางสถานะ (Neutralizing Of Status) สังคมอินเทอร์เน็ตแตกต่างจากสังคมจริงตรงที่ในสังคมนี้ ไม่มีการแบ่งแยกชนชั้นวรรณะ ไม่มีลำดับชั้น ทุกคนที่เข้ามาพบปะสังสรรค์ในสังคมนี้จะมีสถานะเท่าเทียมกัน ไม่ว่าจะเป็นเศรษฐีหรือยาก ผู้บริหารหรือพนักงานธรรมดา นอกจากนี้ ยังเป็นเวทีในการแสดงความคิดเห็นที่ทุกคนมีสิทธิเท่าเทียมกัน เอื้อประโยชน์ต่อระบบประชาธิปไตย

3) ความเป็นบริบทที่มีตัวตนที่หลากหลาย (Identity Flexibility)

เนื่องจากไม่รู้ว่าเป็นใครเป็นใครในสังคมอินเทอร์เน็ตนี้ ทำให้บุคคลสามารถสร้างตัวตนได้มากตามต้องการในเวลาเดียวกัน รวมถึงสามารถเลือกที่จะแสดงเป็นตัวตนแบบไหนก็ได้ และอาจเปลี่ยนไปเรื่อยๆ ตามห้องที่เข้าไปสนทนา

4) ความเป็นบริบทที่มีการรับรู้ที่แตกต่าง (Altered Perception)

ในบริบทคอมพิวเตอร์ การรับรู้ของคู่สนทนามีได้ด้วยประสาทสัมผัสทางตาโดยผ่านตัวอักษรเท่านั้น ผู้สื่อสารสามารถสื่อสารสิ่งที่ตนเองต้องการได้อย่างไร้ขอบเขต เพราะตัวตนที่ปรากฏต่อผู้รับเป็นตัวตนที่เกิดจากจินตนาการของผู้รับเอง ซึ่งจินตนาการนี้อาจแตกต่างจากตัวตนที่ผู้สื่อสารต้องการจะสื่อก็ได้ หรือผู้รับสองคนอาจรับรู้ตัวตนของผู้สื่อแตกต่างกันก็ได้

แม้ว่า CMC จะถูกมองในเชิงวิพากษ์ว่าอาจสร้างผลกระทบต่อคนและความสัมพันธ์ของคนในสังคมในเชิงลบโดยปฏิสัมพันธ์ในบริบทคอมพิวเตอร์กำลังเข้ามาแทนรูปแบบการสื่อสารแบบดั้งเดิมที่มีความเป็นเอกลักษณ์ และมีความเป็นมนุษย์ อย่างไรก็ตาม CMC ก็มีจุดดีในการสามารถสร้างสายสัมพันธ์และมิตรภาพในหมู่คนที่อาจไม่มีโอกาสพบกันเลยถ้าไม่มีคอมพิวเตอร์ได้ และ CMC อาจช่วยเพิ่มพูนภาพลักษณ์ของตัวตน ทำให้รู้จักตนเองมากขึ้นและนำไปสู่ความรู้สึกที่ว่าต้องควบคุมตัวเองที่อดีตไม่เคยรู้สึกเลยก็ได้

โดยสรุป การสื่อสารผ่านตัวกลางด้วยคอมพิวเตอร์ หมายถึง การใช้คอมพิวเตอร์เป็นตัวกลางมีการสื่อสารแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างบุคคลโดยใช้เครือข่ายคอมพิวเตอร์ซึ่งเป็นข้อมูลทุกชนิด เช่น ภาพ ตัวอักษร เสียง และภาพเคลื่อนไหว โดยรูปแบบของระบบการสื่อสารผ่านตัวกลางด้วยคอมพิวเตอร์มี 3 ประเภท E-Mail News และ Chat การสื่อสารผ่านตัวกลางด้วยคอมพิวเตอร์นี้ได้กลายมาเป็นวิธีการสื่อสารรูปแบบใหม่และได้รับความนิยมอย่างรวดเร็วด้วยคุณสมบัติการมีปฏิสัมพันธ์โต้ตอบกลับได้ในเวลาเดียวกัน

5. แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับพฤติกรรมกรรมการสื่อสารระหว่างบุคคล (Human Behavioral Communications)

5.1 ความหมายของการสื่อสารระหว่างบุคคล

การสื่อสารระหว่างบุคคล เป็นกระบวนการในการแลกเปลี่ยนข่าวสารระหว่างผู้ส่งสารกับผู้รับสารอย่างน้อย 2 คน หรือเป็นการสื่อสารระหว่างบุคคลในกลุ่มเล็กๆ โดยมีข้อแม้ว่าบุคคลในกลุ่มทุกคนสามารถร่วมมือกันเป็นทั้งผู้ส่งสารและผู้รับสารได้

ลักษณะสำคัญเกี่ยวกับการสื่อสารระหว่างบุคคลมี 3 ประเด็น คือ

5.1.1 กระบวนการสื่อสารระหว่างบุคคล การสื่อสารระหว่างบุคคลเป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นระหว่างบุคคลหนึ่งไปยังอีกบุคคลหนึ่ง เพื่อถ่ายทอดความรู้ ความเข้าใจ ความรู้สึกนึกคิดในสิ่งต่างๆ ระหว่างกันและกัน การสื่อสารจึงไม่หยุดเพียงผู้ส่งสารส่งสารไปยังผู้รับสาร แต่เมื่อส่งสารไปแล้วผู้รับสารจะต้องเกิดการตีความและแสดงปฏิกิริยาป้อนกลับต่อข่าวสารที่รับรู้ บางครั้งอาจเป็นการโต้ตอบด้วยคำพูดหรือแสดงเพียงการสื่อสารที่ไม่ใช้คำพูด

แชรมม์ (Schramm 1984: 42) กล่าวว่า กระบวนการสื่อสารเริ่มต้นจากระบบประสาทของแหล่งสารซึ่งเริ่มความคิด ความต้องการที่จะสื่อสารความคิดของตนไปยังผู้อื่น จึงเข้ารหัสสารให้อยู่ในรูปสัญลักษณ์ (Signal) ที่จะสามารถรับรู้ความหมายร่วมกันได้ระหว่างผู้อื่น แล้วถ่ายทอดผ่านช่องทางไปยังคู่สื่อสารปลายทางของตนซึ่งก็จะทำหน้าที่ถอดรหัสสารในรูปของสัญลักษณ์นั้นให้กลายเป็นความคิด ความเข้าใจ โคนอาศัยกระบวนการผ่านทางระบบประสาทการรับรู้ของตน แชรมม์ได้กล่าวถึงองค์ประกอบสำคัญอีกองค์ประกอบหนึ่ง ซึ่งเป็นส่วนสำคัญที่จะทำให้การรับรู้ของทั้งสองฝ่ายมีความเข้าใจตรงกันได้มากก็คือ ประสบการณ์ร่วมกัน (Field Of Experience) ของทั้งสองฝ่ายและยิ่งคู่สื่อสารมีประสบการณ์ร่วมกันมากเท่าไรการสื่อสารก็จะมีประสิทธิภาพมากขึ้น

5.1.2 **สาร (Message)** ในการสื่อสารระหว่างบุคคลมีลักษณะสำคัญที่ควรให้ความสนใจในเรื่องต่างๆ ดังนี้คือ

1) **ลักษณะสารในการสื่อสารระหว่างบุคคล** สารทุกชนิดไม่ว่าจะเป็นสารในการสื่อสารด้วยคำพูดหรือไม่ใช่คำพูด ซึ่งสามารถรับรู้ได้ด้วยประสาทสัมผัสของมนุษย์แล้วถือเป็นสารทั้งสิ้น แต่สารในความหมายของการสื่อสารระหว่างบุคคลนี้มีขอบเขตจำกัดเพียงสารที่ต้องมีคนถ่ายทอดเพื่อแลกเปลี่ยนจากบุคคลหนึ่งสู่คู่สื่อสารเท่านั้น สารที่คิดอยู่ในสมองโดยไม่มีการพูด ไม่มีการถ่ายทอดความคิดนั้นออกสู่ผู้รับสาร ไม่ถือเป็นสารในการสื่อสารระหว่างบุคคล เป็นเพียงการสื่อสารภายในตัวบุคคลเท่านั้น (Intrapersonal Communication)

2) **ความแตกต่างของสารกับความหมาย** สาร (Message) กับความหมาย (Meaning) อาจแตกต่างกันได้ สารเป็นตัวกลางถ่ายทอดแสดงถึงความหมายที่อยู่ในสาร แต่การรับรู้ความหมายของสารนั้นขึ้นกับการตีความของผู้รับสาร ดังนั้นบางครั้งสารจึงอาจถูกตีความจากผู้รับสารผิดไปจากที่ผู้ส่งต้องการจะสื่อความหมายทั้งนี้เนื่องจากความต้องการของผู้รับ การให้คุณค่า การรับรู้ และประสบการณ์ร่วมระหว่างผู้ส่งสารกับผู้รับสารนั่นเอง

3) **ประเภทของสาร** สารที่ใช้ในการสื่อสารระหว่างบุคคลแบ่งออกได้เป็น 2 ประเภท คือ วจนสารและอวจนสาร และขณะที่เราทำการสื่อสารระหว่างบุคคลเรากำลังถ่ายทอดสารทั้งวจนสารและอวจนสารไปสู่คู่สื่อสาร

(1) วจนสาร เป็นคำพูดที่ใช้ในการสื่อสารทั่วไปในชีวิตประจำวันรวมไปถึงการเขียนในลักษณะต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นการเขียนจดหมาย บันทึกสั่งงานหรือคำสั่งเฉพาะตัวบุคคล

(2) อวจนสาร คือภาษาที่ใช้สื่อสารระหว่างกันโดยไม่ใช้คำพูด ได้แก่ ภาษาท่าทาง ภาษาเครื่องหมาย ภาษาวัตถุ ภาษาระยะทาง เรามักพบว่าสารที่ไม่ใช่คำพูดมักสอดแทรกไปด้วยกับสารที่เป็นคำพูดเพื่อบรรยายให้เห็นภาพมากขึ้น สารที่ไม่ใช่คำพูดที่ส่งผ่านไปยังผู้รับสาร โดยไม่มีคำพูดประกอบด้วย ผู้รับสารอาจตีความหมายสารนั้นผิดไปก็ได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับประสบการณ์ร่วมของทั้งสองฝ่าย

5.1.3 **การสื่อสารระหว่างบุคคลเป็นกิจกรรมระหว่างบุคคล 2 ฝ่าย** ทั้งนี้เพื่อผลอย่างใดอย่างหนึ่ง โดยปกติคู่สื่อสารมักสามารถแสดงปฏิกิริยาป้อนกลับต่อกันได้ในระหว่างสื่อสาร

กิจกรรมที่บุคคล 2 คนหรือระหว่างบุคคลในกลุ่มเล็กๆ ดำเนินไปร่วมกันคือการแลกเปลี่ยนข่าวสารเพื่อการรับรู้ความหมายร่วมกัน ลักษณะการแลกเปลี่ยนข่าวสารระหว่างบุคคล 2 ฝ่าย จึงมีลักษณะแบ่งได้ 2 ลักษณะคือ

1) การสื่อสารซึ่งหน้า (*Face-To-Face Communication*) เป็นการสื่อสารที่ผู้ส่งและผู้รับเห็นหน้ากันและมีปฏิริยาป้อนกลับเข้ามาในกระบวนการสื่อสารได้ทันที คู่สื่อสารทั้งสองฝ่ายจึงสามารถปรับการสื่อสารให้มีประสิทธิภาพ จากการศึกษาปฏิริยาป้อนกลับของกันและกันได้โดยตรง

2) การสื่อสารแบบผ่านสื่อ (*Interpose Communication*) เป็นการสื่อสารโดยอาศัยสื่อที่มีช่องทางแก่กันและกัน แม้ว่าจะเป็นการสื่อสารผ่านสื่อ แต่ปฏิริยาป้อนกลับอาจแสดงให้คู่สื่อสารได้รับรู้ในรูปแบบต่างๆ ได้

วรลักษณ์ ธาราโมกษ์ (2540: 41) กล่าวว่า ในการสื่อสารจะต้องประกอบไปด้วยองค์ประกอบสำคัญ คือ ผู้ส่ง ผู้รับ วิธีการนำเสนอสารรวมทั้งเนื้อหาสาระของสาร การจะสื่อสารได้ดีจะต้องทำความเข้าใจ มีความรู้ด้านจิตวิทยาทั้งจิตวิทยาของผู้รับสาร จิตวิทยาของผู้ส่งสารและจิตวิทยาในเรื่องการรับรู้ การเรียนรู้เนื้อหาต่างๆ ของสาร ทั้งนี้เพื่อปรับกระบวนการสื่อสารให้มีประสิทธิภาพเกิดความรู้ความเข้าใจที่ตรงกันระหว่างผู้ส่งสารและผู้รับสาร อันเป็นเป้าหมายสำคัญของการสื่อสาร

โดยสรุป การสื่อสารระหว่างบุคคลเป็นกระบวนการในการแลกเปลี่ยนข่าวสารระหว่างผู้ส่งสารกับผู้รับสารอย่างน้อย 2 คน หรือเป็นการสื่อสารระหว่างบุคคลในกลุ่มเล็กๆ ลักษณะสำคัญเกี่ยวกับการสื่อสารระหว่างบุคคลมี 3 ประเภท คือ กระบวนการสื่อสารระหว่างบุคคล สาร และการสื่อสารระหว่างบุคคลเป็นกิจกรรมระหว่างบุคคล 2 ฝ่าย

5.2 ทฤษฎีเกี่ยวกับการสื่อสารระหว่างบุคคล

ทฤษฎีที่อธิบายแนวคิดของการสื่อสารระหว่างบุคคลมีอยู่ 4 ทฤษฎีซึ่ง ทฤษฎีต่างๆ นี้อธิบายในแง่ของพฤติกรรมของบุคคลขณะที่ทำการสื่อสารแม้ว่าบางทฤษฎีจะพิจารณาในด้านของการอธิบายกระบวนการในการสื่อสารระหว่างบุคคลดังนี้

5.2.1 ทฤษฎีขยายความ (*Attribution Theory*)

ในการสื่อสารระหว่างบุคคลนั้นเรามักจะแปลความหมายของข่าวสารทั้งที่เป็นคำพูดและไม่ใช่คำพูดจากพฤติกรรมของบุคคลที่เราสื่อสารด้วย ซึ่งจะแปลความหมายโดยอาศัยคำพูดและการกระทำของคนนั้น การใช้ดุลพินิจหรือขยายความข่าวสารจะพิจารณาจากการกระทำและคำพูดหรือสิ่งจูงใจของบุคคลนั้น การแปลความหมายของการสื่อสารจะเป็นไปตามถนัดการณ์ คนจะประเมินและแปลความหมายภาวะทางจิต แรงจูงใจและความตั้งใจของบุคคลที่สื่อความตามที่พูดและกระทำในสภาวะขณะนั้น

5.2.2 ทฤษฎีเกม (Game Theory)

คำว่าเกมได้แก่การต่อสู้ระหว่างบุคคล 2 ฝ่าย โดยหวังผลที่จะชนะอีกฝ่ายหนึ่งซึ่งผลที่จะชนะนั้นไม่อาจแบ่งกันได้ การแข่งขันนี้ทั้งสองฝ่ายต่างพยายามที่จะให้ได้รับผลสูงสุดซึ่งอาจเป็นชัยชนะในแง่วัตถุหรือในแง่จิตใจและในขณะที่เดียวกันก็พยายามให้เสียค่าใช้จ่ายต่ำสุดและค่าใช้จ่ายนี้ก็เช่นเดียวกันอาจเป็นค่าใช้จ่ายในด้านวัตถุหรือในด้านจิตใจก็ได้ ทฤษฎีเกมนี้แต่ละฝ่ายแข่งขันกันเพื่อมุ่งผลตอบแทนให้มากที่สุด ในขณะที่เดียวกันก็พยายามหลีกเลี่ยงการสูญเสียทุกอย่าง แต่อย่างไรก็ตามการต่อสู้ระหว่างทั้งสองฝ่ายจะต้องอยู่ภายใต้เงื่อนไขและกฎเกณฑ์ที่กำหนดไว้ซึ่งจะทำให้การต่อสู้อยู่ภายใต้ระบบ ไม่ใช่เป็นการต่อสู้ภายนอกระบบ

5.2.3 ทฤษฎีการเปรียบเทียบทางด้านสังคม (Social Comparison Theory)

แนวความคิดที่เป็นพื้นฐานของทฤษฎีนี้คือ คนทุกคนมีความไม่แน่ใจในความคิดเห็นและความสามารถของตัวเอง ในแง่ความคิดเห็นนั้นตัวเองไม่แน่ใจว่าตัวเองจะผิดหรือถูกและรู้สึกกระหมัดระวังว่าคนอื่นจะวิจารณ์ความคิดเห็นในแง่ใด ในแง่ของความถูกต้องหรือความดีนั้นทุกคนจะไม่มีใครมีความวิตกกังวล ถ้าจะแสดงความคิดเห็นอย่างไรต่อทัศนคติทางการเมืองความรู้ความสามารถในทางศิลปะ กีฬา ทางกรเขียน หรือการดนตรี ตลอดจนคำนิยมความซื่อสัตย์ สุจริต ความเชื่อทางศาสนาและอื่นๆ เพราะคุณสมบัติเหล่านี้ไม่มีมาตรการใดจะนำมาใช้วัดว่าถูกหรือผิด ดีหรือเลว ใช้ได้หรือใช้ไม่ได้ สิ่งที่ใช้เป็นมาตรการวัดได้ก็โดยการนิยมของตัวเองกับคนอื่นที่อยู่ในสังคมเกี่ยวกับว่าความคิดเห็นและความรู้ความสามารถของตัวเองอยู่ในระดับเดียวกันหรือใกล้เคียงกันกับบุคคลอื่น

5.2.4 ทฤษฎีดุลยภาพของนิวคอมบ์ (Newcomb's Balance Theory)

ทฤษฎีของนิวคอมบ์ อธิบายกระบวนการใช้ความคิดของบุคคลทั้งสองฝ่ายขณะที่ทำการสื่อสารกัน กล่าวคือ แต่ละฝ่ายไม่ได้พิจารณาว่าสิ่งที่เกิดขึ้นเป็นอย่างไรในแง่ของตัวเองเท่านั้น แต่จะพิจารณาสิ่งที่เกิดขึ้นในใจของบุคคลทั้งสองฝ่ายที่ติดต่อกัน ตามทฤษฎีประกอบด้วย 3 ฝ่าย คือ ก. กับ ข. เป็นคนที่ติดต่อกันและ น. เป็นสิ่งของหรือหัวข้อที่ทั้งสองฝ่ายกล่าวถึง ในแง่ของทฤษฎีดุลยภาพนั้นสมมติว่าบุคคลทั้งสองฝ่ายต้องการความคิดที่สอดคล้องกันหรือต้องการความรู้สึกที่สนับสนุนและไปด้วยกันได้ ความคิดที่สอดคล้องกันเรียกว่า ดุลยภาพ แต่ถ้าความคิดขัดแย้งกันเรียกว่า ไม่มีดุลยภาพ

โดยสรุป ทฤษฎีเกี่ยวกับการสื่อสารระหว่างบุคคลประกอบด้วย ทฤษฎีขยายความ ทฤษฎีเกม ทฤษฎีการเปรียบเทียบทางด้านสังคม และทฤษฎีดุลยภาพของนิวคอมบ์

5.3 วัตถุประสงค์ของการสื่อสารระหว่างบุคคล

การสื่อสารระหว่างบุคคลนั้นมักเกี่ยวข้องกับวัตถุประสงค์ต่างๆ ไป คือ

5.3.1 เพื่อค้นพบตัวเอง (*Personal Discovery*)

คนเรามักได้พบรู้จักตัวเองดีขึ้นโดยการสื่อสารระหว่างบุคคล ทั้งนี้เพราะการสื่อสารเปิดโอกาสให้ได้พูดคุยในสิ่งที่เราชอบ แสดงความคิดเห็นในสิ่งที่ตนคิด ในสิ่งที่ตนรู้สึก ได้แสดงความเป็นตัวของตัวเองในการสื่อสารกับผู้อื่น และจากการสื่อสารแบบเผชิญหน้าทำให้เราได้รู้จักตนเองด้วยการสังเกตจากปฏิกิริยาป้อนกลับของกลุ่มสื่อสาร ได้รู้ว่าความคิดของตนนั้นแตกต่างจากผู้อื่นในสังคมหรือไม่อย่างไร ทั้งนี้เพราะคนเรามักชอบเข้าข้างตนเอง และปกป้องตนเอง หากไม่มีปฏิกิริยาป้อนกลับให้รับรู้ก็มักจะคิดว่าตนเองทำดีแล้ว ทำถูกแล้ว การสื่อสารระหว่างบุคคลจึงเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้คนรู้จักการปรับตัวให้เข้ากับสังคมรู้จักข้อบกพร่องและข้อได้เปรียบของตน

5.3.2 เพื่อค้นพบโลกภายนอก (*Discovery Of The External World*)

การสื่อสารระหว่างบุคคลทำให้บุคคลเข้าใจตนเอง และเข้าใจผู้อื่น เข้าใจถึงสิ่งของเหตุการณ์ต่างๆ ที่อยู่รอบตัว เป็นการขยายการรับรู้ การเรียนรู้ของตนให้กว้างขวาง ทั้งนี้เพราะข่าวสารต่างๆ มักได้รับการถ่ายทอดสู่เราด้วยการสื่อสารระหว่างบุคคลและความเชื่อ ทศนคติ การให้คุณค่าในสิ่งต่างๆ ก็ผ่านเข้ามาสู่ความคิดของเราด้วยการสื่อสารกับผู้อื่นนั่นเอง ที่เป็นเช่นนี้ก็เพราะในการสื่อสารระหว่างบุคคลนั้นมักมีการสอดแทรกความคิดเห็น ทศนคติของผู้ส่งสารเข้าไปในเรื่องราวต่างๆ ที่นำมาเล่าสู่กันฟัง ยิ่งถ้าบุคคลผู้ส่งสารเป็นผู้ที่ผู้รับสารให้ความเชื่อถืออย่างสูงด้วยแล้วทศนคติความคิดเห็นต่างๆ ก็มักจะได้รับการยอมรับมาเป็นความคิดเห็นและทศนคติของผู้รับสารเลยทีเดียว

5.3.3 เพื่อสร้างความสัมพันธ์ที่มีความหมายให้เกิดขึ้น (*Establishing Meaningful Relationship*)

ความต้องการที่สำคัญอย่างหนึ่งของมนุษย์ ก็คือต้องการที่จะรักผู้อื่นและความต้องการที่จะได้รับความรักจากผู้อื่น ความต้องการอันนี้ทำให้มนุษย์ต้องการสร้างความสัมพันธ์อันใกล้ชิดให้เกิดขึ้น และการสื่อสารระหว่างบุคคลนั้นสามารถนำมาใช้เป็นเครื่องประสานความสัมพันธ์ให้เกิดขึ้นระหว่างผู้ส่งสารกับผู้รับสาร

5.3.4 เพื่อเปลี่ยนแปลงทัศนคติและพฤติกรรมของผู้รับสาร (Changing Attitudes And Behavior)

การสื่อสารระหว่างบุคคลเป็นวิธีการสื่อสารที่ได้ผลดียิ่งในการสื่อสารเพื่อเปลี่ยนแปลงทัศนคติและพฤติกรรมผู้รับสาร การโน้มน้าวใจให้ผู้รับสารคล้อยตามผู้ส่งสารสามารถกระทำได้ง่ายกว่าการสื่อสารผ่านสื่อมวลชน ทั้งนี้เพราะการสื่อสารระหว่างบุคคลส่วนใหญ่ผู้ส่งสารและผู้รับสารมีการเผชิญหน้ากัน การใช้ทั้งการสื่อสารด้วยคำพูดและไม่ใช้คำพูดในการโน้มน้าวใจจึงมักได้ผลดี โดยเฉพาะถ้าผู้ส่งสารโน้มน้าวใจให้เกิดการเปลี่ยนแปลงนั้นเป็นผู้นำความคิดเห็นของผู้รับสารด้วยแล้ว การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมจะสามารถทำได้ง่ายขึ้น การใช้ประโยชน์ของการสื่อสารระหว่างบุคคลในเรื่องของการเปลี่ยนแปลงทัศนคติและพฤติกรรมของผู้รับสารจึงนิยมใช้กันมากในโครงการพัฒนาของประเทศกำลังพัฒนาต่างๆ ทั้งนี้เพื่อเผยแพร่และจูงใจให้ประชาชนในท้องถิ่นเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของตน โดยอาศัยผู้นำความคิดเห็นเป็นสื่อกลางในการถ่ายทอดความรู้ เทคโนโลยีที่เหมาะสมไปสู่ประชาชนในท้องถิ่นของตนอีกทอดหนึ่ง

การสื่อสารระหว่างบุคคลนับเป็นปัจจัยสำคัญในการดำรงชีวิตของมนุษย์เป็นสื่อกลางระหว่างบุคคลที่ช่วยสร้างความเข้าใจอันดีจะส่งเสริมให้เกิดความร่วมมือกันในการประกอบกิจกรรมต่างๆ ตามเป้าหมายและเป็นกลไกอันสำคัญที่จะใช้ในการก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงผู้รับสารไปในแนวทางที่ต้องการ ซึ่งอาจสรุปความสำคัญของการสื่อสารระหว่างบุคคลได้ดังนี้

- 1) การสื่อสารระหว่างบุคคลช่วยทำให้คู่สื่อสารเกิดความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน เป็นสื่อกลางในการประสานความสัมพันธ์ของบุคคลสองฝ่ายเข้าด้วยกัน
- 2) การสื่อสารระหว่างบุคคลช่วยให้คู่สื่อสารเป็นที่ยอมรับนับถือซึ่งกันและกัน
- 3) การสื่อสารระหว่างบุคคลทำให้เกิดความเข้าใจไว้วางใจซึ่งกันและกัน
- 4) การสื่อสารระหว่างบุคคลนำมาใช้ในการขอความช่วยเหลือ ความร่วมมือเป็นส่วนรวมในหมู่คณะได้
- 5) การสื่อสารระหว่างบุคคลใช้ในการวินิจฉัยสั่งการประสานงานและควบคุมงาน
- 6) การสื่อสารระหว่างบุคคลใช้ในการโน้มน้าวใจให้เกิดความสามัคคีและพฤติกรรมที่พึงประสงค์ได้ในหมู่คณะ

โดยสรุป วัตถุประสงค์ของการสื่อสารระหว่างบุคคลคือ เพื่อค้นพบตัวเอง ค้นพบโลกภายนอก สร้างความสัมพันธ์ที่มีความหมายให้เกิดขึ้น และเปลี่ยนแปลงทัศนคติและพฤติกรรมของผู้รับสาร

5.4 ลักษณะของการสื่อสารระหว่างบุคคล

5.4.1 การเปิดเผย (Openness)

การเปิดเผยประกอบด้วยลักษณะอย่างน้อย 3 ประการ ประการแรก บุคคลจะต้องมีความเต็มใจที่จะเปิดเผยข้อมูลทั้งหมดต่อบุคคลอีกฝ่ายหนึ่ง ซึ่งไม่ได้หมายความว่าเป็นการเปิดเผยเรื่องส่วนตัวของเราให้กับบุคคลที่เราติดต่อสื่อสารด้วย แต่หมายถึงความเต็มใจที่เราจะเปิดเผยข้อมูลหรือข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อหรือเรื่องราวที่ทำการสื่อสารนั้นเพราะการเปิดเผยทุกอย่างบางครั้งไม่จำเป็นหรือน่าสนใจหากเรื่องที่เปิดเผยนั้นไม่เกี่ยวกับหัวข้อของการสื่อสารระหว่างบุคคล ประการที่สองบุคคลผู้ทำการสื่อสารอีกฝ่ายหนึ่ง ซึ่งได้รับรู้ข้อมูลจะต้องมีความเต็มใจที่จะแสดงปฏิกิริยาต่อข่าวสารที่เปิดเผยนั้นอย่างจริงใจและตรงไปตรงมา ประการที่สามเปิดเผยหมายถึงการยอมรับว่าความรู้สึกและความคิดที่เราแสดงออกนั้นเป็นของเราเองและเรายินดีรับผิดชอบต่อข่าวสาร หรือข้อมูลที่เราเปิดเผยนั้น

5.4.2 มีความรู้สึกร่วมด้วย (Empathy)

หมายถึง มีความรู้สึกในทางเดียวกันกับบุคคลผู้นั้น มีความยินดีที่เขาได้ประสบความสำเร็จและรู้สึกเสียใจเมื่อเขาทุกข์ยาก การที่เราารู้สึกอย่างเดียวกับคนอื่นรู้สึกเป็นการแสดงว่าเราเข้าใจสถานะของเขาดี การแสดงความรู้สึกของเรามีทัศนคติที่กว้างไกลจะช่วยส่งเสริมให้คนอยากที่จะติดต่อกับเราด้วย

5.4.3 ความรู้สึกสนับสนุน (Supportiveness)

การแสดงความรู้สึกเห็นด้วย หรือมีแนวคิดในทางเดียวกันกับบุคคลอีกฝ่ายหนึ่งย่อมจะส่งเสริมความรู้สึกที่ดีต่อกัน เพราะการแสดงความรู้สึกเห็นใจอย่างเดียบบางครั้งก็ไม่อาจทำให้บรรยากาศของการสื่อสารดีขึ้น ตลอดจนการแสดงความเห็นหรือการวิพากษ์วิจารณ์ทัศนคติหรือพฤติกรรมที่เขาเปิดเผยก็อาจทำให้บุคคลอีกฝ่ายหนึ่งไม่ยินดีที่จะเปิดเผย โดยเฉพาะการวิจารณ์ในเชิงคัดค้าน หรือมีความเห็นตรงกันข้าม ดังนั้นลักษณะที่จะทำให้การสื่อสารระหว่างบุคคลมีประสิทธิภาพจึงต้องอาศัยความรู้สึกในทางสนับสนุนหรือเห็นด้วยกับบุคคลที่เราสื่อสาร

5.4.4 ความรู้สึกในด้านดี (Positiveness)

การรู้สึกในด้านดีจะก่อให้เกิดผล 3 ประการ คือ ประการแรกจะทำให้ตัวเองรู้สึกในทางดีแก่ตัวเอง คนที่มีความรู้สึกทางดีร้ายหรือมองสิ่งต่างๆ ในแง่ร้ายก็จะมองตัวเองในด้านไม่ดีด้วย ผลของการมีความรู้สึกไม่ดีจะตกกับตัวเอง หากเรามองคนอื่นในแง่ดีความดีจะตกอยู่กับเราเพราะความดีจะตอบสนองเราในด้านดีตอบด้วย ประการที่สองจะทำให้คนอื่นดีกับเราและเต็มใจที่จะติดต่อกับเราอย่างมีประสิทธิภาพ เพราะบุคคลอื่นจะเกิดความรู้สึกในด้านดีอันจะส่งเสริมให้เขาเปิดเผยข้อความหรือข่าวต่อเราทั้งหมด ประการที่สามจะก่อให้เกิดผลดีโดยส่วนรวมแก่การสื่อสารระหว่างทั้งสอง เมื่อทั้งสองฝ่ายรู้สึกในด้านดีก็จะยินดีติดต่อกับสื่อสารต่างฝ่ายต่างรู้สึกว่าการสื่อสารนั้นเป็นความสุขและเป็นสิ่งที่สร้างความสบายใจ

5.4.5 ความเท่าเทียมกัน (Equality)

เป็นเรื่องยากที่จะทำให้สิ่งต่างๆ เท่าเทียมกันระหว่างบุคคล ทั้งนี้เพราะคนเราไม่ได้เหมือนกันทุกอย่างมีส่วนที่ดีกว่ากันบ้างและเลวกว่ากันบ้าง บางคนมีคุณสมบัติเด่นในบางด้านและมีความด้อยอยู่อีกด้าน ไม่มีใครที่มีดีไปทุกอย่างหรือเสียไปทุกอย่าง ที่สำคัญไม่มีบุคคลใดเลยที่เหมือนกันทุกอย่าง ในแง่ของการสื่อสารผู้ที่มีความเท่าเทียมกันสามารถที่จะสื่อสารกันได้อย่างมีประสิทธิภาพมากกว่า ถ้าตราใบใดบุคคลทั้งสองฝ่ายมีความรู้สึกว่าคุณค่าของความเป็นมนุษย์เหมือนกัน

โดยสรุป ลักษณะของการสื่อสารระหว่างบุคคลที่มีประสิทธิภาพ ประกอบด้วยการเปิดเผย มีความรู้สึกร่วมด้วย ความรู้สึกสนับสนุน ความรู้สึกในด้านดี ความเท่าเทียมกัน

6. แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับแรงจูงใจ

ทฤษฎีเกี่ยวกับแรงจูงใจที่ยึดแนวทางอธิบายด้วยการใช้มโนทัศน์ว่าด้วยความต้องการมีอยู่หลายทฤษฎี แนวทางของทฤษฎีเหล่านี้เป็นไปในทิศทางเดียวกันคือ มีภาวะสันนิษฐานว่ามนุษย์เรามีต้องการเกิดขึ้นในตัวเป็นแรงผลักดันให้คนเราต้องหาทางตอบสนองความต้องการเหล่านั้น ความแตกต่างอยู่ที่แต่ละทฤษฎีจะเสนอรายละเอียดของทฤษฎีของตนเองที่แตกต่างออกไป ดังรายละเอียดต่อไปนี้

6.1 ทฤษฎีความต้องการตามลำดับขั้นของอับราฮัม มาสโลว์ (Maslow, 1954)

อับราฮัม มาสโลว์ (Maslow 1954 1967 1970) ผู้นำกลุ่มจิตวิทยามนุษยนิยมได้กล่าวถึงวิธีแบ่งลักษณะแรงงูใจของมนุษย์ไว้ว่า แรงงูใจของมนุษย์เราพัฒนาไปตามลำดับขั้นความต้องการเบื้องต้น (Basic Needs) จะต้องได้รับการตอบสนองเสียก่อนจึงจะเกิดความต้องการอื่น ๆ ที่อยู่ในระดับสูงขึ้นไป มาสโลว์ แบ่งแรงงูใจของมนุษย์เป็น 2 ลักษณะดังนี้

6.1.1 ความต้องการที่ขาดแคลนและแรงงูใจที่มุ่งสนองความต้องการเบื้องต้นที่ยังบกพร่องอยู่ (Deficiency Needs And Deficiency Motivation) แรงงูใจลักษณะแรกเป็นแรงงูใจซึ่งบุคคลพยายามรักษาความสมดุลของอินทรีย์ซึ่งประกอบด้วยความต้องการดังต่อไปนี้

1) **ความต้องการทางสรีรวิทยา (Physiological Needs)** เป็นความต้องการเบื้องต้นที่จำเป็นสำหรับการดำรงชีวิต เช่น ต้องการอาหาร น้ำดื่ม เสื้อผ้า เครื่องนุ่งห่ม และความต้องการทางเพศ มนุษย์ต้องต่อสู้ดิ้นรนเพื่อสนองความต้องการขั้นนี้ก่อนจึงจะมีความต้องการขั้นอื่นตามมา

2) **ความต้องการความมั่นคงปลอดภัย (Safety Needs)** เมื่อความต้องการทางสรีรวิทยา ได้รับการตอบสนองแล้วก็มีความต้องการขั้นต่อไป คือ อยากมีชีวิตอยู่อย่างมั่นคงและปลอดภัยจากอันตรายทั้งปวง สิ่งที่แสดงถึงความต้องการขั้นนี้เห็นได้จากแนวโน้มของมนุษย์ที่ชอบอยู่ในสังคมที่มีความสงบ เรียบร้อย มีระเบียบวินัย และมีกฎหมายคุ้มครองขอบดำเนินชีวิตประจำวันอย่างราบรื่น ไม่มีอุปสรรค ความต้องการขั้นนี้ผลักดันมนุษย์ให้ทำพฤติกรรมเพื่อบรรลุถึงเป้าหมายนั่นคือ ความมั่นคงปลอดภัยของชีวิต

3) **ความต้องการความรัก และต้องการเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม (Love And Belonging Needs)** ความต้องการขั้นนี้เป็นลักษณะของความต้องการอยากมีเพื่อน มีคนรักใคร่ชอบพอ ต้องการเป็นผู้ให้ความรัก และได้รับความรัก บุคคลที่มีความต้องการขั้นนี้ จะทำพฤติกรรมเพื่อไปสู่เป้าหมายเพื่อจะ让自己รู้สึกว่าคุณไม่ได้อยู่คนเดียวอย่างโดดเดี่ยว อ้างว้างหรือถูกทอดทิ้ง

4) **ความต้องการมีเกียรติและศักดิ์ศรี (The Esteem Needs)** ความต้องการขั้นนี้เป็นความต้องการของมนุษย์เกือบทุกคนในสังคม ลักษณะที่แสดงถึงความต้องการขั้นนี้ เช่น ต้องการได้รับการยกย่องนับถือจากบุคคลอื่น ต้องการเกียรติยศชื่อเสียง หรือมีความภาคภูมิใจเมื่อประสบความสำเร็จ

6.1.2 ความต้องการและแรงจูงใจที่จะพัฒนาตนเองไปสู่ระดับสูง (*Growth Needs and Growth Motivation*)

1) ความต้องการพัฒนาตนเองไปสู่ระดับที่สมบูรณ์ที่สุด คือ ต้องการแสดงความเป็นจริงแห่งตน (Self – Actualization) เน้นถึงความต้องการเป็นตัวของตัวเอง ประสบความสำเร็จด้วยตัวเอง ต้องการพัฒนาศักยภาพของตนให้เต็มที่ ความสำเร็จขั้นนี้มาสโลว์ถือเป็นความต้องการขั้นสูงสุดของมนุษย์ แต่ที่บางคนไปไม่ถึงระดับนี้เพราะประสบอุปสรรคจากสิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรมรอบข้าง

2) ความต้องการมีความรู้ ความเข้าใจในสิ่งใหม่ๆ (*Cognitive Needs*) ความต้องการนี้ สำหรับมาสโลว์ถือเป็นความต้องการพัฒนาตนเองอันดับที่สอง (*The Second Of Growth Needs*) จะเริ่มแสดงออกในวัยเด็กและจะมีเพิ่มมากขึ้นเมื่อบุคคลเติบโตเป็นผู้ใหญ่ โดยเฉพาะในกลุ่มปัญญาชน ถ้าความต้องการนี้ได้รับการขัดขวางจะทำให้บุคคลประสบความคับข้องใจ อาจมีอาการเบื่อหน่ายและรู้สึกท้อถอยในชีวิต

3) ความต้องการซาบซึ้งในสุนทรียะ (*Aesthetic Needs*) ความต้องการขั้นนี้เกิดขึ้นไม่ได้ถ้าความต้องการขั้นต้นๆ ไม่ได้รับการตอบสนอง ดังนั้นความต้องการนี้จะเกิดขึ้นเฉพาะกับบุคคลบางคนเท่านั้น เขาเหล่านี้จะรู้สึกไม่สบายใจ ทนไม่ได้ถ้าเห็นความไม่เป็นระเบียบ ไม่สมดุลและความไม่น่าดูต่างๆ แต่อาการเหล่านี้จะหายไปทันทีถ้าเขาได้อยู่ในสิ่งแวดล้อมที่งดงาม

โดยสรุป ทฤษฎีความต้องการตามลำดับขั้นของอับราฮัม มาสโลว์ สามารถแบ่งได้ 2 ลักษณะ คือ ความต้องการที่ขาดแคลนและแรงจูงใจที่มุ่งสนองความต้องการเบื้องต้นที่ยังบกพร่องอยู่ และ ความต้องการและแรงจูงใจที่จะพัฒนาตนเองไปสู่ระดับสูง

6.2 ทฤษฎีสองปัจจัยของเฮิร์สเบิร์ก

เฮิร์สเบิร์ก (Herzberg 1966) และคณะ ได้ทำการศึกษาเจตคติต่อการทำงานของวิศวกรและนักบัญชีจำนวน 203 คน ด้วยการสัมภาษณ์แล้วได้สรุปว่า ความพึงพอใจและความไม่พึงพอใจในงานที่ทำมาจากปัจจัยที่แตกต่างกัน กล่าวคือ มีปัจจัยประเภทหนึ่งทำให้เกิดความพอใจในงานที่ทำเรียกว่า ปัจจัยจูงใจ (*Motivator*) และมีปัจจัยอีกประเภทหนึ่งทำให้เกิดความไม่พอใจในงานทำเรียกว่า ปัจจัยอนามัย (*Hygiene*)

คำตอบที่วิศวกรและนักบัญชีบอกว่าเป็นสาเหตุที่ทำให้เขาพึงพอใจในงานที่ทำนั้น มักจะเป็นเรื่องเกี่ยวกับความสำเร็จของงาน การได้รับการยกย่อง ความก้าวหน้า ลักษณะของงานที่ทำ ความรับผิดชอบ สิ่งเหล่านี้เป็นเนื้อหาของงาน (Content) เป็นปัจจัยจูงใจให้อยากทำงานในขณะที่คำตอบต่อคำถามที่ว่าอะไรเป็นเรื่องที่ทำให้เขาพึงพอใจในงานที่ทำมักจะได้รับคำตอบว่าการบริหารงาน นโยบายขององค์กร การบังคับบัญชาสภาพแวดล้อมของงาน ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลเงินเดือน สถานภาพ และมั่นคง อันเป็นปัจจัยที่เกี่ยวกับบริษัท (Context) หรือสภาพแวดล้อมของงาน เมื่อมีปัจจัยเหล่านี้สมบูรณ์ก็มีได้หมายความว่าบุคคลจะมีความพอใจในงาน เพียงแต่ว่าระดับความไม่พึงพอใจเอาไว้เท่านั้น เพราะเหตุว่าความพอใจในงานขึ้นอยู่กับปัจจัยจูงใจดังได้กล่าวมาแล้ว แต่เมื่อขาดปัจจัยเหล่านี้หรือมีปัจจัยเหล่านี้ไม่เพียงพอเมื่อเปรียบเทียบกับที่อื่นบุคคลจะเกิดความรู้สึกไม่พึงพอใจในการทำงานของตนขึ้นมา และจะกลายเป็นสาเหตุให้บุคคลขาดแรงจูงใจที่จะทำงานต่อไป จะเห็นว่าแท้ที่จริงปัจจัยอนามัยมิได้เป็นสิ่งที่นำไปสู่ความพอใจในงานเลย เป็นเพียงแต่ช่วยลดหรือเพิ่มความไม่พอใจเท่านั้น

เมื่อเปรียบเทียบทฤษฎีของมาสโลว์และเฮิร์สเบิร์กจะพบว่า ปัจจัยอนามัยนั้นพอจะเทียบเคียงได้กับความต้องการระดับต่ำ 3 ชั้นแรกของมาสโลว์ ส่วนปัจจัยจูงใจนั้นคล้ายกับความต้องการระดับสูงของมาสโลว์ สิ่งเหล่านี้เป็นปัจจัยเกี่ยวกับเนื้อหาของงาน ซึ่งตามทัศนของเฮิร์สเบิร์กนั้น งานที่มีลักษณะท้าทายความสามารถน่าจะทำได้สำเร็จได้ มีการยกย่องในกรณีที่ทำงานดี มีโอกาสที่จะก้าวหน้าทำให้เกิดความเจริญเติบโต และการพัฒนาส่วนบุคคล สิ่งเหล่านี้ก่อให้เกิดแรงจูงใจให้บุคคลแสดงพฤติกรรมและทำงานด้วยความพอใจมาก

โดยสรุป ทฤษฎีสองปัจจัยของเฮิร์สเบิร์ก กล่าวว่า ความพึงพอใจและความไม่พอใจในงานที่ทำมาจากปัจจัยที่แตกต่างกัน คือ ปัจจัยประเภทที่ทำให้เกิดความพอใจในงานที่เรียกว่า ปัจจัยจูงใจ และ ปัจจัยที่ทำให้เกิดความไม่พอใจในงานที่เรียกว่า ปัจจัยอนามัย

6.3 ทฤษฎี ERG ของเคลตัน แอลเดอร์เฟอร์ (Clayton Alderfer)

เนื่องจากได้มีการวิจัยเพื่อทดสอบทฤษฎีความต้องการตามลำดับขั้นของมาสโลว์ และพบว่า ผลการวิจัยไม่ตรงกับทฤษฎี (Steers & Porter 1978: 33) กล่าวคือ การตอบสนองความต้องการของบุคคลไม่ได้เป็นไปในลักษณะตามลำดับขั้นดังที่มาสโลว์อ้าง แอลเดอร์เฟอร์จึงเสนอทฤษฎี ERG ขึ้นมาว่า คนเรามีความต้องการ 3 ประการคือ

6.3.1 ความต้องการมีชีวิตอยู่ (Existence Needs) ซึ่งเป็นความต้องการทั้งหลายที่จะต้องตอบสนองเพื่อให้มีชีวิตต่อไปได้แก่ ความต้องการทางสรีระและความต้องการความปลอดภัย

6.3.2 ความต้องการที่จะมีสัมพันธภาพกับผู้อื่น (Relatedness Needs) ซึ่งเป็นความต้องการที่จะมีความสัมพันธ์กับคนรอบข้างอย่างมีความหมาย

6.3.3 ความต้องการที่จะเจริญงอกงาม (Growth Needs) ได้แก่ ความต้องการที่จะได้รับการยกย่องและความต้องการที่จะพัฒนาศักยภาพของตนเอง

จะเห็นได้ว่าทฤษฎีของแอลเดอร์เฟอร์ก็คือ ทฤษฎีของมาสโลว์นั่นเอง แตกต่างกันแต่เพียงว่าแอลเดอร์เฟอร์ไม่ยอมรับเรื่องการตอบสนองความต้องการเป็นลำดับขั้น เขาเสนอว่าการสนองความต้องการทั้ง 3 อย่างนั้นสามารถที่จะเกิดเมื่อไรก็ได้ จะตอบสนองเมื่อไรก็ได้ ไม่จำเป็นต้องตอบสนองตามลำดับ ซ้ำไปซ้ำมาก็ได้ และนอกจากนั้นความต้องการอาจจะเกิดขึ้นพร้อมกันทีเดียว 2-3 ประเภทเลยก็ได้

โดยสรุป ทฤษฎี ERG ของเคลตัน แอลเดอร์เฟอร์ ประกอบด้วยความต้องการ 3 ประการ คือ ความต้องการมีชีวิตอยู่ ความต้องการที่จะมีสัมพันธภาพกับผู้อื่น และความต้องการที่จะเจริญงอกงาม

6.4 การประยุกต์ทฤษฎีเกี่ยวกับความต้องการในองค์กร

สำหรับการนำเอาทฤษฎีเกี่ยวกับการตอบสนองความต้องการไปประยุกต์ในองค์กรไม่ว่าจะเป็นบริษัทเอกชน หน่วยงานราชการ หรือแม้แต่ห้องเรียน มีหลักการที่สำคัญคือต้องจัดบรรยากาศขององค์กรให้เหมาะสม สามารถตอบสนองความต้องการของบุคคลที่เป็นสมาชิกขององค์กรนั้นได้

การประยุกต์ทฤษฎีสองปัจจัยของเฮิร์สเบิร์ก ผู้ซึ่งเน้นความสำคัญของความพึงพอใจต่อการทำงานเป็นอย่างมากนับว่าประสบความสำเร็จมากในระหว่างทศวรรษที่ 60 วิธีการที่ประยุกต์จากทฤษฎีเรียกว่า การทำให้งานมีค่าขึ้น (Job Enrichment) ซึ่งหมายถึงว่าคนงานจะได้ทำงานในลักษณะที่พวกเขาสามารถควบคุมกระบวนการผลิตได้ทั้งหมด ตั้งแต่การวางแผนในการผลิตไปจนถึงการประเมินผลผลิตของพวกเขา การทำเช่นนี้ไม่เพียงแต่ว่าคนงานจะได้รับโอกาสให้ทำงานที่ไม่ซ้ำซากเหมือนงานที่มาตามสายพาน พวกเขายังได้มีโอกาสรับผิดชอบกับผลงานของตนเองอย่างเต็มที่อีกด้วย

โดยสรุป การประยุกต์ทฤษฎีเกี่ยวกับความต้องการในองค์กรมีหลักสำคัญคือ ต้องจัดบรรยากาศขององค์กรให้เหมาะสม สามารถตอบสนองความต้องการของบุคคลที่เป็นสมาชิกขององค์กรนั้นได้

7. การสนทนาออนไลน์

Internet Relay Chat (IRC) เป็นรูปแบบในการพูดคุยบนอินเทอร์เน็ต โดยมีรูปแบบในการสนทนาแบบกลุ่มใน 1 กลุ่มสนทนาเรียกว่า ช่อง (Channel) แต่ก็ยังเปิดให้สนทนาแบบหนึ่งต่อ-หนึ่ง ผ่านระบบส่งข้อความส่วนตัว

7.1 ความเป็นมาของการสนทนาออนไลน์

IRC ถูกคิดค้นขึ้นโดย Jarkko Oikarinen ในปลายเดือนสิงหาคม ค.ศ.1988 เพื่อมาแทนที่โปรแกรม MUT (MultiUser talk) บน BBS เรียกกันว่า OuluBox ในประเทศฟินแลนด์ Oikarinen ได้แรงบันดาลใจมาจาก Bitnet Relay Chat ที่ทำงานบนระบบเครือข่าย Bitnet

IRC ได้แสดงถึงคุณสมบัติเด่น เมื่อมันถูกใช้ในการรายงานเหตุการณ์ รัฐบาลในไซเบียด เมื่อปี ค.ศ.1991 และยังถูกใช้ในทำนองเดียวกันอีกครั้งโดย Kuwaitis ระหว่างการบุกอิรัก

โดยสรุป การสนทนาออนไลน์ IRC คิดค้นโดย Jarkko Oikarinen เพื่อมาแทนที่โปรแกรม MUT (MultiUser talk) บน BBS เรียกกันว่า OuluBox ในประเทศฟินแลนด์ Oikarinen ได้แรงบันดาลใจมาจาก Bitnet Relay Chat ที่ทำงานบนระบบเครือข่าย Bitnet

7.2 สนทนาแบบออนไลน์

พูนศักดิ์ สักกทัตติยกุล (อ้างถึงใน อภาพร เปี่ยมใจชื่น 2550: 16) กล่าวว่า ผู้ใช้บริการสามารถคุยโต้ตอบกับผู้ใช้คนอื่นๆ ในอินเทอร์เน็ตได้ในเวลาเดียวกัน (โดยการพิมพ์เข้าไปทางคีย์บอร์ด) เสมือนกับการคุยกันแต่ผ่านเครื่องคอมพิวเตอร์ ซึ่งก็สนุกและรวดเร็วดี บริการสนทนาแบบออนไลน์นี้เรียกว่า Talk เนื่องจากการใช้โปรแกรมที่ชื่อว่า Talk ติดต่อกันหรือจะคุยกันเป็นกลุ่มหลายๆ คนในลักษณะของการ Chat หรือ Internet Relay Chat (IRC) ซึ่งในปัจจุบันก็ได้พัฒนาไปถึงขั้นที่สามารถใช้ภาพสามมิติภาพเคลื่อนไหวหรือการ์ตูนต่างๆ แทนตัวคนที่สนทนากันได้แล้ว และยังสามารถคุยกันด้วยเสียงในแบบเดียวกับ โทรศัพท์ ตลอดจนแลกเปลี่ยนข้อมูลบนจอภาพหรือในเครื่องของผู้สนทนาแต่ละฝ่ายได้อีกด้วย โดยการทำงานแบบนี้ก็อาศัย Protocol ช่วย

ในการติดต่อซึ่งมีชื่อว่า IRC (Internet Relay Chat) ซึ่งก็เป็น Protocol อีกชนิดหนึ่งบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ตที่สามารถทำให้ User หลายคนเข้ามาคุยพร้อมกันได้ผ่านตัวหนังสือแบบ Real Time โดยจะมีหลักการคือ

7.2.1 มีเครื่อง Server ที่เรียกว่า IRC server ซึ่ง Server นี้ หมายถึง ฮาร์ดแวร์ และซอฟต์แวร์โดยที่ฮาร์ดแวร์ คือคอมพิวเตอร์ที่จำเป็นจะต้องมีทรัพยากรระบบค่อนข้างสูงและจะต้องมีมากกว่า 1 เครื่องเพื่อรองรับ User หลายคน

7.2.2 เครื่องคอมพิวเตอร์ที่ใช้ติดต่อเป็นเครื่อง Client ซึ่งก็คือคอมพิวเตอร์ที่เชื่อมต่อเข้ากับอินเทอร์เน็ตได้แบบธรรมดา โดยที่ไม่ต้องการทรัพยากรมากนัก และก็ต้องมีโปรแกรมสำหรับเชื่อมต่อเข้า IRC Server ได้

โดยสรุป สนทนาแบบออนไลน์มีหลักการคือ มีเครื่อง Server ที่เรียกว่า IRC Server และ เครื่องคอมพิวเตอร์ที่ใช้ติดต่อเป็นเครื่อง Client ซึ่งก็คือคอมพิวเตอร์ที่เชื่อมต่อเข้ากับอินเทอร์เน็ตได้แบบธรรมดา

7.3 พื้นฐานการทำงานของ IRC

เมื่อเครื่องของเราสามารถติดต่อกับเครื่องคอมพิวเตอร์แม่ข่าย (Server) ได้แล้ว Server นั้นจะมีการแบ่งช่องสนทนาออกเป็นกลุ่มๆ (Channel) หรือเรียกว่า ห้องสนทนา โดยเมื่อเข้าสู่ Server แล้วจะมีชื่อเรียกเฉพาะ (Nickname) เมื่อพิมพ์ข้อความลงไปข้อความนั้นก็จะส่งผ่าน Server และไปปรากฏยังเครื่อง Client ของสมาชิกแต่ละคนในห้องสนทนา ไม่ใช่แค่ข้อความสั้นๆ อย่างเดียวผู้ใช้ IRC ยังสามารถที่จะส่งไฟล์ภาพ เสียง วิดีโอ หรือไฟล์ทุกชนิดให้กันได้โดยตรง ในปัจจุบัน การเล่น IRC ไม่ได้มีแค่ข้อความธรรมดาเท่านั้น ยังมีการสนทนาที่ใช้ Protocol IRC เช่นเดียวกันอีก แต่ในการสนทนาสามารถที่จะสมมุติรูปร่างหน้าตา เสื้อผ้า ทำหน้าตาอิมเมจ โกรธ โดยอาจจำลองเข้าไปอยู่ในโลกเสมือน VR (Virtual Reality) ซึ่งเป็นภาพ 3 มิติ สามารถที่จะเดินเข้าห้องออกจากห้อง จับมือ กับผู้ใช้คนอื่นได้ และอื่นๆ อีกมากมาย ซึ่งในปัจจุบันก็เริ่มได้รับความนิยมมากขึ้น เนื่องจาก IRC เป็นกิจกรรมที่เปิดกว้าง กล่าวคือเป็นใครก็สามารถเข้าร่วมได้ รวมทั้งไม่มีขีดจำกัดหรือกฎเกณฑ์ใดๆ มากมาย เพราะฉะนั้น IRC จึงเป็นศูนย์รวมที่สามารถรวบรวมผู้คนหลากหลายไม่ว่าจะเป็นวัย อาชีพ ประสบการณ์ต่างๆ มาไว้ได้อย่างกลมกลืนตามความสนใจของผู้สนทนา

โดยสรุป พื้นฐานการทำงานของ IRC เมื่อเครื่องคอมพิวเตอร์ติดต่อกับ Server ได้แล้ว Server จะแบ่งช่องสนทนาออกเป็นกลุ่มๆ หรือเรียกว่า ห้องสนทนา โดยเมื่อเข้าสู่ Server แล้วจะมีชื่อเรียกเฉพาะเมื่อพิมพ์ข้อความลงไปข้อความจะส่งผ่าน Server และไปปรากฏยังเครื่อง Client ของสมาชิกแต่ละคนในห้องสนทนาอีกทั้งยังสามารถส่งไฟล์ภาพ เสียง วิดีโอ หรือไฟล์ทุกชนิดให้กันได้

7.4 รูปแบบการสนทนาแบบออนไลน์

รูปแบบการสนทนาออนไลน์มีอยู่ 3 แบบ คือ

7.4.1 Netmeeting เป็นโปรแกรมที่มีชื่อมาก เพราะทำให้คนจากซีกโลกหนึ่งสามารถติดต่อกับอีกซีกโลก ด้วยเสียงจากเครื่องคอมพิวเตอร์ ซึ่งคล้ายโทรศัพท์ แต่ไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายเพิ่มเติมแต่อย่างใดและโปรแกรมในลักษณะนี้ยังเพิ่มความสามารถในการทำงานร่วมกับเครื่องรับภาพ Digital ดังนั้นผู้ใช้ที่มีโปรแกรมนี้จะคุยกันและเห็นภาพ บริการนี้ผู้ใช้ต้องไป Download โปรแกรมมาติดตั้ง แต่ปัญหาที่สำคัญในการติดต่อแบบนี้คือเรื่องของความเร็ว เพราะการติดต่อด้วยเสียง อาจได้เสียงที่ไม่ชัดเจนหรืออาจขาดหายระหว่างการสนทนา หากความเร็วในการเชื่อมต่อ Internet ไม่เร็วพอและจะเป็นไปไม่ได้ ถ้าจะเพิ่มการรับ-ส่งภาพ แบบ VDO สำหรับเครื่องที่เชื่อมต่อด้วยความเร็วต่ำ

7.4.2 ICQ บริการนี้เป็นบริการที่นิยมมาก และได้รับความนิยมเพิ่มขึ้นทุกวัน เพราะผู้ที่มีคอมพิวเตอร์เป็นของตนเอง และมีโปรแกรม ICQ อยู่ในเครื่อง จะสามารถติดต่อกับเพื่อนที่ใช้โปรแกรม ICQ อยู่ได้อย่างสะดวกเพราะเมื่อเปิดเครื่องโปรแกรมนี้จะแสดงสถานะของเครื่องคอมพิวเตอร์ที่ทำการตรวจสอบไว้ว่าออนไลน์อยู่หรือไม่เปรียบเสมือนการมี Pager ติดคอมพิวเตอร์ไว้ทีเดียว ได้มีผู้พัฒนาโปรแกรมเสริมอีกมากมายให้ ICQ สามารถทำงานได้หลากหลายมากขึ้น และยังแพร่กระจายได้เร็วในกลุ่มวัยรุ่นที่นิยมใช้บริการเพราะสามารถติดต่อกับเพื่อนได้อย่างรวดเร็วและไม่เสียค่าใช้จ่าย

7.4.3 IRC บริการนี้เป็นที่นิยม โดยเฉพาะโปรแกรม PIRCH เพราะทำให้สามารถคุยกับผู้ใช้บริการคนใดก็ได้ที่ใช้โปรแกรม PIRCH การคุยกันจะใช้ผ่านแป้นพิมพ์เป็นสำคัญ โดยไม่ต้องเห็นหน้าหรือรับผิดชอบต่อสิ่งที่พิมพ์ออกไป อย่างจริงจังเพราะไม่มีการควบคุมจากศูนย์ที่ชัดเจน ทำให้ทุกคนมีอิสระที่จะคิด จะส่งข้อมูลออกได้ทุกชาติทุกภาษา

ใน IRC จะมีการแบ่งเป็นห้องๆ โดยมีชื่อห้องบอกว่าในห้องนั้นจะคุยกันเรื่องอะไรหรือแสดงความคิดเห็นอะไรออกไปก็ได้ และยังสามารถเลือกคุยกับใครเป็นการส่วนตัวหรือจะคุยให้ทุกคนที่เปิดตัวข้อนี้รับทราบก็ได้ เมื่อคุยกันถูกคอก็สามารถที่จะนัดพบกันตามสถานที่ต่างๆ เพื่อสร้างสัมพันธ์ที่ดีต่อกันหรือจะนัดคุยกันในคอมพิวเตอร์ในครั้งต่อไป ในห้องที่กำหนดขึ้นได้จึงทำให้ทุกเพศทุกวัยชื่นชอบที่จะใช้บริการนี้อย่างมาก

โดยสรุป รูปแบบการสนทนาออนไลน์มีอยู่ 3 แบบ คือ Netmeeting ICQ และ IRC

7.5 การเชื่อมต่อ IRC

พิเชษฐ์ เวชพลรักรธรรม (อ้างถึงใน อภาพร เปี่ยมใจชื่น 2550: 19) กล่าวว่า การเชื่อมต่อสัญญาณ IRC มีอยู่ด้วยกันหลายช่องทางซึ่ง สามารถเชื่อมต่อได้ตามแบบที่นิยมมี 3 วิธี

7.5.1 Web Chat การสนทนา (Chat) ที่ทำในบราวเซอร์หรือโปรแกรมสืบค้นหาข้อมูลที่มีอยู่ในระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต เช่น Netscape, Navigator ในลักษณะเดียวกับการท่องเที่ยวโลกอินเทอร์เน็ตด้วย WWW (World Wide Web) แล้วเข้าสู่ Chat Room ของแต่ละบราวเซอร์เพื่อเข้าร่วมสนทนา

7.5.2 โปรแกรมสนทนาโดยเฉพาะหรือโปรแกรม IRC เป็นโปรแกรมที่ถูกสร้างขึ้นมาเพื่อให้ใช้เป็นสถานที่สำหรับการสนทนาระหว่างผู้คนที่อยู่ในเครือข่ายคอมพิวเตอร์

7.5.3 Web Board หรือ Bulletin เป็นการฝากคำถามไว้โดยผู้ที่มีข้อสงสัยหรือการตั้งกระทู้เพื่อให้ผู้ที่สนใจมารวมแสดงความคิดเห็น เป็นสถานที่ที่เป็นแหล่งร่วมปรึกษาและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างกัน

โดยสรุป การเชื่อมต่อ IRC สามารถเชื่อมต่อได้ 3 วิธี คือ Web Chat การสนทนา (Chat) โปรแกรมสนทนาโดยเฉพาะหรือโปรแกรม IRC และ Web Board หรือ Bulletin

7.6 ความหมายของการเปิดการสนทนา การเปลี่ยนหัวข้อสนทนา และการปิดการสนทนา

ในการสนทนาออนไลน์ในทุกครั้ง ผู้ใช้บริการจะต้องมีการเปิดบทสนทนาจับบุคคลที่กำลังสนทนาด้วย มีการแลกเปลี่ยนหัวข้อสนทนาไปเรื่อยๆ และจะต้องมีการปิดการสนทนาเมื่อจะเลิกทำการสนทนาออนไลน์ในแต่ละครั้ง

7.6.1 การเปิดสนทนา หมายถึง การเริ่มต้นพูดคุยของผู้สนทนาเมื่อเขาเข้ามาในห้องสนทนาเพื่อพูดคุยกับผู้สนทนาคนอื่น โดยผู้สนทนาสามารถเปิดสนทนาได้มากกว่า 1 ครั้ง เพื่อเข้าสู่บทสนทนา (ญาดานูช เตมียศิลปิน อ้างถึงใน อภาพร เปี่ยมใจชื่น 2550: 19) ได้ศึกษา รูปแบบการเปิดการสนทนาในห้องสนทนาภาษาไทยมี 2 รูปแบบ ดังต่อไปนี้

1) **การกล่าวคำทักทาย** เป็นการเปิดการสนทนาที่เริ่มจากผู้สนทนา กล่าวคำทักทายต่อผู้อื่นในห้องหลังจากเข้าสู่ห้องสนทนาต่อผู้อื่นที่อยู่ในห้องสนทนาเพื่อต้องการเปิดการสนทนา โดยอาจเป็นการทักทายที่ไม่เจาะจงผู้ใดหรือกล่าวทักทายเฉพาะบางคน หรือบางครั้งผู้สนทนายังใช้วิธีการกล่าวทักทายทุกคนที่อยู่ในห้อง การกล่าวเปิดการสนทนานี้ อาจมีผลัดการทักทาย ตั้งแต่ 2 – 4 ผลัด ก่อนที่จะเริ่มสนทนาถึงหัวข้อต่างๆ

2) **การกล่าวคำชักชวน** เนื่องจากการสนทนาในห้องสนทนาเป็นการพูดคุยที่ผู้สนทนาไม่ได้เห็นหน้าผู้ที่สนทนาด้วย ดังนั้น ผู้สนทนาจึงต้องบอกกล่าวจุดประสงค์ที่จะขอสนทนาในลักษณะคำพูดเชิญชวนผู้อื่นเข้ามาร่วมพูดคุย การกล่าวคำชักชวนของผู้สนทนาในห้องสนทนาพบ 2 รูปแบบคือ

(1) การใช้ประโยคคำถามในการชักชวน

(2) การใช้ประโยคบอกเล่าในการชักชวน เป็นการเปิดสนทนาที่ผู้สนทนา กล่าวบอกสภาพของตนในขณะนั้นว่า ยังไม่ได้เริ่มต้นสนทนากับผู้ใดเพื่อเชิญเชิญให้ผู้สนทนาคนอื่นเข้าเริ่มสนทนา

7.6.2 การเปลี่ยนหัวข้อสนทนา ในการพูดคุยกันในห้องสนทนา ผู้สนทนาต้องการพูดคุยและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับผู้ใช้บริการอื่นจึงทำให้มีการเปลี่ยนหัวข้อในการสนทนา มาก โดยใช้ลักษณะภาษาต่างๆ ในการเปลี่ยนหัวข้อการสนทนาเพื่อสร้างหัวข้อใหม่ในการสนทนา จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า มีลักษณะภาษาที่ใช้ในการเปลี่ยนหัวข้อในการสนทนา ลักษณะดังนี้คือ

1) การใช้ประโยคคำถาม อาจเป็นรูปวลีหรือประโยคเป็นการถาม ซึ่งผู้สนทนาต่างสอบถามกันและกัน

2) การเรียกชื่อคู่สนทนา เป็นลักษณะการเรียกชื่อคู่สนทนาอีกฝ่ายหนึ่ง และอาจตามด้วยหัวข้อใหม่ทันทีหรือเรียกชื่อเพื่อให้อีกฝ่ายหนึ่งได้รู้ว่ากำลังจะเปลี่ยนหัวข้อสนทนา

3) การใช้ประโยคบอกเล่า ผู้สนทนาใช้ประโยคบอกเล่าเพื่อเล่าความเรื่องใหม่ในการสนทนา

4) การใช้ส่วนต้นคำพูด ได้แก่ คำว่า “เออ” “อ่า” “เออ” เป็นต้น

5) การใช้บางส่วนของเพลง ผู้สนทนานิยมใช้เพลงที่ได้รับความนิยมมาสร้างเป็นหัวข้อใหม่ในการสนทนา

7.6.3 การปิดการสนทนา การปิดสนทนาในที่นี้ หมายถึง การสิ้นสุดการสนทนาโต้ตอบระหว่างผู้สนทนาในห้องสนทนาและออกจากห้องสนทนาไป โดยสามารถแบ่งขั้นตอนในการปิดสนทนาได้ดังนี้

1) **ขั้นก่อนปิดการสนทนา (Pre-Closing Stage)** เป็นขั้นตอนที่แสดงให้ผู้สนทนาทราบว่ากำลังสิ้นสุดการสนทนา โดยในห้องสนทนาภาษาไทยพบขั้นตอนก่อนการปิดการสนทนา 2 รูปแบบที่คล้ายคลึงกับการพูดคุยสนทนาทั่วไป คือ

(1) การสานต่อ หมายถึง คำพูดหรือประโยคที่กล่าวโดยผู้พูดฝ่ายหนึ่งเพื่อแสดงเจตนาหรือความต้องการที่จะมีปฏิสัมพันธ์ในอนาคต โดยส่วนใหญ่มักจะเป็นการให้หมายเลขโทรศัพท์เพื่อติดต่อกันภายหลัง การให้ที่อยู่ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ (E-Mail Address) และการนัดแนะเวลาเพื่อเข้ามาพูดคุยในห้องสนทนาดังกล่าว เป็นต้น

(2) การให้เหตุผล หมายถึง คำพูดที่แสดงความจำเป็นหรือเป็นเหตุผลที่ต้องการอำลาหรือยุติการสนทนา

2) **ขั้นปิดการสนทนา (Closing Stage)** เป็นขั้นตอนที่ผู้สนทนาในห้องสนทนาใช้เพื่อยุติการสนทนา จากการศึกษาพบว่าผู้สนทนาใช้การกล่าวคำอำลาและการกล่าววอวยพร โดยพบการกล่าวอำลาเป็นส่วนใหญ่

โดยสรุป การเปิดการสนทนาเป็นการเริ่มต้นพูดคุยของผู้สนทนาเมื่อเขาเข้ามาในห้องสนทนาเพื่อพูดคุยกับผู้สนทนาคนอื่น โดยผู้สนทนาสามารถเปิดสนทนาได้มากกว่า 1 ครั้ง เพื่อเข้าสู่บทสนทนา การเปลี่ยนหัวข้อสนทนาเป็นการพูดคุยกันในห้องสนทนา ผู้สนทนาต้องการพูดคุยและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับผู้ให้บริการอื่นจึงทำให้มีการเปลี่ยนหัวข้อในการสนทนา และการปิดการสนทนาเป็นการสิ้นสุดการสนทนาโต้ตอบระหว่างผู้สนทนาในห้องสนทนาและออกจากห้องสนทนาไป

8. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เรื่อง ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาโรงเรียนเฉลิมศรีอนุสรณ์ที่มีต่อการใช้เว็บไซต์สนทนาทางอินเทอร์เน็ตยังไม่มีผู้ทำการวิจัย ผู้วิจัยจึงรวบรวมงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้เว็บไซต์สนทนาทางอินเทอร์เน็ตมาเป็นแนวทางในการศึกษาเพื่อนำไปปรับใช้กับการทำวิจัยครั้งนี้ คือ

อรุณญา ม้าลายทอง (2539: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะของผู้ใช้ลักษณะของการสื่อสารผ่านระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตและพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารกับการยอมรับการสื่อสารผ่านระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต โดยศึกษาเฉพาะพนักงานในกลุ่มบริษัท ล็อกซ์เลย์ จำกัด(มหาชน) ที่ใช้ในการสื่อสารผ่านระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต” ผลการวิจัยพบว่า ลักษณะของการสื่อสารผ่านระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการสื่อสารผ่านระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารจากสื่อต่างๆ ผู้ใช้การสื่อสารผ่านระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต มีพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารจากสื่อบุคคลประเภทเพื่อนร่วมงานมากที่สุด รองลงมาคือสื่อสารมวลชนประเภทนิตยสาร และสื่อเฉพาะกิจประเภทการจัดนิทรรศการ สำหรับความถี่ในการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการสื่อสารผ่านระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตก็มีความสัมพันธ์กับการยอมรับการสื่อสารผ่านระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต

องอาจ ฤทธิ์ทองพิทักษ์ (2539: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “พฤติกรรมการสื่อสารผ่านระบบเว็ลด์ไวด์เว็บของนักศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร” ผลการวิจัยพบว่า (1) นักศึกษาส่วนใหญ่ใช้การสื่อสารผ่านระบบเว็ลด์ไวด์เว็บที่มหาวิทยาลัยและสนใจเปิดรับเนื้อหาประเภทบันเทิงมากที่สุด (2) คุณลักษณะของระบบเว็ลด์ไวด์เว็บมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับพฤติกรรมการสื่อสารผ่านระบบเว็ลด์ไวด์เว็บอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (3) เพศชายมีพฤติกรรมการสื่อสารผ่านระบบเว็ลด์ไวด์เว็บมากกว่าเพศหญิง นักศึกษาที่มีอายุน้อยมีพฤติกรรมการสื่อสารผ่านระบบเว็ลด์ไวด์เว็บมากกว่านักศึกษาที่มีอายุมาก และนักศึกษาที่เป็นเจ้าของเครื่องคอมพิวเตอร์มีพฤติกรรมการสื่อสารผ่านระบบเว็ลด์ไวด์เว็บมากกว่านักศึกษาที่ไม่เป็นเจ้าของเครื่องคอมพิวเตอร์ (4) พฤติกรรมการสื่อสารผ่านระบบเว็ลด์ไวด์เว็บและระดับความพึงพอใจที่มีต่อรูปแบบของพฤติกรรมการสื่อสารผ่านระบบเว็ลด์ไวด์เว็บและประเภทของเนื้อหาไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (5) นักศึกษาค่อนข้างพึงพอใจต่อรูปแบบของระบบเว็ลด์ไวด์เว็บ และประเภทของเนื้อหาที่เปิดรับผ่านระบบเว็ลด์ไวด์เว็บ (6) นักศึกษามีการใช้ประโยชน์จากระบบเว็ลด์ไวด์เว็บ เพื่อการพัฒนาตนเองในด้านวิชาการและทักษะการใช้งานระบบเว็ลด์ไวด์เว็บ และใช้ระบบเว็ลด์ไวด์เว็บในการตอบสนองความต้องการด้านข่าวสารและการพักผ่อนหย่อนใจ

ศุภิสรา ทดลา (2542: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “รูปแบบพฤติกรรมการสื่อสารในห้องสนทนาบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ต” ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบพฤติกรรมการสื่อสารของผู้สนทนาเป็นไปทั้งในรูปแบบที่แตกต่างและคล้ายคลึงกันกับการแสดงออกในโลกของความเป็นจริง และเปิดโอกาสให้ผู้สนทนามีอิสระเสรีภาพในการแสดงออกในการสื่อสารอย่างไร้ขอบเขต นอกจากนี้ผู้สนทนาจะใช้ข้อความตลอดจนสัญลักษณ์ในการแสดงออกถึงอารมณ์และความรู้สึกในการสนทนา อีกทั้งผู้สนทนาจะคิดเพื่อสร้างคำและรูปแบบประโยคใหม่ๆ ซึ่งเป็นลักษณะเฉพาะของรูปแบบการสื่อสารผ่านตัวกลาง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการแสดงพฤติกรรมประกอบด้วยลักษณะที่เป็นชุมชนจำลอง สภาวะไร้การขัดขวางและการควบคุม การไร้ขอบเขตในการสร้างความหมาย การไม่รู้จักชื่อผู้สื่อสารด้วย การปลอมตัว การหลอกหลวง ความเป็นตัวตนหลากหลาย การเปลี่ยนเพศ การสร้างจินตนาการ

คารินทร์ สวัสดิ์เสวี (2545: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “การแปลงตัวตนในห้องสนทนาบนอินเทอร์เน็ต” ผลการวิจัยพบว่า ลักษณะตัวตนแบ่งออกเป็น 5 กลุ่ม คือ ตัวตนที่มีความอ่อนไหว มีอิสระ เรียกร้องความสนใจ ต้องการอำนาจ และเป็นตัวของตัวเอง ในด้านของแรงจูงใจนั้นแบ่งเป็นความต้องการทางกายและทางใจที่นำไปสู่การแปลงตัวตน ส่วนบริบทของคอมพิวเตอร์เอื้ออำนวยในการแปลงตัวตน เพราะเป็นบริบทที่ลดความรู้สึกทางประสาททั้งห้า สภาวะที่ไร้ขอบเขตในการสื่อสาร

อาทิตยา เมืองยม (2547: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “การสร้างสัมพันธภาพทางอินเทอร์เน็ตของผู้ใช้การสนทนา (Chat)” ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มผู้เล่นสนทนามีทั้งหญิงและชาย ช่วงอายุ 21 – 30 ปี ส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาและส่วนใหญ่มีกอมพิวเตอร์และใช้อินเทอร์เน็ตจากที่บ้าน ผู้เล่นสนทนาจะสนทนานานๆ ครั้ง หรือสัปดาห์ละครั้ง ใช้เวลาในการเล่นประมาณ 2 ชั่วโมง นิยมเล่นสนทนาในโปรแกรมสนทนา และจะสนทนาในห้องส่วนตัว เหตุผลในการเล่นสนทนาเพื่อค้นหาเพื่อนคุยหรือเพื่อนใหม่ ในการสนทนาผู้เล่นจะมีนามแฝง ซึ่งจะไม่นิยมใช้ชื่อจริงในการสนทนา และเรื่องราวที่สนทนาส่วนใหญ่เป็นเรื่องราวทั่วไป ผู้เล่นมีการใช้สัญลักษณ์หรือรูปภาพแทนข้อความที่พิมพ์สื่อสารกัน ผู้เล่นสนทนาใช้การตัดสินใจเลือกผู้สนทนาด้วยแค่เพียงคุยกันได้ถูกคอ มีความชอบเหมือนกัน ส่วนใหญ่ผู้เล่นเคยโกหกในการเล่นสนทนา เพราะเหตุผลที่ว่าไม่อยากจะรู้ความจริง หรือเพื่อความสนุกสนาน ผู้เล่นเห็นว่าการเล่นสนทนาทำให้ได้เพื่อน มีความสนุกสนาน เป็นการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับผู้เล่นคนอื่นๆ

ศรีศักดิ์ วัฒนวงศ์ (2548: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “พฤติกรรมการใช้ อินเทอร์เน็ตของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา เขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี สังกัดสำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาขั้นพื้นฐาน” ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึงมัธยมศึกษาปีที่ 3 เขต พื้นที่การศึกษาชลบุรี มีการใช้อินเทอร์เน็ตมาก มีความแตกต่างกันตามเพศ การมีและไม่มี อินเทอร์เน็ตใช้ที่บ้าน ประสบการณ์การใช้อินเทอร์เน็ตและระดับการศึกษา

สหชาติ บัวเที่ยง (2548: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “ปัจจัยที่มีผลต่อความ ใฝ่ใฝ่ใจกลุ่มสนทนาผ่านระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตของวัยรุ่นหญิงในเขตจังหวัดเชียงใหม่ในการนัด พบ” ผลการวิจัยพบว่า วัยรุ่นหญิงในเขตจังหวัดเชียงใหม่ส่วนใหญ่มีอายุ 19 ปี เป็นนักเรียนหรือ นักศึกษาและกำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี มีความสามารถในการใช้งานคอมพิวเตอร์เพื่อใช้ อินเทอร์เน็ตอยู่ในระดับใช้เป็นอย่างดีอย่างเคียวส่วนใหญ่ใช้คอมพิวเตอร์ในการสนทนามาแล้ว 3 ปี วัตถุประสงค์ในการสนทนาคือต้องการคุยหรือสนทนากับเพื่อน แสวงหาเพศตรงข้าม และให้เพศ ตรงข้ามสนใจจะใช้ภาษาเป็นสื่อในการแสดงความคิดเห็นและความรู้สึกโดยจะสร้างความน่าสนใจ ในตนเองแก่กลุ่มสนทนา เช่น ใช้ชื่อที่ดูแปลก น่าสนใจ ปัจจัยที่มีผลต่อความใฝ่ใฝ่ใจ คือ ความ สม่าเสมอ ความจริงใจ

อาภาพร เปี่ยมใจชื่น (2550: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “ความคิดเห็นในการ ป้องกันตนเองจากการสนทนาออนไลน์ของวัยรุ่น” ผลการวิจัยพบว่า (1) ลักษณะประชากรที่ ต่างกันทำให้ความคิดเห็นแตกต่างกัน เพศหญิงมีความคิดเห็นในการป้องกันตนเองมากกว่าเพศชาย ระดับการศึกษามีส่วนทำให้ความคิดเห็นแตกต่างกัน (2) สภาพแวดล้อมที่แตกต่างกันมีผลทำให้ ความคิดเห็นแตกต่างกัน ปัจจัยที่ทำให้มีอันตรายมากขึ้นได้แก่การตั้งคอมพิวเตอร์ไว้ในที่ส่วนตัว การสนทนาขณะอยู่คนเดียว การสนทนากับคนรักและบุคคลที่รู้จักทางอินเทอร์เน็ต (3) พฤติกรรม ในการสนทนาที่แตกต่างกันมีผลทำให้ความคิดเห็นแตกต่างกัน ปัจจัยด้านพฤติกรรมที่ทำให้มี อันตรายจากการสนทนาได้แก่การใช้บริการสนทนามานาน ใช้เวลาในการสนทนาแต่ละครั้งด้วย เวลานาน ตอบความจริงทุกอย่างกับกลุ่มสนทนา การคุยเรื่องส่วนตัว ส่งรูป เบอร์โทรศัพท์ให้คู่ สนทนาการนัดหมายเจอกับผู้ร่วมสนทนา (4) บทบาทในการสนทนาที่แตกต่างกันมีผลทำให้ความ คิดเห็นในการป้องกันตนเองแตกต่างกัน ปัจจัยด้านบทสนทนาที่ทำให้มีอันตรายจากการสนทนา ได้แก่ การสนทนาและเคยได้ยินเรื่องอนาจาร มีการคุยกับกลุ่มสนทนาต่อไปหลังจากพบว่ากลุ่มสนทนา ชวนคุยเรื่องอนาจาร พุดคุยแบบสองแง่สองง่าม (5) วัยรุ่นมีความคิดเห็นในการป้องกันตนเองจาก การสนทนาอยู่ในระดับมาก แต่ยังมีแนวโน้มในการที่จะคุยกับบุคคลที่รู้จักทางอินเทอร์เน็ตเพิ่มมาก ขึ้น ทำให้อาจโดนหลอกลวงได้ง่าย และการป้องกันตนเองก็ลดน้อยลง

จากที่ได้ศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้อง สรุปได้ว่า ผู้เล่นสันทนามีทั้งหญิงและชาย ระดับการศึกษามีส่วนทำให้ความคิดเห็นแตกต่างกัน ส่วนใหญ่จะมีคอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ตจากที่บ้าน มักจะสนทนาขณะอยู่คนเดียวและในห้องส่วนตัว ซึ่งการสนทนาจะสนทนากับคนรักและบุคคลที่รู้จักทางอินเทอร์เน็ต ระยะเวลาในการเล่นประมาณ 2 ชั่วโมง นิยมเล่นสันทนาในโปรแกรมสนทนา การสนทนาผู้เล่นจะมีนามแฝง การสนทนาส่วนใหญ่จะสนทนาเรื่องทั่วไป เรื่องส่วนตัว จะมีการส่งรูป ให้เบอร์โทรศัพท์กับผู้ร่วมสนทนา มีการนัดหมายเจอกับผู้ร่วมสนทนา ส่วนเหตุผลในการเล่นสันทนาเพื่อการหาเพื่อนคุยหรือเพื่อนใหม่ เพื่อความสนุกสนาน เป็นการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ พักผ่อนหย่อนใจ และได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับผู้เล่นคนอื่นๆ

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัย เรื่อง ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา โรงเรียนเขมะสิริอนุสสรณ์ที่มีต่อการใช้เว็บไซต์สนทนาทางอินเทอร์เน็ต โดยมีวัตถุประสงค์การวิจัยเพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา โรงเรียนเขมะสิริอนุสสรณ์ที่มีต่อการใช้เว็บไซต์สนทนาทางอินเทอร์เน็ต การดำเนินการวิจัยครั้งนี้ครอบคลุม (1) การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง (2) การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย (3) การเก็บรวบรวมข้อมูล และ (4) การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษา โรงเรียนเขมะสิริอนุสสรณ์ จำนวนนักเรียน 1,462 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 – 6 ของโรงเรียนเขมะสิริอนุสสรณ์ ที่ศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2552 การได้มาของกลุ่มตัวอย่างโดยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นและสุ่มตัวอย่างแบบง่าย กำหนดกลุ่มตัวอย่างโดยสูตรหากกลุ่มตัวอย่างของทาโร ยามาเน่ (Yamane 1973 : 125) ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 316 คน

สูตรหากกลุ่มตัวอย่าง

$$n = \frac{N}{1 + Ne}$$

เมื่อกำหนดให้	n	คือ	ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง
	N	คือ	ขนาดของประชากร
	e	คือ	ความคลาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่าง

และทำการสุ่มตัวอย่างจำนวนนักเรียนตามสัดส่วนของแต่ละระดับชั้นได้จำนวนนักเรียนดังนี้

1. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 77 คน
2. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 70 คน
3. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 35 คน
4. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 64 คน
5. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 30 คน
6. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 40 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามแบบเลือกตอบ และ แบบสอบถามแบบมาตราส่วนค่า 5 ระดับ ประกอบด้วย แบบสอบถามจำนวนทั้งหมด 3 ตอน จำนวน 44 ข้อ มีขั้นตอนการสร้างแบบสอบถาม ดังนี้

ขั้นที่ 1 ศึกษาเอกสารและตำราเกี่ยวกับการสร้างแบบสอบถาม เนื้อหาสาระตามถึงที่สอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อการใช้เว็บไซต์สนทนาทางอินเทอร์เน็ต เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถามความคิดเห็น

ขั้นที่ 2 กำหนดข้อมูลที่ต้องการ โดยกำหนดข้อมูลที่ต้องการให้นักเรียนตอบแบบสอบถามว่านักเรียนมีความคิดเห็นอย่างไรต่อการใช้เว็บไซต์สนทนาทางอินเทอร์เน็ต

ขั้นที่ 3 กำหนดรูปแบบของแบบสอบถาม ประกอบด้วย แบบสอบถามแบบเลือกตอบ และแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า(Rating Scale) 5 อันดับ ตามแบบของลิเคอร์ท (Likert) โดยมีระดับคะแนนดังนี้

ระดับคะแนน		ระดับความคิดเห็น	
5	หมายถึง	ระดับความคิดเห็น	ดีที่สุด
4	หมายถึง	ระดับความคิดเห็น	ดี
3	หมายถึง	ระดับความคิดเห็น	พอใช้
2	หมายถึง	ระดับความคิดเห็น	น้อย
1	หมายถึง	ระดับความคิดเห็น	น้อยที่สุด

การวิเคราะห์แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาโรงเรียนเขมะสิริอนุสสรณ์ที่มีต่อการใช้เว็บไซต์สนทนาทางอินเทอร์เน็ต โดยใช้เกณฑ์ดังต่อไปนี้

ค่าเฉลี่ย	ระดับความคิดเห็น		
4.50 – 5.00	หมายถึง	เห็นด้วย	ในระดับดีที่สุด
3.50 – 4.49	หมายถึง	เห็นด้วย	ในระดับดี
2.50 – 3.49	หมายถึง	เห็นด้วย	ในระดับพอใช้
1.50 – 2.49	หมายถึง	เห็นด้วย	ในระดับน้อย
1.00 – 1.49	หมายถึง	เห็นด้วย	ในระดับน้อยที่สุด

ขั้นที่ 4 เขียนแบบสอบถามฉบับร่าง โดยเขียนตามที่ได้วางแผนและคำถามต่างๆ ที่ได้กำหนด ตลอดจนรูปแบบคำถามที่จะใช้ พร้อมคำชี้แจงที่ชัดเจน ดังนี้ แบบสอบถาม มี 3 ตอน จำนวน 44 ข้อ ตอนที่ 1 เกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 5 ข้อ ตอนที่ 2 เกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้เว็บไซต์ของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 19 ข้อ และตอนที่ 3 เกี่ยวกับความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาโรงเรียนเขมะสิริอนุสสรณ์ที่มีต่อการใช้เว็บไซต์สนทนาทางอินเทอร์เน็ต จำนวน 20 ข้อ ประกอบด้วย ส่วนที่เป็นช่องรายการและช่องที่ประเมินความคิดเห็น 5 4 3 2 1

ขั้นที่ 5 ตรวจสอบโดยผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามให้ผู้ทรงคุณวุฒิด้านเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา จำนวน 1 ท่าน ด้านวัดผลประเมินผล จำนวน 1 ท่าน และด้านเนื้อหา จำนวน 3 ท่าน (รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิแสดงไว้ในภาคผนวก) เพื่อพิจารณาตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content Validity) และภาษาที่ใช้ ทั้งในการจัดพิมพ์รูปแบบและการเว้นวรรคตอนที่ถูกต้องด้วย ซึ่งผู้ทรงคุณวุฒิได้ประเมินคุณภาพของแบบสอบถามโดยภาพรวมอยู่ในระดับดี(แบบประเมินแบบสอบถามอยู่ในภาคผนวก) จากนั้นนำผลการพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 5 ท่าน มาคำนวณหาค่าความสอดคล้อง (IOC : Item Objective Congruence) เป็นรายชื่อ ซึ่งจากแบบสอบถามได้ค่า IOC เท่ากับ 0.95 โดยกำหนดให้ผลการทดสอบค่าความสอดคล้องของแบบสอบถามมีค่าตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไปจึงถือว่าใช้ได้ สำหรับข้อเสนอแนะที่ผู้ทรงคุณวุฒิเสนอให้ปรับปรุงได้กำหนดไว้ขั้นที่ 6

ขั้นที่ 6 ปรับปรุงแบบสอบถามตามข้อเสนอแนะ ของผู้ทรงคุณวุฒิ ดังนี้

- (1) ปรับข้อคำถามในด้านความพึงพอใจ ด้านอารมณ์ และด้านปฏิสัมพันธ์ ให้มีความชัดเจนมากยิ่งขึ้น
- (2) เรียงลำดับข้อคำถามย่อย ด้านความพึงพอใจ ด้านอารมณ์ ใหม่

ขั้นที่ 7 สร้างแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ โดยดำเนินการจัดพิมพ์เป็นแบบสอบถามที่สมบูรณ์ เพื่อนำมาใช้ทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยต่อไป

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองโดยดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยได้ทำการชี้แจงให้กับนักเรียนเกี่ยวกับรายละเอียดของการตอบแบบสอบถาม
2. ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมแบบสอบถามคืนด้วยตนเอง โดยได้รับแบบสอบถามคืนมา และทำการตรวจสอบแบบสอบถามที่ถูกต้องสมบูรณ์ จำนวน 316 ฉบับ
3. ระยะเวลาในการเก็บรวบรวมแบบสอบถาม ผู้วิจัยแจกแบบสอบถามในวันที่ 31 สิงหาคม – 4 กันยายน 2552

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาค้นคว้าวิจัยเกี่ยวกับความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาโรงเรียนเขมะสิริอนุสสรณ์ที่มีต่อการใช้เว็บไซต์สนทนาทางอินเทอร์เน็ต ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่รวบรวมได้มาวิเคราะห์ข้อมูล โดยมีรายละเอียดดังนี้

- 4.1 แบบสอบถามตอนที่ 1 เกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ
- 4.2 แบบสอบถามตอนที่ 2 เกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้เว็บไซต์ของผู้ตอบแบบสอบถามทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ
- 4.3 แบบสอบถามตอนที่ 3 เกี่ยวกับความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาโรงเรียนเขมะสิริอนุสสรณ์ที่มีต่อการใช้เว็บไซต์สนทนาทางอินเทอร์เน็ต วิเคราะห์ข้อมูลโดย

4.3.1 หาค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เพื่อหาระดับความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาโรงเรียนเขมะสิริอนุสสรณ์ที่มีต่อการใช้เว็บไซต์สนทนาทางอินเทอร์เน็ต

4.3.2 นำข้อมูลที่ได้จากข้อ 4.3.1 มาวิเคราะห์หาความแตกต่างของระดับความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาโรงเรียนเขมะสิริอนุสสรณ์ที่มีต่อการใช้เว็บไซต์สนทนาทางอินเทอร์เน็ต

5. สถิติที่ใช้ในการวิจัย

สถิติที่ใช้ในการวิจัยความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาโรงเรียนเขมะสิริอนุสสรณ์ที่มีต่อการใช้เว็บไซต์สนทนาทางอินเทอร์เน็ต คือ ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean - \bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation - S.D)

5.1 ค่าร้อยละ (Percentage)

$$\text{สูตรค่าร้อยละ} = \frac{\text{จำนวนคำตอบ} \times 100}{\text{จำนวนคนทั้งหมด}}$$

5.2 ค่าเฉลี่ย (Mean - \bar{X}) ใช้ในการหาระดับความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาโรงเรียนเขมะสิริอนุสสรณ์ที่มีต่อการใช้เว็บไซต์สนทนาทางอินเทอร์เน็ต คำนวณโดยใช้สูตรดังนี้ (ประคอง กรรณสูตร 2535: 76)

$$\text{สูตรค่าเฉลี่ย} \quad \bar{X} = \frac{\sum fx}{N}$$

เมื่อกำหนดให้	\bar{X}	คือ	ค่าเฉลี่ย
	$\sum x$	คือ	ผลรวมของคะแนนที่กำหนด
	f	คือ	จำนวนผู้ตอบแต่ละข้อคำถาม
	N	คือ	จำนวนทั้งหมดของผู้ตอบแบบสอบถาม

5.3 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation –S.D) ใช้ในการหาระดับความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาโรงเรียนเขมะสิริอนุสสรณ์ที่มีต่อการใช้เว็บไซต์สนทนาทางอินเทอร์เน็ต คำนวณโดยใช้สูตรดังนี้ (ประกอบ กรรณสูตร 2535: 77)

สูตรค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

$$S.D = \sqrt{\frac{N \sum fx^2 - (\sum fx)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อกำหนดให้	S.D.	คือ	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
	$\sum fx^2$	คือ	ผลรวมยกกำลังสองของคะแนนทุกจำนวน
	$(\sum fx)^2$	คือ	ผลรวมของคะแนนทุกจำนวนยกกำลังสอง
	N	คือ	จำนวนทั้งหมดของผู้ตอบแบบสอบถาม

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์วิจัย ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาโรงเรียนเขมะสิริอนุสสรณ์ที่มีต่อการใช้เว็บไซต์สนทนาทางอินเทอร์เน็ต ซึ่งได้มาโดยการเก็บข้อมูลจากแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียน สามารถแบ่งผลการวิเคราะห์ข้อมูลได้เป็น 3 ตอน คือ

- ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาโรงเรียนเขมะสิริอนุสสรณ์ที่มีต่อการใช้เว็บไซต์สนทนาทางอินเทอร์เน็ตด้านข้อมูลทั่วไป
- ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาโรงเรียนเขมะสิริอนุสสรณ์ที่มีต่อการใช้เว็บไซต์สนทนาทางอินเทอร์เน็ตด้านพฤติกรรมการใช้เว็บไซต์สนทนาทางอินเทอร์เน็ต
- ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาโรงเรียนเขมะสิริอนุสสรณ์ที่มีต่อการใช้เว็บไซต์สนทนาทางอินเทอร์เน็ต

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาโรงเรียนเขมะสิริอนุสสรณ์ที่มีต่อการใช้เว็บไซต์สนทนาทางอินเทอร์เน็ตด้านข้อมูลทั่วไป

ตารางที่ 4.1 แสดงจำนวนและร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
12	51	16.1
13	68	21.5
14	54	17.1
15	63	19.9
16	32	10.1
17	38	12.0
18	10	3.2
รวม	316	100.0

จากตารางที่ 4.1 พบว่า นักเรียนที่มีอายุ 13 ปี จำนวน 68 คน คิดเป็นร้อยละ 21.5 มีจำนวนมากที่สุด รองลงมาอายุ 15 ปี จำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 19.9 และอายุ 18 ปี มีจำนวนน้อยที่สุด จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 3.2 ของจำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

ตารางที่ 4.2 แสดงจำนวนและร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
มัธยมศึกษาปีที่ 1	77	24.4
มัธยมศึกษาปีที่ 2	70	22.2
มัธยมศึกษาปีที่ 3	35	11.1
มัธยมศึกษาปีที่ 4	64	20.3
มัธยมศึกษาปีที่ 5	30	9.5
มัธยมศึกษาปีที่ 6	40	12.7
รวม	316	100.0

จากตารางที่ 4.2 พบว่า นักเรียนที่เรียนอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 77 คน คิดเป็นร้อยละ 24.4 มีจำนวนมากที่สุด รองลงมาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 22.2 และมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีจำนวนน้อยที่สุด จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 9.5 ของจำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

ตารางที่ 4.3 แสดงจำนวนและร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วย

บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วย	จำนวน	ร้อยละ
บิดา – มารดา	283	89.6
ญาติ	14	4.4
เพื่อน	0	0
ครูประจำ	19	6.0
รวม	316	100.0

จากตารางที่ 4.3 พบว่า นักเรียนอาศัยอยู่กับบิดา มารดา จำนวน 283 คน คิดเป็นร้อยละ 89.6 มีจำนวนมากที่สุด รองลงมาอาศัยอยู่กับครูประจำ จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 6.0 และไม่พบนักเรียนอาศัยอยู่กับเพื่อน จากจำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

ตารางที่ 4.4 แสดงจำนวนและร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามลักษณะที่อยู่อาศัย

ลักษณะที่อยู่อาศัย	จำนวน	ร้อยละ
บ้าน	288	91.1
หอพัก	2	0.6
พักประจำที่โรงเรียน	20	6.3
อื่นๆ	6	1.9
รวม	316	100.0

จากตารางที่ 4.4 พบว่า นักเรียนอาศัยอยู่บ้าน จำนวน 288 คน คิดเป็นร้อยละ 91.1 มีจำนวนมากที่สุด รองลงมาพักประจำที่โรงเรียน จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 6.3 และอาศัยอยู่หอพักมีจำนวนน้อยที่สุด จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.6 ของจำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

ตารางที่ 4.5 แสดงจำนวนและร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามสถานภาพสมรสของบิดา มารดา

สถานภาพสมรสของบิดามารดา	จำนวน	ร้อยละ
อาศัยอยู่ด้วยกัน	264	83.5
แยกกันอยู่	26	8.2
หย่าร้าง	21	6.6
บิดาหรือมารดาถึงแก่กรรม	5	1.6
รวม	316	100.0

จากตารางที่ 4.5 พบว่า บิดามารดาอาศัยอยู่ด้วยกัน จำนวน 264 คน คิดเป็นร้อยละ 83.5 มีจำนวนมากที่สุด รองลงมาบิดามารดาแยกกันอยู่ จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 8.2 และ บิดามารดาถึงแก่กรรมมีจำนวนน้อยที่สุด จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 1.6 ของจำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา โรงเรียนพระเมษิรินุสรณ์ที่มีต่อการใช้เว็บไซต์สนทนาทางอินเทอร์เน็ตด้านพฤติกรรม การใช้เว็บไซต์สนทนาทางอินเทอร์เน็ต

ตารางที่ 4.6 แสดงจำนวนและร้อยละด้านพฤติกรรมการใช้เว็บไซต์ของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามข้อมูลด้านเวลา

ระยะเวลาที่รู้จักเว็บไซต์สนทนาทางอินเทอร์เน็ต	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่า 6 เดือน	2	0.6
6 เดือน – 1 ปี	7	2.2
1 – 2 ปี	17	5.4
2 – 3 ปี	41	13.0
มากกว่า 3 ปี	249	78.8
รวม	316	100.0

จากตารางที่ 4.6 พบว่า นักเรียนรู้จักเว็บไซต์สนทนาทางอินเทอร์เน็ตมากกว่า 3 ปี จำนวน 249 คน คิดเป็นร้อยละ 78.8 มีจำนวนมากที่สุด รองลงมา 2 – 3 ปี จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 13.0 และน้อยกว่า 6 เดือน มีจำนวนน้อยที่สุด จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.6 ของจำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

ตารางที่ 4.7 แสดงจำนวนและร้อยละด้านพฤติกรรมการใช้เว็บไซต์ของผู้ตอบแบบสอบถาม
จำแนกตามข้อมูลด้านเวลา

ระยะเวลาที่ใช้เว็บไซต์สนทนา ทางอินเทอร์เน็ต	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่า 6 เดือน	23	7.3
6 เดือน – 1 ปี	17	5.4
1 – 2 ปี	37	11.7
2 – 3 ปี	78	24.7
มากกว่า 3 ปี	161	50.9
รวม	316	100.0

จากตารางที่ 4.7 พบว่า นักเรียนใช้เว็บไซต์สนทนาทางอินเทอร์เน็ตมานานมากกว่า 3 ปี
จำนวน 161 คน คิดเป็นร้อยละ 50.9 มีจำนวนมากที่สุด รองลงมา 2 – 3 ปี จำนวน 78 คน คิด
เป็นร้อยละ 24.7 และ 6 เดือน – 1 ปี มีจำนวนน้อยที่สุด จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 5.4 ของ
จำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

ตารางที่ 4.8 แสดงจำนวนและร้อยละด้านพฤติกรรมการใช้เว็บไซต์ของผู้ตอบแบบสอบถาม
จำแนกตามข้อมูลด้านเวลา

จำนวนครั้งที่ใช้เว็บไซต์สนทนา ทางอินเทอร์เน็ต	จำนวน	ร้อยละ
ทุกวัน	81	25.6
สัปดาห์ละ 1 – 2 ครั้ง	69	21.8
สัปดาห์ละ 3 – 4 ครั้ง	102	32.3
เดือนละ 1 – 2 ครั้ง	23	7.3
เดือนละ 3- 4 ครั้ง	24	7.6
อื่น ๆ	17	5.4
รวม	316	100.0

จากตารางที่ 4.8 พบว่า นักเรียนใช้เว็บบสนทนาทางอินเทอร์เน็ตสัปดาห์ละ 3-4 ครั้ง จำนวน 102 คน คิดเป็นร้อยละ 32.3 มีจำนวนมากที่สุด รองลงมาใช้ทุกวัน จำนวน 81 คน คิดเป็นร้อยละ 25.6 และไม่ค่อยได้ใช้ มีจำนวนน้อยที่สุด จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 5.4 ของจำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

ตารางที่ 4.9 แสดงจำนวนและร้อยละด้านพฤติกรรมการใช้เว็บไซต์ของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามข้อมูลด้านเวลา

เวลาเฉลี่ยที่ใช้ในแต่ละครั้ง	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่า 1 ชั่วโมง	34	10.8
1-3 ชั่วโมง	170	53.8
3-5 ชั่วโมง	83	26.3
ทั้งวัน	21	6.6
อื่นๆ	8	2.5
รวม	316	100.0

จากตารางที่ 4.9 พบว่า นักเรียนใช้เวลาเฉลี่ยในการใช้เว็บไซต์สนทนาทางอินเทอร์เน็ตในแต่ละครั้ง 1-3 ชั่วโมง จำนวน 170 คน คิดเป็นร้อยละ 53.8 มีจำนวนมากที่สุด รองลงมา 3-5 ชั่วโมง จำนวน 83 คน คิดเป็นร้อยละ 26.3 และอื่นๆ มีจำนวนน้อยที่สุด จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 2.5 ของจำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

ตารางที่ 4.10 แสดงจำนวนและร้อยละด้านพฤติกรรมการใช้เว็บไซต์ของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามข้อมูลด้านเวลา

ช่วงเวลาที่ใช้อย่างน้อยที่สุด	จำนวน	ร้อยละ
08.01 – 12.00 น.	16	5.1
12.01 – 16.00 น.	20	6.3
16.01 – 20.00 น.	144	45.6
20.01 – 24.00 น.	132	41.8
00.01 – 04.00 น.	2	0.6
04.01 – 08.00 น.	2	0.6
รวม	316	100.0

จากตารางที่ 4.10 พบว่า ช่วงเวลาที่นักเรียนใช้เว็บไซต์สนทนาทางอินเทอร์เน็ตคือ 16.01 – 20.00 น. จำนวน 144 คน คิดเป็นร้อยละ 45.6 มีจำนวนมากที่สุด รองลงมา 20.01–24.00 น. จำนวน 132 คน คิดเป็นร้อยละ 41.8 และ 00.01 – 08.00 น. มีจำนวนน้อยที่สุด จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.2 ของจำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

ตารางที่ 4.11 แสดงจำนวนและร้อยละด้านพฤติกรรมการใช้เว็บไซต์ของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามข้อมูลด้านสถานที่และอุปกรณ์

สถานที่	จำนวน	ร้อยละ
บ้าน	297	94.0
ร้านที่เปิดให้บริการ	6	1.9
โรงเรียน	9	2.8
อื่นๆ	4	1.3
รวม	316	100.0

จากตารางที่ 4.11 พบว่า นักเรียนใช้เว็บไซต์สนทนาทางอินเทอร์เน็ตที่บ้าน จำนวน 297 คน คิดเป็นร้อยละ 94.0 มีจำนวนมากที่สุด รองลงมาใช้ที่โรงเรียน จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 2.8 และใช้ที่อื่นๆ มีจำนวนน้อยที่สุด จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.3 ของจำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

ตารางที่ 4.12 แสดงจำนวนและร้อยละด้านพฤติกรรมการใช้เว็บไซต์ของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามข้อมูลด้านสถานที่และอุปกรณ์

มีคอมพิวเตอร์เป็นของตนเอง	จำนวน	ร้อยละ
มี	289	91.5
ไม่มี	27	8.5
รวม	316	100.0

จากตารางที่ 4.12 พบว่า นักเรียนมีเครื่องคอมพิวเตอร์เป็นของตนเอง จำนวน 289 คน คิดเป็นร้อยละ 91.5 และไม่มีเครื่องคอมพิวเตอร์ จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 8.5 ของจำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

ตารางที่ 4.13 แสดงจำนวนและร้อยละด้านพฤติกรรมการใช้เว็บไซต์ของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามข้อมูลด้านสถานที่และอุปกรณ์

สถานที่ที่คอมพิวเตอร์ตั้งอยู่	จำนวน	ร้อยละ
ห้องนอนของตนเอง	82	25.9
ห้องนั่งเล่น	183	57.9
ห้องนอนของบุคคลอื่นในครอบครัว	24	7.6
อื่น ๆ	27	8.4
รวม	316	100.0

จากตารางที่ 4.13 พบว่า เครื่องคอมพิวเตอร์ของนักเรียนตั้งอยู่ที่ห้องนั่งเล่น จำนวน 183 คน คิดเป็นร้อยละ 57.9 มีจำนวนมากที่สุด รองลงมาตั้งอยู่ที่ห้องนอนของตนเอง จำนวน 82 คน คิดเป็นร้อยละ 25.9 และตั้งอยู่ที่ห้องนอนของบุคคลอื่นในครอบครัว มีจำนวนน้อยที่สุด จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 7.6 ของจำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

ตารางที่ 4.14 แสดงจำนวนและร้อยละด้านพฤติกรรมการใช้เว็บไซต์ของผู้ตอบแบบสอบถาม
จำแนกตามข้อมูลด้านสถานที่และอุปกรณ์

อุปกรณ์เสริมควบคู่ ขณะใช้เว็บไซต์	จำนวน	ร้อยละ
มี	58	18.4
ไม่มี	258	81.6
รวม	316	100.0

จากตารางที่ 4.14 พบว่า นักเรียนไม่มีการใช้อุปกรณ์เสริมขณะใช้เว็บไซต์สนทนาทาง
อินเทอร์เน็ต จำนวน 258 คน คิดเป็นร้อยละ 81.6 และมีการใช้อุปกรณ์เสริม มีจำนวน 58 คน
คิดเป็นร้อยละ 18.4 ของจำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

ตารางที่ 4.15 แสดงจำนวนและร้อยละด้านพฤติกรรมการใช้เว็บไซต์ของผู้ตอบแบบสอบถาม
จำแนกตามข้อมูลด้านเว็บไซต์

การรู้จักเว็บไซต์สนทนาทาง อินเทอร์เน็ต	จำนวน	ร้อยละ
ศึกษาด้วยตนเอง	180	57.0
ผู้อื่นแนะนำ	136	43.0
รวม	316	100.0

จากตารางที่ 4.15 พบว่า นักเรียนรู้จักเว็บไซต์สนทนาทางอินเทอร์เน็ตจากการศึกษา
ด้วยตนเอง จำนวน 180 คน คิดเป็นร้อยละ 57.0 และจากผู้อื่นแนะนำ จำนวน 136 คน คิดเป็น
ร้อยละ 43.0 ของจำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

ตารางที่ 4.16 แสดงจำนวนและร้อยละด้านพฤติกรรมการใช้เว็บไซต์ของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามข้อมูลด้านเว็บไซต์

เหตุผลที่เว็บไซต์สนทนา ทางอินเทอร์เน็ต	จำนวน	ร้อยละ
อยากลอง	173	54.7
ตามเพื่อน	76	24.1
บุคคลอื่นชวนให้ลองใช้	67	21.2
รวม	316	100.0

จากตารางที่ 4.16 พบว่า เหตุผลที่นักเรียนใช้เว็บไซต์สนทนาทางอินเทอร์เน็ตเพราะอยากลอง จำนวน 173 คน คิดเป็นร้อยละ 54.7 มีจำนวนมากที่สุด เหตุผลรองลงมาคือ ตามเพื่อน จำนวน 76 คน คิดเป็นร้อยละ 24.1 และบุคคลอื่นชวนให้ลองใช้ มีจำนวนน้อยที่สุด จำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 21.2 ของจำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

ตารางที่ 4.17 แสดงจำนวนและร้อยละด้านพฤติกรรมการใช้เว็บไซต์ของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามข้อมูลด้านเว็บไซต์

เว็บไซต์หรือโปรแกรมที่ใช้สนทนา	จำนวน	ร้อยละ
Yahoo	45	14.2
Sanook QQ	32	10.1
Facebook	89	28.2
ICQ	3	0.9
PIRCH	0	0
MSN/Windows Live Messenger	288	91.1
Hi 5	235	74.4
Camfrog	5	1.6
เล่นตามเว็บไซต์ Pantip, Hunsu, Mweb	64	20.3
อื่นๆ	11	3.5

จากตารางที่ 4.17 พบว่า นักเรียนสนทนาทางอินเทอร์เน็ตผ่าน MSN/Windows Live Messenger จำนวน 288 คน คิดเป็นร้อยละ 91.1 มีจำนวนมากที่สุด รองลงมาคือ Hi 5 จำนวน 235 คน คิดเป็นร้อยละ 74.4 และไม่มีนักเรียนใช้โปรแกรม PIRCH ในการสนทนา

ตารางที่ 4.18 แสดงจำนวนและร้อยละด้านพฤติกรรมการใช้เว็บไซต์ของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามข้อมูลที่ใช้ในการสนทนา

กิจกรรมที่ทำขณะใช้เว็บไซต์สนทนา	จำนวน	ร้อยละ
ใช้เว็บไซต์สนทนาเพียงอย่างเดียว	19	6.0
เล่นเกม	153	48.4
เปิดเว็บไซต์อื่น ๆ	240	75.9
ฟังเพลง	263	83.2
ดูโทรทัศน์	122	38.6
อื่น ๆ	20	6.3

จากตารางที่ 4.18 พบว่า ขณะที่นักเรียนใช้เว็บไซต์สนทนาทางอินเทอร์เน็ตได้ทำกิจกรรมฟังเพลง จำนวน 263 คน คิดเป็นร้อยละ 83.2 มีจำนวนมากที่สุด รองลงมาเปิดเว็บไซต์อื่น ๆ จำนวน 240 คน คิดเป็นร้อยละ 75.9 และใช้เว็บไซต์สนทนาเพียงอย่างเดียว มีจำนวนน้อยที่สุด จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 6.0 ของจำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

ตารางที่ 4.19 แสดงจำนวนและร้อยละด้านพฤติกรรมการใช้เว็บไซต์ของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามข้อมูลที่ใช้ในการสนทนา

ชื่อที่ใช้ขณะใช้เว็บไซต์สนทนา	จำนวน	ร้อยละ
ชื่อจริง	68	21.5
ชื่อที่นึกได้ขณะนั้น	77	24.4
ชื่อที่แสดงความเป็นตัวตนหรือฉายา	154	48.7
อื่น ๆ	17	5.4
รวม	316	100.0

จากตารางที่ 4.19 พบว่า นักเรียนใช้ชื่อที่แสดงความเป็นตัวตนหรือฉายา จำนวน 154 คน คิดเป็นร้อยละ 48.7 มีจำนวนมากที่สุด รองลงมาใช้ชื่อที่นึกขึ้นได้ขณะนั้น จำนวน 77 คน คิดเป็นร้อยละ 24.4 และอื่นๆ มีจำนวนน้อยที่สุด จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 5.4 ของจำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

ตารางที่ 4.20 แสดงจำนวนและร้อยละด้านพฤติกรรมการใช้เว็บไซต์ของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามข้อมูลที่ใช้ในการสนทนา

เรื่องที่สนทนา	จำนวน	ร้อยละ
เรื่องทั่วไป	259	82.0
เรื่องส่วนตัว	22	7.0
เรื่องการศึกษา/การทำงาน	26	8.2
อื่นๆ	9	2.8
รวม	316	100.0

จากตารางที่ 4.20 พบว่า เรื่องที่นักเรียนสนทนาขณะใช้เว็บไซต์ทางอินเทอร์เน็ตเป็นส่วนใหญ่คือ เรื่องทั่วไป จำนวน 259 คน คิดเป็นร้อยละ 82.0 มีจำนวนมากที่สุด รองลงมาคือเรื่องการศึกษาหรือการทำงาน จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 8.2 และเรื่องอื่นๆ มีจำนวนน้อยที่สุด จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 2.8 ของจำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

ตารางที่ 4.21 แสดงจำนวนและร้อยละด้านพฤติกรรมการใช้เว็บไซต์ของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามข้อมูลบุคคลที่สนทนา

บุคคลที่สนทนา	จำนวน	ร้อยละ
เพื่อน	307	97.2
คนรัก	41	13.0
ญาติ	147	46.5
บุคคลที่รู้จักกันทางอินเทอร์เน็ต	91	28.8
บุคคลที่ผู้อื่นแนะนำมา	21	6.6
อื่นๆ	10	3.2

จากตารางที่ 4.21 พบว่า บุคคลที่นักเรียนสนทนาด้วยขณะที่ใช้เว็บไซต์สนทนาทางอินเทอร์เน็ตคือ เพื่อน จำนวน 307 คน คิดเป็นร้อยละ 97.2 มีจำนวนมากที่สุด รองลงมาคือญาติ จำนวน 147 คน คิดเป็นร้อยละ 46.5 และบุคคลอื่นๆ มีจำนวนน้อยที่สุด มีจำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 3.2 ของจำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

ตารางที่ 4.22 แสดงจำนวนและร้อยละด้านพฤติกรรมการใช้เว็บไซต์ของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามข้อมูลบุคคลที่สนทนา

การตอบคำถามคู่สนทนา	จำนวน	ร้อยละ
ตอบตามความจริงทุกเรื่อง	83	26.3
ตอบจริงบ้างไม่จริงบ้าง	220	69.6
ตอบไม่จริงทุกเรื่อง	4	1.3
อื่นๆ	9	2.8
รวม	316	100.0

จากตารางที่ 4.22 พบว่า นักเรียนตอบคำถามกับคู่สนทนาโดยตอบจริงบ้างไม่จริงบ้างจำนวน 220 คน คิดเป็นร้อยละ 69.6 มีจำนวนมากที่สุด รองลงมาตอบตามความจริงทุกเรื่องจำนวน 83 คน คิดเป็นร้อยละ 26.3 และตอบไม่จริงทุกเรื่อง มีจำนวนน้อยที่สุด จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.3 ของจำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

ตารางที่ 4.23 แสดงจำนวนและร้อยละด้านพฤติกรรมการใช้เว็บไซต์ของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามข้อมูลบุคคลที่สนทนา

ข้อมูลที่ใช้ในการสนทนา	จำนวน	ร้อยละ
รูป/วิดีโอ	158	50.0
เบอร์โทรศัพท์	47	14.9
ที่อยู่	14	4.4
เพลง	236	74.7
Link Web อื่น	184	58.2
อื่นๆ	19	6.0

จากตารางที่ 4.23 พบว่า ในการใช้เว็บไซต์สนทนาทางอินเทอร์เน็ตนักเรียนจะให้ข้อมูลคือ เพลง จำนวน 236 คน คิดเป็นร้อยละ 74.4 มีจำนวนมากที่สุด รองลงมา Link Web อื่น จำนวน 184 คน คิดเป็นร้อยละ 58.2 และข้อมูลอื่นๆ มีจำนวนน้อยที่สุด จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 6.0 ของจำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

ตารางที่ 4.24 แสดงจำนวนและร้อยละด้านพฤติกรรมการใช้เว็บไซต์ของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามข้อมูลบุคคลที่สนทนา

พฤติกรรมหลังจากใช้เว็บไซต์สนทนา	จำนวน	ร้อยละ
นัดคู่สนทนาคนนี้เข้ามาคุยในวันถัดไป	43	13.6
นัดคู่สนทนาออกไปพบเจอกันตามสถานที่ต่าง ๆ	3	0.9
ให้เบอร์โทรศัพท์เพื่อติดต่อ	17	5.4
ยุติการสนทนาธรรมดาโดยที่ไม่นัดคู่สนทนาในครั้งต่อไป	201	63.6
อื่น ๆ	52	16.5
รวม	316	100.0

จากตารางที่ 4.24 พบว่า หลังจากนักเรียนใช้เว็บไซต์สนทนาทางอินเทอร์เน็ตเสร็จแล้วจะยุติการสนทนาธรรมดาโดยที่ไม่นัดคู่สนทนาในครั้งต่อไป จำนวน 201 คน คิดเป็นร้อยละ 63.6 มีจำนวนมากที่สุด รองลงมาไม่ทำอะไร จำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 16.5 และนัดคู่สนทนาออกไปพบเจอกันตามสถานที่ต่างๆ มีจำนวนน้อยที่สุด จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 0.9 ของจำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาโรงเรียนเขมะสิริอนุสสรณ์ที่มีต่อการใช้เว็บไซต์สนทนาทางอินเทอร์เน็ต

ตารางที่ 4.25 แสดงระดับความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา โรงเรียนเขมะสิริอนุสสรณ์ที่มีต่อการใช้เว็บไซต์สนทนาทางอินเทอร์เน็ต

ความคิดเห็น	\bar{x}	S.D.	แปลผล
ด้านการออกแบบเว็บไซต์			
เว็บไซต์มีการออกแบบสวยงาม	3.89	0.64	ดี
ตัวหนังสือชัดเจน	3.91	0.71	ดี
ภาพประกอบทำให้เกิดความน่าสนใจ	3.93	0.84	ดี
การจัดวางเนื้อหา ดูสบายตา และอ่านง่าย	3.99	0.78	ดี
เนื้อหาของข้อมูลในเว็บไซต์ชัดเจน เข้าใจง่าย	3.94	0.75	ดี
ภาษาที่ใช้ใน Link ต่างๆ เข้าใจง่าย	3.88	0.78	ดี
การเชื่อมโยงข้อมูลในแต่ละหน้ามีความสัมพันธ์กัน	3.95	0.77	ดี
ด้านความพึงพอใจ			
เนื้อหาที่มีประโยชน์ เป็นแหล่งความรู้และสืบค้นข้อมูลได้เป็นอย่างดี	3.94	0.79	ดี
มีความหลากหลายของข้อมูล	4.13	0.77	ดี
การโหลดหน้าเว็บไซต์มีความรวดเร็ว	3.77	0.88	ดี
การ Post ข้อความผ่านเว็บไซต์มีความรวดเร็ว	3.82	0.89	ดี
การดาวน์โหลดข้อมูลต่างๆ มีความรวดเร็ว	3.70	0.92	ดี
การปรับปรุงข้อมูลภายในเว็บไซต์มีความทันสมัยอยู่เสมอ	3.98	0.83	ดี
มีการตรวจสอบความเหมาะสมของภาษาที่ใช้ในการสนทนา	3.76	0.92	ดี

ความคิดเห็น	\bar{x}	S.D.	แปลผล
ด้านอารมณ์			
ช่วยลดความเครียดจากการเรียนหรือการทำงาน	4.36	0.76	ดี
ได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับกลุ่มบุคคลอื่น	4.26	0.74	ดี
ได้แสดงความเป็นตัวตนของตนเอง	4.03	0.84	ดี
มีความสุขสนุกสนานจากการใช้บริการเว็บไซต์สนทนา	4.24	0.82	ดี
ด้านการปฏิสัมพันธ์			
การได้รู้จักกลุ่มคนที่หลากหลาย	4.09	0.89	ดี
การได้รับความรู้ใหม่ๆ และสาระจากการสนทนา	4.07	0.87	ดี
รวม	3.98	0.81	ดี

จากตารางที่ 4.25 พบว่า ระดับความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาโรงเรียนเขมะสิริอนุสสรณ์ที่มีต่อการใช้เว็บไซต์สนทนาทางอินเทอร์เน็ต เมื่อวิเคราะห์ถึงความคิดเห็นของนักเรียนโดยเฉลี่ยทั้งหมด ($\bar{x} = 3.98$, S.D. = 0.81) อยู่ในระดับดี โดยระดับความคิดเห็นด้านอารมณ์ในการช่วยลดความเครียดจากการเรียนหรือการทำงานมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{x} = 4.36$, S.D = 0.76) และการได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับกลุ่มบุคคลอื่น ($\bar{x} = 4.26$, S.D = 0.74) รองลงมาคือ ด้านความพึงพอใจ ซึ่งมีความหลากหลายของข้อมูล ($\bar{x} = 4.13$, S.D = 0.77) และด้านการปฏิสัมพันธ์ การได้รู้จักกลุ่มคนที่หลากหลาย ($\bar{x} = 4.09$, S.D = 0.89)

บทที่ 5

สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจเรื่อง ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา โรงเรียนเฉลิมศรีอนุสรณ์ที่มีต่อการใช้เว็บไซต์สนทนาทางอินเทอร์เน็ต สรุปการวิจัย อภิปราย และข้อเสนอแนะดังนี้

1. สรุปการวิจัย

1.1 วัตถุประสงค์การวิจัย

1.1.1 วัตถุประสงค์ทั่วไป

เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา โรงเรียนเฉลิมศรีอนุสรณ์ที่มีต่อการใช้เว็บไซต์สนทนาทางอินเทอร์เน็ต

1.1.2 วัตถุประสงค์เฉพาะ

- 1) เพื่อศึกษาพฤติกรรมการใช้เว็บไซต์สนทนาทางอินเทอร์เน็ตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา โรงเรียนเฉลิมศรีอนุสรณ์
- 2) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา โรงเรียนเฉลิมศรีอนุสรณ์ที่มีต่อการใช้เว็บไซต์สนทนาทางอินเทอร์เน็ต

1.2 วิธีการดำเนินการวิจัย

1.2.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

- 1) ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษา โรงเรียนเฉลิมศรีอนุสรณ์ จำนวนนักเรียน 1,462 คน
- 2) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 ซึ่งมีขั้นตอนการได้มาของกลุ่มตัวอย่างโดยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นและสุ่มตัวอย่างแบบง่าย กำหนดกลุ่มตัวอย่างโดยสูตรหากกลุ่มตัวอย่างของทาโร ยามาเน่ ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 316 คน

1.2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยแบ่งเป็น 2 ประเภท ดังนี้

1) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามแบบเลือกตอบ และแบบสอบถามแบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับ ประกอบด้วย แบบสอบถามจำนวนทั้งหมด 3 ตอน จำนวน 44 ข้อ

2) เครื่องมือวิเคราะห์ข้อมูล เครื่องมือที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ สถิติที่ใช้ในการวิจัยความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาโรงเรียนเขมะสิริอนุสสรณ์ที่มีต่อการใช้เว็บไซต์สนทนาทางอินเทอร์เน็ต คือ ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean - \bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation - S.D)

1.2.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองโดยดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1) ผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยได้ทำการชี้แจงให้กับนักเรียนเกี่ยวกับรายละเอียดของการตอบแบบสอบถาม

2) ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมแบบสอบถามคืนด้วยตนเอง โดยได้รับแบบสอบถามคืนมาและทำการตรวจสอบแบบสอบถามที่ถูกต้องสมบูรณ์ จำนวน 316 ฉบับ

3) ระยะเวลาในการเก็บรวบรวมแบบสอบถาม ผู้วิจัยแจกแบบสอบถาม ในวันที่ 31 สิงหาคม - 4 กันยายน 2552

1.2.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาค้นคว้าวิจัยเกี่ยวกับความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาโรงเรียนเขมะสิริอนุสสรณ์ที่มีต่อการใช้เว็บไซต์สนทนาทางอินเทอร์เน็ต ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่รวบรวมได้มาวิเคราะห์ข้อมูล โดยมีรายละเอียดดังนี้

1) แบบสอบถามตอนที่ 1 เกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ

2) แบบสอบถามตอนที่ 2 เกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้เว็บไซต์ของผู้ตอบแบบสอบถามทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ

3) แบบสอบถามตอนที่ 3 เกี่ยวกับความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาโรงเรียนเขมะสิริอนุสสรณ์ที่มีต่อการใช้เว็บไซต์สนทนาทางอินเทอร์เน็ต วิเคราะห์ข้อมูลโดย

(1) หาค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เพื่อหาระดับความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา โรงเรียนเขมะสิริอนุสสรณ์ที่มีต่อการใช้เว็บไซต์สนทนาทางอินเทอร์เน็ต

(2) นำข้อมูลที่ได้จากข้อ (1) มาวิเคราะห์หาความแตกต่างของระดับความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา โรงเรียนเขมะสิริอนุสสรณ์ที่มีต่อการใช้เว็บไซต์สนทนาทางอินเทอร์เน็ต

1.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา โรงเรียนเขมะสิริอนุสสรณ์ที่มีต่อการใช้เว็บไซต์สนทนาทางอินเทอร์เน็ต สามารถสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลได้ดังนี้

1.3.1 พฤติกรรมการใช้เว็บไซต์สนทนาทางอินเทอร์เน็ต

1) ผลการวิจัยข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีอายุ 13 ปี เรียนอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 อาศัยอยู่ที่บ้านกับบิดา มารดา และบิดามารดาอาศัยอยู่ด้วยกัน

2) ผลการศึกษาพฤติกรรมการใช้เว็บไซต์ของผู้ตอบแบบสอบถาม

(1) ข้อมูลด้านเวลา พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่รู้จักและใช้เว็บไซต์สนทนาทางอินเทอร์เน็ตมากกว่า 3 ปี โดยจะใช้สัปดาห์ละ 3-4 ครั้ง เวลาเฉลี่ยในการใช้ 1-3 ชั่วโมงช่วงเวลาที่ใช้คือ 16.01-20.00 น.

(2) ข้อมูลด้านสถานที่และอุปกรณ์ พบว่า นักเรียนใช้เว็บไซต์สนทนาทางอินเทอร์เน็ตที่บ้าน โดยนักเรียนมีเครื่องคอมพิวเตอร์เป็นของตนเอง เครื่องคอมพิวเตอร์จะตั้งอยู่ที่ห้องนั่งเล่น และนักเรียนไม่มีการใช้อุปกรณ์เสริมขณะใช้เว็บไซต์สนทนาทางอินเทอร์เน็ต

(3) ข้อมูลด้านเว็บไซต์ พบว่า นักเรียนรู้จักเว็บไซต์สนทนาทางอินเทอร์เน็ตจากการศึกษาด้วยตนเอง เหตุผลที่นักเรียนใช้เพราะอยากลอง ส่วนใหญ่นักเรียนสนทนาผ่าน MSN/Windows Live Messenger

(4) ข้อมูลที่ใช้ในการสนทนา พบว่า ขณะที่นักเรียนใช้เว็บไซต์สนทนาทางอินเทอร์เน็ตนักเรียนจะฟังเพลงไปด้วย ชื่อที่ใช้ในการสนทนาคือชื่อที่แสดงความเป็นตัวตนหรือฉายา เรื่องที่สนทนาส่วนใหญ่คือ เรื่องทั่วไป

(5) ข้อมูลบุคคลที่สนทนา พบว่า บุคคลที่นักเรียนสนทนาขณะใช้เว็บไซต์สนทนาคือ เพื่อน ในการตอบคำถามจะตอบจริงบ้างไม่จริงบ้าง ข้อมูลส่วนใหญ่ที่ให้กับคู่สนทนาคือเพลง หลังจากใช้เว็บไซต์สนทนาทางอินเทอร์เน็ตเสร็จแล้วจะยุติการสนทนาธรรมดา

1.3.2 ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการใช้เว็บไซต์สนทนาทางอินเทอร์เน็ต

ผลการวิจัยระดับความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาโรงเรียนเขมะสิริอนุสสรณ์ที่มีต่อการใช้เว็บไซต์สนทนาทางอินเทอร์เน็ต ด้านการออกแบบเว็บไซต์ พบว่า การจัดวางเนื้อหาดูสบายตาและอ่านง่ายมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ด้านความพึงพอใจ พบว่า ความหลากหลายของข้อมูลมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ด้านอารมณ์ พบว่า ช่วยลดความเครียดจากการเรียนหรือการทำงานมีค่าเฉลี่ยสูงสุด และด้านปฏิสัมพันธ์ พบว่า การได้รู้จักกลุ่มคนที่หลากหลายมีค่าเฉลี่ยสูงสุด

2. อภิปรายผล

จากผลการวิจัยความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาโรงเรียนเขมะสิริอนุสสรณ์ที่มีต่อการใช้เว็บไซต์สนทนาทางอินเทอร์เน็ต พบว่า

2.1 พฤติกรรมการใช้เว็บไซต์สนทนาทางอินเทอร์เน็ตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาโรงเรียนเขมะสิริอนุสสรณ์ นักเรียนรู้จักและใช้เว็บไซต์สนทนาทางอินเทอร์เน็ตมากกว่า 3 ปี โดยใช้สัปดาห์ละ 3-4 ครั้ง เวลาเฉลี่ยที่ใช้ในแต่ละครั้ง 1-3 ชั่วโมง ช่วงเวลาที่ใช้อย่างน้อยที่สุด 16.01 – 20.00 น. สถานที่ใช้อินเทอร์เน็ตคือที่บ้าน นักเรียนมีคอมพิวเตอร์เป็นของตนเอง โดยคอมพิวเตอร์ตั้งอยู่ในห้องนั่งเล่น นักเรียนรู้จักเว็บไซต์สนทนาจากการศึกษาด้วยตนเองเหตุผลที่ใช้เพราะอยากลอง โปรแกรมที่ใช้คือ MSN/Window Live Messenger กิจกรรมที่ทำขณะใช้เว็บไซต์คือการฟังเพลง นักเรียนจะใช้ชื่อที่แสดงความเป็นตัวตนหรือฉายาขณะใช้เว็บไซต์สนทนา เรื่องที่สนทนาคือเรื่องทั่วๆ ไป บุคคลที่สนทนาด้วยคือเพื่อน สำหรับการตอบคำถามจะตอบคำถามจริงบ้างไม่จริงบ้าง ข้อมูลที่ให้ขณะสนทนาคือ เพลง และจะยุติการสนทนาธรรมดาโดยที่ไม่นัดคุยสนทนาในครั้งต่อไป ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของศรีดา ตัณฑะอริพานิช(2544: บทคัดย่อ) ทำการวิจัยเรื่อง การใช้งานอินเทอร์เน็ตของเด็กและความคิดเห็นของผู้ปกครองเกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ตของเด็ก ผลการวิจัยพบว่า ผู้ใช้อินเทอร์เน็ตส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ชั่วโมงที่ใช้อินเทอร์เน็ตมากที่สุด คือ 1-3 ชั่วโมง สถานที่ใช้อินเทอร์เน็ตส่วนใหญ่คือ บ้าน การใช้งานอินเทอร์เน็ตจะใช้ในการค้นหาข้อมูล ความรู้ ติดตามข่าวสาร และใช้ในการร่วมกิจกรรม เช่น ห้องสนทนา กลุ่มข่าว สิ่งที่เกิดเคยกระทำบนอินเทอร์เน็ตคือการพูดคุยกับคนแปลกหน้า การให้ข้อมูลส่วนตัว การนำรูปภาพ ข้อมูลผู้อื่นมาใช้ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ คมกริช ทักษิพา (2540: บทคัดย่อ) ทำการวิจัยเรื่อง พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการเครือข่ายคอมพิวเตอร์เพื่อโรงเรียนไทย ผลการวิจัยพบว่า

นักเรียนส่วนใหญ่เรียนรู้การใช้อินเทอร์เน็ตจากเพื่อน และจะใช้เว็บไซต์เพื่อความบันเทิง ใช้บริการสนทนาออนไลน์ เพื่อติดต่อสื่อสารกับเพื่อน

2.2 ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา โรงเรียนเขมะสิริอนุสสรณ์ที่มีต่อการใช้เว็บไซต์สนทนาทางอินเทอร์เน็ต

ด้านอารมณ์นักเรียนมีความคิดเห็นว่าเว็บไซต์สนทนาช่วยลดความเครียดจากการเรียนหรือการทำงานอยู่ในระดับดี ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของอาทิตยา เมืองยม(2547: บทคัดย่อ) ทำการวิจัยเรื่อง การสร้างสัมพันธ์ทางอินเทอร์เน็ตของผู้ใช้การสนทนา(Chat) ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มผู้เล่นสนทนาเห็นว่าการสนทนามีความสนุกสนาน เป็นการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์

ด้านความพึงพอใจ นักเรียนมีความคิดเห็นว่าเว็บไซต์สนทนามีความหลากหลายของข้อมูลอยู่ในระดับดี ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ งามอาจ ฤทธิ์ทองพิทักษ์(2539: บทคัดย่อ) ทำการวิจัยเรื่องพฤติกรรมการสื่อสารผ่านระบบเว็ลด์ไวด์เว็บของนักศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามีการใช้ประโยชน์จากระบบเว็ลด์ไวด์เว็บ เพื่อการพัฒนาตนเองในด้านวิชาการและทักษะการใช้งานระบบเว็ลด์ไวด์เว็บ และใช้ระบบเว็ลด์ไวด์เว็บเว็ลด์ไวด์เว็บในการตอบสนองความต้องการด้านข่าวสารและการพักผ่อนหย่อนใจ

ด้านการปฏิสัมพันธ์ นักเรียนมีความคิดเห็นว่าเว็บไซต์สนทนาทำให้ได้รู้จักกลุ่มคนที่หลากหลายในระดับดี ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของอาทิตยา เมืองยม(2547: บทคัดย่อ) ทำการวิจัยเรื่อง การสร้างสัมพันธ์ทางอินเทอร์เน็ตของผู้ใช้การสนทนา(Chat) ผลการวิจัยพบว่า เหตุผลในการเล่นสนทนานั้นเพื่อการหาเพื่อนคุยหรือเพื่อนใหม่มีมากที่สุด การเล่นสนทนานั้นทำให้ได้เพื่อน ได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับผู้เล่นคนอื่นๆ

ด้านการออกแบบเว็บไซต์ นักเรียนมีความคิดเห็นว่าเว็บไซต์สนทนามีการจัดวางเนื้อหาดูสบายตาและอ่านง่ายอยู่ในระดับดี ซึ่งสอดคล้องกับหลักการของถนอมพร เลาหจรัสแสง (2544) เรื่องการออกแบบเว็บไซต์ว่า การออกแบบเว็บไซต์ต้องคำนึงถึงการใช้งานเป็นหลักเพื่อกำหนดองค์ประกอบภายในเว็บ ขั้นตอนการออกแบบเว็บไซต์คือ เข้าใจวัตถุประสงค์ก่อนออกแบบ ออกแบบให้ตรงกับกลุ่มเป้าหมาย ออกแบบโฮมเพจอย่างมีสไตล์ จัดหมวดหมู่และหัวข้อให้เข้าใจง่าย เน้นการเข้าถึงเว็บด้วยความรวดเร็ว การแสดงผลหน้าเว็บ การใช้สัญลักษณ์รูปภาพ กราฟฟิก การเลือกใช้สีอย่างถูกหลักตามทฤษฎี รูปแบบตัวอักษรสำหรับเว็บที่ช่วยให้หน้าอ่าน และงานวิจัยของ ภัทพร หุ่นรักวิทย์ (2547: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การออกแบบเว็บไซต์สำหรับสถานีโทรทัศน์ในประเทศไทย ผลการวิจัยพบว่า ในการออกแบบเว็บไซต์ควรใช้ขนาดที่เหมาะสมในการออกแบบ ซึ่งกลยุทธ์ในการทำให้ผู้เข้าชมกลับมาชมอีกอย่างสม่ำเสมอ คือ การใช้เทคโนโลยีในการพัฒนาการออกแบบเว็บไซต์ การดาวน์โหลดข้อมูลได้อย่างรวดเร็ว

รวมทั้งการปรับปรุงเนื้อหาให้ทันสมัยอยู่เสมอ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ พัศกร โศภีรักษ์ (2548: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง นโยบาย เนื้อหาและรูปแบบเว็บไซต์ของมหาวิทยาลัยในเขต กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า เว็บไซต์ที่เหมาะสมต้องมีการปรับเปลี่ยนตลอดเวลาและใช้งานง่าย ชนิดของตัวอักษรที่ใช้บนเว็บไซต์และสีของตัวอักษรต้องออกแบบโดยอาศัยแนวคิดด้านศิลปะ ขนาดของตัวอักษร สีของตัวอักษรและสีของพื้นหลังต้องมีความเหมาะสมกลมกลืนกัน ส่วนกราฟิกต้องน่าสนใจ วางตำแหน่งได้เหมาะสม ส่วนที่สำคัญของเว็บไซต์ คือการเชื่อมโยงหัวข้อกับเนื้อหา และการเชื่อมโยงระหว่างเว็บด้วยกัน

3. ข้อเสนอแนะ

3.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา โรงเรียนเขมะสิริอนุสสรณ์ซึ่งเป็นโรงเรียนเฉพาะสำหรับผู้หญิงถ้าเป็นโรงเรียนชายล้วนหรือโรงเรียนสหความคิดเห็นที่ได้อาจจะแตกต่างออกไป อีกทั้งนักเรียนในแต่ละสถานที่ย่อมจะมีความพร้อมแตกต่างกันไม่ว่าจะเป็นเรื่องสถานภาพของครอบครัว สภาพแวดล้อม และการดำเนินชีวิตประจำวัน ซึ่งความแตกต่างดังกล่าวอาจทำให้ได้ผลการวิจัยที่แตกต่างออกไป หากนำไปใช้กับโรงเรียนที่มีสภาพต่างออกไป

3.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา โรงเรียนเขมะสิริอนุสสรณ์เท่านั้น การวิจัยครั้งต่อไปควรจะมีการวิจัยความคิดเห็นของผู้ปกครองต่อการใช้เว็บไซต์สนทนาทางอินเทอร์เน็ตของนักเรียน เพื่อที่จะได้ทราบข้อมูลและผลการวิจัยที่แตกต่างออกไป

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กฤติยา ไวยมัย (2546) การเว็บไซต์สำนักหอสมุดกลางมหาวิทยาลัยรามคำแหงของนักศึกษา
ระดับปริญญาโท วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาบรรณารักษศาสตร์และ
สารนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง
- กิดานันท์ มลิทอง (2540) เทคโนโลยีการศึกษาและนวัตกรรม กรุงเทพมหานคร จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย
- กิดานันท์ มลิทอง (2542) สรรค์สร้างหน้าเว็บและกราฟฟิกบนเว็บ กรุงเทพมหานคร จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย
- กิตติ กันภัย (2543) มองสื่อใหม่มองสังคมใหม่ กรุงเทพมหานคร คณะนิเทศศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- กิตติ ภัคดีวัฒน์กุล (2541) Netscape(All in One) พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพมหานคร
ไทยเจริญการพิมพ์
- กฤษณทัต เวชสาร (2545) การวิจัยการตลาด กรุงเทพมหานคร สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย
- ขวัญเรือน กิติวัฒน์ ภัสวดี นิติเกษตรสุนทร วรลักษณ์ ชีราโมกษ์ ระวีวรรณ ประกอบผล
ปรีชา วิหคโต และคณะ พฤติกรรมการสื่อสาร หน่วยที่ 1 - 8 นนทบุรี สาขาวิชา
นิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
- คมกริช ทักษิภา (2540) พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตของนักเรียนมัธยมปลายในโรงเรียนที่เข้า
ร่วมโครงการเครือข่ายคอมพิวเตอร์เพื่อโรงเรียนไทย คุรุศาสตรมหาบัณฑิต
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- คณาจารย์ภาควิชาจิตวิทยา คณะมนุษยศาสตร์ (2527) จิตวิทยาทั่วไป พิมพ์ครั้งที่ 1 เชียงใหม่
ช้างเผือก
- ครรชิต มาลัยวงศ์ (2539) ทักษะไอที กรุงเทพมหานคร ศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์และ
คอมพิวเตอร์แห่งชาติ
- จิตนา โสภณ (2542) ความคิดเห็นของผู้บริหารหน่วยงานวิจัยและนักเรียนที่มีต่อปัญหากระบวนการ
วิจัยและพัฒนาประเทศไทย วิทยานิพนธ์ปริญญาโท มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- จิรัฐา มากักดี (2546) การสร้างแหล่งการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ทางเว็บไซต์ตามกลุ่มสาระ
การเรียนรู้วิทยาศาสตร์ ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
(หลักสูตรและการสอน) มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

- จิรายุ ทรัพย์สิน (2540) *ความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อการเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร :*
ศึกษาเฉพาะกรณีนิสิตปริญญาตรี คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
วิทยานิพนธ์ปริญญาโท มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- ญาดานุช เตมียศิริปิน (2546) *ภาษาที่ใช้ในห้องสนทนา วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต*
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- จิตติภพ ชยธวัช (2547) *ปากตลาด กรุงเทพมหานคร ซี.พี.บุ๊ค สแตนดาร์ด*
- คารินทร์ สวัสดิ์เสวี (2545) *การแปลงตัวตนในห้องสนทนาบนอินเทอร์เน็ต วิทยานิพนธ์ปริญญา*
มหาบัณฑิต ภาควิชาการสื่อสารมวลชน คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ถนอมพร ต้นพิพัฒน์ (2539) *อินเทอร์เน็ตเพื่อการศึกษา วารสารครุศาสตร์อุตสาหกรรม*
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ถนอมพร เลหาจรัสแสง (2545) *Designing e-learning หลักการออกแบบและสร้างเว็บเพื่อการ*
เรียนการสอน เชียงใหม่ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- ทวีศักดิ์ กอนันตกุล (2543) *ความก้าวหน้าของอินเทอร์เน็ตในประเทศไทย ศูนย์เทคโนโลยี*
อิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ
- ธนัสถ์ เกษมไชยานันท์ (2544) *ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการใช้เว็บไซต์ (web site) ของผู้ใช้*
อินเทอร์เน็ตในเขตกรุงเทพมหานคร วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต
คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- ธีรภูมิ เอกะกุล (2543) *ระเบียบวิธีวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์ อุบลราชธานี*
สถาบันราชภัฏอุบลราชธานี
- นิภาภรณ์ คำเจริญ (2544) *เริ่มต้นเรียนรู้การใช้งาน Internet เบื้องต้น กรุงเทพมหานคร*
สำนักพิมพ์ เอส.พี.ซี.บุ๊คส์
- บุญสืบ โพธิ์ศรี (2545) *คอมพิวเตอร์เพื่องานอาชีพ กรุงเทพมหานคร ประสานมิตร*
- ประคอง วรรณสูตร (2535) *สถิติเพื่อการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์ พิมพ์ครั้งที่ 1*
กรุงเทพมหานคร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ประสพสุข ปราชญ์กุล (2545) *ศึกษาพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา*
สังกัดมูลนิธิคณะเซนต์คาเบรียลแห่งประเทศไทย ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาเทคโนโลยีทางการศึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา
- ประเสริฐ เข้มกลิ่นฟุ้ง (2519) *พฤติกรรมร่วมและชุมชน กรุงเทพมหานคร สำนักเลขาธิการ*
คณะรัฐมนตรี

- ปลื้มจิตร ประเสริฐศรี (2550) ทักษะของนักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ต่อปัจจัยที่มีผลต่อการ
กระทำผิดทางเพศสืบเนื่องจากการใช้ห้องสนทนาทางอินเทอร์เน็ต วิทยานิพนธ์
ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (การบริหารงานยุติธรรม) คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- พชันี เขยจรรยา เมตตา วิวัฒนานุกูล ถิรนนท์ อนุวัชศิริวงศ์ (2541) แนวคิดหลักนิเทศศาสตร์
พิมพ์ครั้งที่ 5 กรุงเทพมหานคร ข้าวฟ่าง
- พัสกร โสภีร์รักษ์ (2548) นโยบายเนื้อหาและรูปแบบเว็บไซต์ของมหาวิทยาลัยในเขต
กรุงเทพมหานคร วิทยานิพนธ์นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต คณะนิเทศศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
- พิเชษฐ์ เวชพลรักธรรม (2545) การตัดสินใจเชิงจริยธรรมของวัยรุ่นที่สื่อสารในห้องสนทนา
บนเครือข่ายอินเทอร์เน็ต วิทยานิพนธ์นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- พูนศักดิ์ สักกทัตติยกุล (2545) สนทนาออนไลน์ สืบค้นเมื่อวันที่ 11 สิงหาคม 2552
<http://www.thaigoodview.com/poonsak/index.html>
- เพ็ญทิพย์ จิรพิณนุสรณ์ (2539) พฤติกรรมการแสวงหาข่าวสารผ่านสื่อมวลชนและอินเทอร์เน็ต
ของนักศึกษาและบุคลากรของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ
วิทยานิพนธ์นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ภัทรพร หรุ่นรักวิทย์ (2547) การออกแบบเว็บไซต์สำหรับสถานีโทรทัศน์ในประเทศไทย
ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศิลปากร
- มณีวัลย์ เอมะอมร (2541) อินเทอร์เน็ตการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจของผู้ใช้ที่เป็นคนไทย
วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชานิเทศศาสตร์ธุรกิจ
มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์
- วิโรจน์ วโรดมปราโมทย์ (2547) การพัฒนารูปแบบโปรแกรมสนทนาออนไลน์ที่ใช้เทคนิค
กระบวนการกลุ่มที่มีผลต่อพฤติกรรมมีส่วนร่วม สำหรับนิสิตบัณฑิตศึกษา
วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาหลักสูตรการสอนและเทคโนโลยีการศึกษา
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- วิเศษศักดิ์ โดตรอาษา และคณะ (2542) เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการเรียนรู้ กรุงเทพมหานคร
เซิร์ดเวฟ เอ็ดดูเคชั่น
- ศศิวรรณ ทองดีเลิศ (2547) การใช้สื่ออินเทอร์เน็ตในงานประชาสัมพันธ์ของบริษัท ฮอนด้า
อโตโมบิล(ประเทศไทย) จำกัด นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต คณะนิเทศศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

- ศรีดา ตัณฑะอธิพานิช (2544) *การใช้งานอินเทอร์เน็ตของเด็กและความคิดเห็นของผู้ปกครองเกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ตของเด็ก* คุรุศาสตร์มหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ศรีศักดิ์ วัฒนวงศ์ (2548) *พฤติกรรมกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา เขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การเมืองและการบริหารจัดการ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา*
- ศิริรัตน์ พิมานสกุลรัตน์ (2546) *การศึกษาเปรียบเทียบพฤติกรรมกรรมการสนทนابนเครือข่ายด้วยโปรแกรม ไอซีคิว, เพิร์ช และเอ็มเอสเอ็น* ปริญญาคุรุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศ คณะคุรุศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี พระเจ้าเกล้าธนบุรี
- ศุภนิสา ทดลา (2542) *รูปแบบพฤติกรรมสื่อสารในห้องสนทนابนเครือข่ายอินเทอร์เน็ต วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาวิชาการสื่อสารมวลชน คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย*
- ศุภลักษณ์ กวรสอนอง (2550) *ความคิดเห็นของผู้โดยสารที่มีต่อการออกแบบเว็บไซต์จำหน่ายบัตรโดยสารของสายการบินต้นทุนต่ำในประเทศ* บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาบริหารธุรกิจสำหรับผู้บริหาร มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- ศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ (2546) *Internet Technology.*
<http://www.nectec.or.th/courseware/Internet/internet-tech/0001.tml>
- สหชาติ บัวเที่ยง (2548) *ปัจจัยที่มีผลต่อความไว้วางใจคู่สนทนาในระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตของวัยรุ่นหญิงในเขตจังหวัดเชียงใหม่ในการนัดพบ* ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขานิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้
- สิทธิโชค วรานุสันติกุล (2546) *จิตวิทยาสังคม: ทฤษฎีและการประยุกต์* กรุงเทพมหานคร ซีเอ็ดยูเคชั่น
- สุโท เจริญสุข (2525) *หลักจิตวิทยาและการพัฒนาการของมนุษย์* กรุงเทพมหานคร แพร์พิทยา
- สุลักษณ์ สุ่มมาตย์ (2543) *10 ขั้นตอนการออกแบบเว็บไซต์ที่ดี ปีที่ 4 ฉบับที่ 23 เดือน พฤษภาคม - มิถุนายน หน้า 13 - 23*
- เสนาะ ดิยาว์ *การสื่อสารในองค์กร คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี* มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- องอาจ ฤทธิ์ทองพิทักษ์ (2539) *พฤติกรรมสื่อสารผ่านระบบเว็ลด์ไวด์เว็บของนักศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร วิทยานิพนธ์นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการประชาสัมพันธ์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย*

- อรัญญา ม้าลายทอง (2539) *การเปิดรับข่าวสารและการใช้การสื่อสารผ่านระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตของพนักงานในกลุ่มบริษัทล็อกเลย์ จำกัด(มหาชน) วิทยานิพนธ์ นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย*
- อาทิตยา เมืองยม (2547) *การสร้างสัมพันธ์ทางอินเทอร์เน็ตของผู้ใช้การสนทนา วิทยานิพนธ์ วารสารศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์*
- อาภาพร เปี่ยมใจชื่น (2550) *ความคิดเห็นในการป้องกันตนเองจากการสนทนาออนไลน์ ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง*
- อุทัย หิรัญโต (2519) *สังคมวิทยาประยุกต์ กรุงเทพมหานคร โอเดียนสโตร์*
- เอมอชฌา เอกรัตนธัญ (2548) *การใช้เว็บไซต์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราชของนักศึกษา และบุคลากร ปริญญานิเทศศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช*
- Best, J.W (1997) *Conserving Natural Resource*. (2nd ed) New York: McGraw-Hill Book Company
- Feldman M.P. (1971) *Psychology in the Industrial Environment*. London : Butter Worth and Co.Ltd
- Good, C.V. (1973) *Dictionary of Education*. 3rd ed. New York: McGraw Hill
- Issak, A.V. (1981) *Scope and Methods of Political Science: An Introduction to the Methodology of political Inquiry*. 3rd ed. Illinois: The Dorsey Press
- Kolasa, B.J. (1969) *Introduction of Behavioral Science for Business*. New York : John, Wiley and Sons, Inc.
- Lynch, P.J, and Horton.S. (1999). *Web Style Guide: Basic design principles of creating web site*. New Haven and London: Yale University Press
- Macquire. W.J (1969) *The Hand Book of Social Psychology*. 2nd ed Massachusetts : Addison Wesley Publishing Company
- Oskamp, S. (1977) *Attitudes and Opinions*, New Jersey: Prentice Hall Inc.
- Remmer.H.H (1954) *Introduction to Opinion and Attitude*. New-York : Harper and brothers Publisher
- Shipley, Chris and Matt Fish Matthew. (1996) *How the World Wide Web Works*. Emeryville, CA-Macmillian Computer Publishing, USA
- Traindis H.C (1971) *Attitude and Attitude Change*. New York : John Wiley and Sons Inc.
- Wahlmen, B.B. (1973) *Dictionary of Behavior Science*. New York: Litton Education Publishing.

Walter, Joseph B. (1996) *Computer-Mediated Communication: Impersonal, Interpersonal, and Hyperpersonal Interaction. Communication Research. Vol.23, No1*

Yamane, Taro (1967) *Statistic: An introductory analysis (2nd ed)* New York: Harper&Row

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

1. ผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านเนื้อหา**1.1 อาจารย์ถวัลย์กษมิ จงถิรวงศ์**

ภาควิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยสยาม

1.2 อาจารย์บรรพต เทียงคำ

ภาควิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยสยาม

1.3 อาจารย์จิตติญาดา พุกกะมาน

ภาควิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยสยาม

2. ผู้ทรงคุณวุฒิทางการวัดและประเมินผล**2.1 อาจารย์รุ่งฤดี คำชุม**

โรงเรียนอนุบาลแม่ทะ จังหวัดลำปาง

3. ผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านเทคโนโลยีการศึกษา**3.1 ดร.สุปรียา ศิริพัฒนกุลขจร**

ภาคผนวก ข

แบบสอบถามความคิดเห็นและตารางวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นของนักเรียน

เลขที่ชุดแบบสอบถาม

วันที่เก็บข้อมูล...../...../.....

แบบสอบถามเพื่อการค้นคว้าอิสระ
เรื่อง ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาโรงเรียนเขมะสิริอนุสสรณ์
ที่มีต่อการใช้เว็บไซต์สนทนาทางอินเทอร์เน็ต

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามนี้ใช้สอบถามนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาภายในโรงเรียนเขมะสิริอนุสสรณ์ โดยมีความมุ่งหมายที่จะศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาโรงเรียนเขมะสิริอนุสสรณ์ที่มีต่อการใช้เว็บไซต์สนทนาทางอินเทอร์เน็ต
2. แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอนดังนี้ คือ
 - ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
 - ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้เว็บไซต์สนทนาทางอินเทอร์เน็ตของผู้ตอบแบบสอบถาม
 - ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาโรงเรียนเขมะสิริอนุสสรณ์ที่มีต่อการใช้เว็บไซต์สนทนาทางอินเทอร์เน็ต
3. ขอความกรุณาตอบแบบสอบถามให้ครบทุกข้อ เพื่อความสมบูรณ์ของแบบสอบถามที่จะใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป
4. แบบสอบถามนี้จะไม่มีผลใด ๆ ต่อท่าน ผู้ศึกษาค้นคว้าจะนำเสนอข้อมูลในภาพรวมขอขอบคุณที่ท่านกรุณาตอบแบบสอบถามทุกข้อตามความเป็นจริง

ตอนที่ 1

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดกรอกข้อความหรือทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องหน้าข้อความที่ตรงกับสภาพความเป็นจริง

1. อายุปี

2. กำลังศึกษาระดับ

(1) มัธยมศึกษาปีที่ 1

(4) มัธยมศึกษาปีที่ 4

(2) มัธยมศึกษาปีที่ 2

(5) มัธยมศึกษาปีที่ 5

(3) มัธยมศึกษาปีที่ 3

(6) มัธยมศึกษาปีที่ 6

3. บุคคลที่ท่านอาศัยอยู่ด้วย

(1) บิดา – มารดา

(3) เพื่อน

(2) ญาติ

(4) อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

4. ลักษณะที่อยู่อาศัย

(1) บ้าน

(3) พักประจำที่โรงเรียน

(2) หอพัก

(4) อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

5. สถานภาพสมรสของบิดา มารดา

(1) อาศัยอยู่ด้วยกัน

(3) หย่าร้าง

(2) แยกกันอยู่ เช่น อยู่คนละบ้าน

(4) บิดาหรือมารดาถึงแก่กรรม

หรือไปทำงานต่างจังหวัด

ตอนที่ 2

ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้เว็บไซต์สนทนาทางอินเทอร์เน็ต

คำชี้แจง โปรดกรอกข้อความหรือทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องหน้าข้อความที่ตรงกับสภาพความเป็นจริง

ข้อมูลด้านเวลา

1. ท่านรู้จักเว็บไซต์สนทนาทางอินเทอร์เน็ตมานานเพียงใด

☐ (1) น้อยกว่า 6 เดือน	☐ (4) 2 – 3 ปี
☐ (2) 6 เดือน – 1 ปี	☐ (5) มากกว่า 3 ปี
☐ (3) 1 – 2 ปี	

2. ท่านใช้เว็บไซต์สนทนาทางอินเทอร์เน็ตมานานเพียงใด

☐ (1) น้อยกว่า 6 เดือน	☐ (4) 2 – 3 ปี
☐ (2) 6 เดือน – 1 ปี	☐ (5) มากกว่า 3 ปี
☐ (3) 1 – 2 ปี	

3. ท่านใช้เว็บไซต์สนทนาทางอินเทอร์เน็ตบ่อยเพียงใด

☐ (1) ทุกวัน	☐ (4) เดือนละ 1 – 2 ครั้ง
☐ (2) สัปดาห์ละ 1 – 2 ครั้ง	☐ (5) เดือนละ 3 – 4 ครั้ง
☐ (3) สัปดาห์ละ 3 – 4 ครั้ง	☐ (6) อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

4. เวลาเฉลี่ยที่ท่านใช้ในการใช้เว็บไซต์สนทนาทางอินเทอร์เน็ตในแต่ละครั้ง

☐ (1) น้อยกว่า 1 ชั่วโมง	☐ (4) ทั้งวัน
☐ (2) 1 – 3 ชั่วโมง	☐ (5) อื่น ๆ (โปรดระบุ).....
☐ (3) 3 – 5 ชั่วโมง	

5. ช่วงเวลาใดที่ท่านใช้เว็บไซต์สนทนาทางอินเทอร์เน็ตบ่อยที่สุด
☐ (1) 08.01 – 12.00 น.	☐ (4) 20.01 – 24.00 น.
☐ (2) 12.01 – 16.00 น.	☐ (5) 00.01 – 04.00 น.
☐ (3) 16.01 – 20.00 น.	☐ (6) 04.01 – 08.00 น.

ข้อมูลด้านสถานที่และอุปกรณ์

- ท่านใช้เว็บไซต์สนทนาทางอินเทอร์เน็ตจากสถานที่ใด

☐ (1) บ้าน	☐ (3) โรงเรียน
☐ (2) ร้านที่เปิดให้บริการ	☐ (4) อื่น ๆ (โปรดระบุ).....
- ท่านมีเครื่องคอมพิวเตอร์เป็นของตนเองหรือไม่

☐ (1) มี	☐ (2) ไม่มี
---------------------------------	------------------------------------
- ถ้าท่านมีเครื่องคอมพิวเตอร์ที่บ้านเครื่องคอมพิวเตอร์ของท่านตั้งอยู่ที่ใด

☐ (1) ห้องนอนของตนเอง	☐ (3) ห้องนอนของบุคคลอื่นในครอบครัว
☐ (2) ห้องนั่งเล่น	☐ (4) อื่น ๆ (โปรดระบุ).....
- ท่านมีการใช้อุปกรณ์เสริมควบคุมในขณะที่ใช้เว็บไซต์สนทนาทางอินเทอร์เน็ตหรือไม่

☐ (1) มี เพราะ.....
☐ (2) ไม่มี

ข้อมูลด้านเว็บไซต์

- ท่านรู้จักเว็บไซต์สนทนาทางอินเทอร์เน็ตได้อย่างไร

☐ (1) ศึกษาด้วยตนเอง	☐ (2) ผู้อื่นแนะนำ
---	---
- เหตุผลที่ท่านใช้เว็บไซต์สนทนาทางอินเทอร์เน็ต

☐ (1) อยากรอง	☐ (2) ตามเพื่อน	☐ (3) บุคคลอื่นชวนให้ลองใช้
--------------------------------------	--	--

3. ท่านสนทนาทางอินเทอร์เน็ตผ่านเว็บไซต์หรือโปรแกรมใดบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ (1) Yahoo	☐ (6) MSN / Windows Live Messenger
☐ (2) Sanook QQ	☐ (7) Hi 5
☐ (3) Facebook	☐ (8) Camfrog
☐ (4) ICQ	☐ (9) เล่นตามเว็บไซต์ Pantip, Hunsu, Mweb
☐ (5) Pirch	☐ (10) อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

ข้อมูลที่ใช้ในการสนทนา

1. ขณะที่ท่านใช้เว็บไซต์สนทนาทางอินเทอร์เน็ตท่านทำกิจกรรมใดควบคู่ไปด้วย

(ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ (1) ใช้เว็บไซต์สนทนาเพียงอย่างเดียว	☐ (4) ฟังเพลง
☐ (2) เล่นเกม	☐ (5) ดูโทรทัศน์
☐ (3) เปิดเว็บไซต์อื่น ๆ	☐ (6) อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

2. ขณะที่ท่านใช้เว็บไซต์สนทนาทางอินเทอร์เน็ตท่านใช้ชื่อใดแทนตนเอง

☐ (1) ชื่อจริง	☐ (3) ชื่อที่แสดงความเป็นตัวตนหรือฉายา
☐ (2) ชื่อที่นึกได้ขณะนั้น	☐ (4) อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

3. เรื่องใดที่ท่านสนทนาขณะใช้เว็บไซต์ทางอินเทอร์เน็ตเป็นส่วนใหญ่

☐ (1) เรื่องทั่วไป	☐ (3) เรื่องการศึกษา/การทำงาน
☐ (2) เรื่องส่วนตัว	☐ (4) อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

ข้อมูลบุคคลที่สนทนา

1. ในขณะที่ใช้เว็บไซต์สนทนาทางอินเทอร์เน็ต บุคคลที่ท่านสนทนาด้วยคือใคร

(ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ (1) เพื่อน	☐ (4) บุคคลที่รู้จักกันทางอินเทอร์เน็ต
☐ (2) คนรัก	☐ (5) บุคคลที่ผู้อื่นแนะนำมา
☐ (3) ญาติ	☐ (6) อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

2. ในการใช้เว็บไซต์สนทนาทางอินเทอร์เน็ตท่านตอบคำถามกับคู่สนทนาอย่างไร
- (1) ตอบตามความจริงทุกเรื่อง (3) ตอบไม่จริงทุกเรื่อง
- (2) ตอบจริงบ้างไม่จริงบ้าง (4) อื่นๆ (โปรดระบุ).....
3. ในการใช้เว็บไซต์สนทนาทางอินเทอร์เน็ตท่านได้ให้ข้อมูลอะไรกับคู่สนทนาบ้าง
(ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
- (1) รูป/วิดีโอ (4) เพลง
- (2) เบอร์โทรศัพท์ (5) Link Web อื่น
- (3) ที่อยู่ (6) อื่นๆ (โปรดระบุ).....
4. หลังจากท่านทำการใช้เว็บไซต์สนทนาทางอินเทอร์เน็ตเสร็จแล้ว ท่านมีพฤติกรรม
ต่อคู่สนทนาอย่างไร
- (1) นัดคู่สนทนาคนนี้เข้ามาคุยในวันถัดไป
- (2) นัดคู่สนทนาออกไปพบเจอกันตามสถานที่ต่าง ๆ
- (3) ให้เบอร์โทรศัพท์เพื่อติดต่อ
- (4) ยุติการสนทนาธรรมดาโดยที่ไม่นัดคู่สนทนาในครั้งต่อไป
- (5) อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

ตอนที่ 3

ความคิดเห็นต่อเว็บไซต์สนทนา

<u>คำชี้แจง</u>	โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด		
5	หมายถึง	ระดับความคิดเห็น	มากที่สุด
4	หมายถึง	ระดับความคิดเห็น	มาก
3	หมายถึง	ระดับความคิดเห็น	ปานกลาง
2	หมายถึง	ระดับความคิดเห็น	น้อย
1	หมายถึง	ระดับความคิดเห็น	น้อยที่สุด

ตัวอย่าง

ข้อที่	ความคิดเห็นที่มีต่อการใช้เว็บไซต์ สนทนาทางอินเทอร์เน็ต	ระดับความคิดเห็น				
		ดีที่สุด (5)	ดี (4)	พอใช้ (3)	น้อย (2)	น้อย ที่สุด (1)
0	เว็บไซต์มีการออกแบบสวยงาม		✓			

จากตัวอย่างการตอบแบบสอบถามข้อที่ (0) ผู้ตอบกาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง “ดี” หมายความว่า ผู้ตอบมีความคิดเห็นว่าการออกแบบเว็บไซต์มีความสวยงามอยู่ในระดับดี

ข้อที่	ความคิดเห็นที่มีต่อการใช้เว็บไซต์ สนทนาทางอินเทอร์เน็ต	ระดับความคิดเห็น				
		ดีที่สุด (5)	ดี (4)	พอใช้ (3)	น้อย (2)	น้อย ที่สุด (1)
	ด้านการออกแบบเว็บไซต์					
1	เว็บไซต์มีการออกแบบสวยงาม					
2	ตัวหนังสือชัดเจน					
3	ภาพประกอบทำให้เกิดความน่าสนใจ					
4	การจัดวางเนื้อหา ดูสบายตา และอ่านง่าย					
5	เนื้อหาของข้อมูลในเว็บไซต์ชัดเจน เข้าใจง่าย					
6	ภาษาที่ใช้ใน Link ต่าง ๆ เข้าใจง่าย					
7	การเชื่อมโยงข้อมูลในแต่ละหน้ามี ความสัมพันธ์กัน					

ข้อที่	ความคิดเห็นที่มีต่อการใช้เว็บไซต์ สนทนาทางอินเทอร์เน็ต	ระดับความคิดเห็น				
		ดีที่สุด (5)	ดี (4)	พอใช้ (3)	น้อย (2)	น้อย ที่สุด (1)
	ด้านความพึงพอใจ					
1	เนื้อหา มีประโยชน์ เป็นแหล่งความรู้ และสืบค้นข้อมูล ได้เป็นอย่างดี					
2	มีความหลากหลายของข้อมูล					
3	การโหลดหน้าเว็บไซต์มีความรวดเร็ว					
4	การ Post ข้อความผ่านเว็บไซต์มีความ รวดเร็ว					
5	การดาวน์โหลดข้อมูลต่าง ๆ มีความ รวดเร็ว					
6	การปรับปรุงข้อมูลภายในเว็บไซต์มี ความทันสมัยอยู่เสมอ					
7	มีการตรวจสอบความเหมาะสมของ ภาษาที่ใช้ในการสนทนา					
	ด้านอารมณ์					
1	ช่วยลดความเครียดจากการเรียนหรือ การทำงาน					
2	ได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับกลุ่ม บุคคลอื่น					
3	ได้แสดงความเป็นตัวตนของตนเอง					
4	มีความสุขสนุกสนานจากการใช้บริการ เว็บไซต์สนทนา					
	ด้านการปฏิสัมพันธ์					
1	การได้รู้จักกลุ่มคนที่หลากหลาย					
2	การได้รับความรู้ใหม่ ๆ และสาระจาก การสนทนา					

ขอขอบคุณสำหรับความร่วมมือตอบแบบสอบถามเพื่อการวิจัยในครั้งนี้

**ตารางวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาโรงเรียนเฉลิมสิริอนุสรณ์
ที่มีต่อการใช้เว็บไซต์สนทนาทางอินเทอร์เน็ต**

แสดงจำนวนนักเรียนที่เลือกตอบแบบสอบถามความคิดเห็นในแต่ละข้อ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ที่มีต่อชุดการเรียนรู้ด้วย จากนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง 316 คน

ความคิดเห็น	ระดับความคิดเห็น					\bar{x}	S.D.	แปลผล
	ดี ที่สุด	ดี	พอใช้	น้อย	น้อย ที่สุด			
ด้านการออกแบบเว็บไซต์								
เว็บไซต์มีการออกแบบสวยงาม	47	187	81	1	0	3.89	0.64	ดี
ตัวหนังสือชัดเจน	61	171	78	6	0	3.91	0.71	ดี
ภาพประกอบทำให้เกิดความ น่าสนใจ	87	132	87	8	2	3.93	0.84	ดี
การจัดวางเนื้อหา ดูสบายตา และอ่านง่าย	91	136	86	2	1	3.99	0.78	ดี
เนื้อหาของข้อมูลในเว็บไซต์ ชัดเจน เข้าใจง่าย	73	156	83	3	1	3.94	0.75	ดี
ภาษาที่ใช้ใน Link ต่าง ๆ เข้าใจง่าย	69	151	57	8	1	3.88	0.78	ดี
การเชื่อมโยงข้อมูลในแต่ละ หน้ามีความสัมพันธ์กัน	78	151	79	8	0	3.95	0.77	ดี
ด้านความพึงพอใจ								
เนื้อหาที่มีประโยชน์ เป็นแหล่ง ความรู้และสืบค้นข้อมูลได้เป็น อย่างดี	79	149	80	7	1	3.94	0.79	ดี
มีความหลากหลายของข้อมูล	111	141	58	6	0	4.13	0.77	ดี
การโหลดหน้าเว็บไซต์มีความ รวดเร็ว	71	119	111	11	4	3.77	0.88	ดี
การ Post ข้อความผ่านเว็บไซต์ มีความรวดเร็ว	80	117	105	10	4	3.82	0.89	ดี

ความคิดเห็น	ระดับความคิดเห็น					\bar{x}	S.D.	แปลผล
	ดีที่สุด	ดี	พอใช้	น้อย	น้อยที่สุด			
การดาวน์โหลดข้อมูลต่าง ๆ มีความรวดเร็ว	71	104	121	15	5	3.70	0.92	ดี
การปรับปรุงข้อมูลภายในเว็บไซต์มีความทันสมัยอยู่เสมอ	82	138	78	5	3	3.98	0.83	ดี
มีการตรวจสอบความเหมาะสมของภาษาที่ใช้ในการสนทนา	74	116	105	17	4	3.76	0.92	ดี
ด้านอารมณ์								
ช่วยลดความเครียดจากการเรียนหรือการทำงาน	160	115	36	4	1	4.36	0.76	ดี
ได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับกลุ่มบุคคลอื่น	136	158	50	2	0	4.26	0.74	ดี
ได้แสดงความเป็นตัวตนของตนเอง	102	133	70	10	1	4.03	0.84	ดี
มีความสนุกสนานจากการใช้บริการเว็บไซต์สนทนา	145	108	58	4	1	4.24	0.82	ดี
ด้านการปฏิสัมพันธ์								
การได้รู้จักกลุ่มคนที่หลากหลาย	122	117	63	12	2	4.09	0.89	ดี
การได้รับความรู้ใหม่ ๆ และสาระจากการสนทนา	115	121	68	10	2	4.07	0.87	ดี
รวม	1,854	2,584	1,554	149	33	3.98	0.81	ดี

ภาคผนวก ค

หนังสือเรียนเชิญผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาเครื่องมือวิจัย

ที่ ศธ. ๐๕๒๒.๑๖ (บ) / 173

สาขาวิชาศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช
ตำบลบางพูด อำเภอปากเกร็ด
จังหวัดนนทบุรี 11120

วันที่ 13 พฤษภาคม 2552

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาเครื่องมือวิจัย
เรียน นางสาวรุ่งฤดี คำชุม
สิ่งที่ส่งมาด้วย โครงการศึกษาค้นคว้าอิสระ จำนวน 1 ชุด

ด้วย นางสาวสุพรรณิ สรรพทรัพย์ นักศึกษาหลักสูตรบัณฑิตศึกษา
แขนงวิชา เทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช ได้รับอนุมัติให้
ทำการศึกษาค้นคว้าอิสระ เรื่อง ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาโรงเรียนเขมะสิริอนุสสรณ์ที่มีต่อการใช้
เว็บไซต์สนทนาทางอินเทอร์เน็ต ตามโครงการการศึกษาค้นคว้าอิสระที่แนบมาด้วยนี้

การจัดทำการศึกษาค้นคว้าอิสระเรื่องดังกล่าว นักศึกษาได้จัดทำเครื่องมือที่จะเก็บรวบรวมข้อมูล และ
ได้รับความเห็นชอบเบื้องต้นจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ไว้ชั้นหนึ่งแล้ว แต่เพื่อให้เครื่องมือที่จัดทำนั้นมีความ
ครอบคลุมเนื้อหาวิชา แนวปฏิบัติ และสอดคล้องกับหลักและกระบวนการวิจัย ทางสาขาวิชาจึงขอความอนุเคราะห์จากท่าน
ในฐานะผู้ทรงคุณวุฒิด้าน ด้านวัดและประเมินผล ได้โปรดพิจารณาตรวจสอบและให้ความคิดเห็นเพื่อการปรับปรุง
เครื่องมือการวิจัยของนักศึกษาผู้นี้ด้วย สำหรับรายละเอียดอื่น ๆ นักศึกษาจะนำเรียนด้วยตนเอง

สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านเป็นอย่างดี
จึงขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ทวีศักดิ์ จินดาณรงค์)
ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาศึกษาศาสตร์

ฝ่ายบัณฑิตศึกษา

โทร. 0-2503-2870

โทรสาร 0-2503-3566 -7

ศษ. 0522.16 (บ) / 173

สาขาวิชาศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช
ตำบลบางพูด อำเภอปากเกร็ด
จังหวัดนนทบุรี 11120

วันที่ 13 เมษายน 2552

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาเครื่องมือวิจัย
เรียน ดร.สุปรียา ศิริพัฒนกุลขจร
สิ่งที่ส่งมาด้วย โครงการศึกษาค้นคว้าอิสระ จำนวน 1 ชุด

ด้วย นางสาวสุพรรณิ สรรพทรัพย์ นักศึกษาหลักสูตรบัณฑิตศึกษา
แขนงวิชา เทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช ได้รับอนุมัติให้
ทำการศึกษาค้นคว้าอิสระ เรื่อง ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาโรงเรียนเขมะสิริอนุสสรณ์ที่มีต่อการใช้
เว็บไซต์ค้นหาทางอินเทอร์เน็ต ตามโครงการการศึกษาค้นคว้าอิสระที่แนบมาด้วยนี้

การจัดทำการศึกษาค้นคว้าอิสระเรื่องดังกล่าว นักศึกษาได้จัดทำเครื่องมือที่จะเก็บรวบรวมข้อมูล และ
ได้รับความเห็นชอบเบื้องต้นจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ไว้ชั้นหนึ่งแล้ว แต่เพื่อให้เครื่องมือที่จัดทำนั้นมีความ
ครอบคลุมเนื้อหาวิชา แนวปฏิบัติ และสอดคล้องกับหลักและกระบวนการวิจัย ทางสาขาวิชาจึงขอความอนุเคราะห์จากท่าน
ในฐานะผู้ทรงคุณวุฒิด้าน ด้านเทคโนโลยีการศึกษา ได้โปรดพิจารณาตรวจสอบและให้ความคิดเห็นเพื่อการ
ปรับปรุงเครื่องมือการวิจัยของนักศึกษาผู้นี้ด้วย สำหรับรายละเอียดอื่น ๆ นักศึกษาจะนำเรียนด้วยตนเอง

สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านเป็นอย่างดี
จึงขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ทวิศักดิ์ จินดานุรักษ์)
ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาศึกษาศาสตร์

ฝ่ายบัณฑิตศึกษา

โทร. 0-2503-2870

โทรสาร 0-2503-3566 -7

ที่ ศธ 0522.16 (บ) / 278

สาขาวิชาศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช
ตำบลบางพูด อำเภอปากเกร็ด
จังหวัดนนทบุรี 11120

วันที่

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาเครื่องมือวิจัย
เรียน นางสาวจิตติญาดา พุกกะมาน
สิ่งที่ส่งมาด้วย โครงการศึกษาค้นคว้าอิสระ จำนวน 1 ชุด

ด้วย นางสาวสุพรรณิ สรรพทรัพย์ นักศึกษาหลักสูตรบัณฑิตศึกษา
แขนงวิชา เทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช ได้รับอนุมัติให้
ทำการศึกษาค้นคว้าอิสระ เรื่อง ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาโรงเรียนเขมะสิริอนุสสรณ์ที่มีต่อการใช้เว็บไซต์
สนทนาทางอินเทอร์เน็ต ตามโครงการการศึกษาค้นคว้าอิสระที่แนบมาด้วยนี้

การจัดทำการศึกษาค้นคว้าอิสระเรื่องดังกล่าว นักศึกษาได้จัดทำเครื่องมือที่จะเก็บรวบรวมข้อมูล และได้รับ
ความเห็นชอบเบื้องต้นจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ไว้ชั้นหนึ่งแล้ว แต่เพื่อให้เครื่องมือที่จัดทำนั้นมีความครอบคลุม
เนื้อหาวิชา แนวปฏิบัติ และสอดคล้องกับหลักและกระบวนการวิจัย ทางสาขาวิชาจึงขอความอนุเคราะห์จากท่านในฐานะผู้
ทรงคุณวุฒิด้าน ด้านเนื้อหา ได้โปรดพิจารณาตรวจสอบและให้ความคิดเห็นเพื่อการปรับปรุงเครื่องมือการวิจัยของ
นักศึกษาผู้นี้ด้วย สำหรับรายละเอียดอื่น ๆ นักศึกษาจะนำเรียนด้วยตนเอง

สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านเป็นอย่างดี
จึงขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ทวิศักดิ์ จินดานุรักษ์)
ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาศึกษาศาสตร์

ฝ่ายบัณฑิตศึกษา

โทร. 0-2503-2870

โทรสาร 0-2503-3566-7

ที่ ศบ 0522.16 (บ)/278

สาขาวิชาศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช
ตำบลบางพูด อำเภอปากเกร็ด
จังหวัดนนทบุรี 11120

วันที่

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาเครื่องมือวิจัย
เรียน นายบรรพต เทียงคำ
สิ่งที่ส่งมาด้วย โครงการศึกษาค้นคว้าอิสระ จำนวน 1 ชุด

ด้วย นางสาวสุพรรณิ สรรพทรัพย์ นักศึกษาหลักสูตรบัณฑิตศึกษา
แขนงวิชา เทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช ได้รับอนุมัติให้
ทำการศึกษาค้นคว้าอิสระ เรื่อง ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาโรงเรียนเขมะสิริอนุสสรณ์ที่มีต่อการใช้เว็บไซต์
สนทนาทางอินเทอร์เน็ต ตามโครงการการศึกษาค้นคว้าอิสระที่แนบมาด้วยนี้

การจัดทำการศึกษาค้นคว้าอิสระเรื่องดังกล่าว นักศึกษาได้จัดทำเครื่องมือที่จะเก็บรวบรวมข้อมูล และได้
รับความเห็นชอบเบื้องต้นจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ไว้ขั้นหนึ่งแล้ว แต่เพื่อให้เครื่องมือที่จัดทำนั้นมีความครอบคลุม
เนื้อหาวิชา แนวปฏิบัติ และสอดคล้องกับหลักและกระบวนการวิจัย ทางสาขาวิชาจึงขอความอนุเคราะห์จากท่านในฐานะผู้
ทรงคุณวุฒิด้าน ด้านเนื้อหา ได้โปรดพิจารณาตรวจสอบและให้ความคิดเห็นเพื่อการปรับปรุงเครื่องมือการวิจัยของ
นักศึกษาผู้นี้ด้วย สำหรับรายละเอียดอื่น ๆ นักศึกษาจะนำเรียนด้วยตนเอง

สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านเป็นอย่างดี
จึงขอบอกมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.วิศักดิ์ จินดานุรักษ์)
ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาศึกษาศาสตร์

ฝ่ายบัณฑิตศึกษา

โทร. 0-2503-2870

โทรสาร 0-2503-3566 -7

ที่ ศธ. 0522.16 (บ) / 173

สาขาวิชาศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช
ตำบลบางพูด อำเภอปากเกร็ด
จังหวัดนนทบุรี 11120

วันที่ 13 พฤษภาคม 2552

เรื่อง ขอรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาเครื่องมือวิจัย
เรียน นางสาวลักษมี จงถิรวงศ์
สิ่งที่ส่งมาด้วย โครงการศึกษาค้นคว้าอิสระ จำนวน 1 ชุด

ด้วย นางสาวสุพรรณิ สรรพทรัพย์ นักศึกษาหลักสูตรบัณฑิตศึกษา
แขนงวิชา เทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช ได้รับอนุมัติให้
ทำการศึกษาค้นคว้าอิสระ เรื่อง ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาโรงเรียนเขมะสิริอนุสสรณ์ที่มีต่อการใช้
เว็บไซต์สนทนาทางอินเทอร์เน็ต ตามโครงการการศึกษาค้นคว้าอิสระที่แนบมาด้วยนี้

การจัดทำการศึกษาค้นคว้าอิสระเรื่องดังกล่าว นักศึกษาได้จัดทำเครื่องมือที่จะเก็บรวบรวมข้อมูล และ
ได้รับความเห็นชอบเบื้องต้นจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ไว้ชั้นหนึ่งแล้ว แต่เพื่อให้เครื่องมือที่จัดทำนั้นมีความ
ครอบคลุมเนื้อหาวิชา แนวปฏิบัติ และสอดคล้องกับหลักและกระบวนการวิจัย ทางสาขาวิชาจึงขอความอนุเคราะห์จากท่าน
ในฐานะผู้ทรงคุณวุฒิด้าน ด้านเนื้อหา ได้โปรดพิจารณาตรวจสอบและให้ความคิดเห็นเพื่อการปรับปรุงเครื่องมือการ
วิจัยของนักศึกษานี้ด้วย สำหรับรายละเอียดอื่น ๆ นักศึกษาจะนำเรียนด้วยตนเอง

สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านเป็นอย่างดี
จึงขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ทวิศักดิ์ จินดานุรักษ์)
ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาศึกษาศาสตร์

ฝ่ายบัณฑิตศึกษา

โทร. 0-2503-2870

โทรสาร 0-2503-3566 -7

ภาคผนวก ง
แบบประเมินความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ

แบบประเมินความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ

เรื่อง ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา โรงเรียนเขมะสิริอนุสสรณ์ที่มีต่อการใช้เว็บไซต์สนทนาทางอินเทอร์เน็ต

ผู้วิจัย นางสาวสุพรรณิ สรรพทรัพย์

คำชี้แจง โปรดกาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างตามระดับผลการประเมินความคิดเห็นดังนี้

1 หมายถึง แน่ใจว่าคำถามวัดตรงกับค่านิยม และ/หรือวัตถุประสงค์ และ/หรือการใช้ภาษาเข้าใจง่าย

0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าคำถามวัดตรงกับค่านิยม และวัตถุประสงค์ และ/หรือการใช้ภาษาเข้าใจง่าย

-1 หมายถึง แน่ใจว่าคำถามวัดไม่ตรงกับค่านิยม และ/หรือวัตถุประสงค์ และ/หรือการใช้ภาษาเข้าใจง่าย

ตารางที่ 1

ประเด็น	ความสอดคล้อง		
	1	0	-1
ด้านการออกแบบเว็บไซต์			
1. เว็บไซต์มีการออกแบบสวยงาม	/		
2. ตัวหนังสือชัดเจน	/		
3. ภาพประกอบทำให้เกิดความน่าสนใจ	/		
4. การจัดวางเนื้อหา ดูสบายตา และอ่านง่าย	/		
5. เนื้อหาของข้อมูลในเว็บไซต์ชัดเจน เข้าใจง่าย	/		
6. ภาษาที่ใช้ในLink ต่าง ๆ เข้าใจง่าย	/		
7. การเชื่อมโยงข้อมูลในแต่ละหน้ามีความสัมพันธ์กัน	/		

ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุงจากผู้ทรงคุณวุฒิ

.....

.....

.....

.....

.....

ตารางที่ 2

ประเด็น	ความสอดคล้อง		
	1	0	-1
ด้านความพึงพอใจ			
1. เนื้อหา มีประโยชน์ เป็นแหล่งความรู้และสืบค้นข้อมูลได้เป็นอย่างดี	/		
2. มีความหลากหลายของข้อมูล	/		
3. การ โหลดหน้าเว็บไซต์มีความรวดเร็ว	/		
4. การ Post ข้อความผ่านเว็บไซต์มีความรวดเร็ว	/		
5. การดาวน์โหลดข้อมูลต่าง ๆ มีความรวดเร็ว	/		
6. การปรับปรุงข้อมูลภายในเว็บไซต์มีความทันสมัยอยู่เสมอ	/		
7. มีการตรวจสอบความเหมาะสมของภาษาที่ใช้ในการสนทนา	/		

ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุงจากผู้ทรงคุณวุฒิ

.....

.....

.....

.....

.....

ตารางที่ 3

ประเด็น	ความสอดคล้อง		
	1	0	-1
ด้านอารมณ์			
1. ช่วยลดความเครียดจากการเรียนหรือการทำงาน	/		
2. ได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับกลุ่มบุคคลอื่น	/		
3. ได้แสดงความเป็นตัวตนของตนเอง	/		
4. มีความสนุกสนานจากการใช้บริการเว็บไซต์สนทนา	/		

ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุงจากผู้ทรงคุณวุฒิ

.....

.....

.....

.....

.....

ตารางที่ 4

ประเด็น	ความสอดคล้อง		
	1	0	-1
ด้านการปฏิสัมพันธ์			
1. การได้รู้จักกลุ่มคนที่หลากหลาย	✓		
2. การได้รับความรู้ใหม่ๆ และสาระจากการสนทนา	✓		

ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุงจากผู้ทรงคุณวุฒิ

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้ทรงคุณวุฒิ
 (...*ว.ส.รุ่งอรุณ*...*ค.วิ.จรู*...)

แบบประเมินความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ

เรื่อง ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา โรงเรียนเขมะสิริอนุสสรณ์ที่มีต่อการใช้เว็บไซต์สนทนาทางอินเทอร์เน็ต

ผู้วิจัย นางสาวสุพรรณิ สรรพทรัพย์

คำชี้แจง โปรดกาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างตามระดับผลการประเมินความคิดเห็นดังนี้

- 1 หมายถึง แน่ใจว่าคำตอบตรงกับคำนิยาม และ/หรือวัตถุประสงค์ และ/หรือการใช้ภาษาเข้าใจง่าย
 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าคำตอบตรงกับคำนิยาม และวัตถุประสงค์ และการใช้ภาษาเข้าใจง่าย
 -1 หมายถึง แน่ใจว่าคำตอบไม่ตรงกับคำนิยาม และ/หรือวัตถุประสงค์ และ/หรือการใช้ภาษาเข้าใจง่าย

ตารางที่ 1

ประเด็น	ความสอดคล้อง		
	1	0	-1
ด้านการออกแบบเว็บไซต์			
1. เว็บไซต์มีการออกแบบสวยงาม	/		
2. ตัวหนังสือชัดเจน	/		
3. ภาพประกอบทำให้เกิดความน่าสนใจ	/		
4. การจัดวางเนื้อหา ดูสบายตา และอ่านง่าย	/		
5. เนื้อหาของข้อมูลในเว็บไซต์ชัดเจน เข้าใจง่าย	/		
6. ภาษาที่ใช้ในLink ต่าง ๆ เข้าใจง่าย	/		
7. การเชื่อมโยงข้อมูลในแต่ละหน้ามีความสัมพันธ์กัน	/		

ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุงจากผู้ทรงคุณวุฒิ

.....

.....

.....

.....

.....

ตารางที่ 2

ประเด็น	ความสอดคล้อง		
	1	0	-1
ด้านความพึงพอใจ			
1. เนื้อหา มีประโยชน์ เป็นแหล่งความรู้และสืบค้นข้อมูลได้เป็นอย่างดี	/	/	
2. มีความหลากหลายของข้อมูล		/	
3. การโหลดหน้าเว็บไซต์มีความรวดเร็ว	/		
4. การ Post ข้อความผ่านเว็บไซต์มีความรวดเร็ว	/		
5. การดาวน์โหลดข้อมูลต่าง ๆ มีความรวดเร็ว		/	
6. การปรับปรุงข้อมูลภายในเว็บไซต์มีความทันสมัยอยู่เสมอ		/	
7. มีการตรวจสอบความเหมาะสมของภาษาที่ใช้ในการสนทนา		/	

ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุงจากผู้ทรงคุณวุฒิ

ข้อ(๖) และ ข้อ(๗) ส่วนอื่นอย่างไร อ่านแล้วดูใกล้ เคียงกัน เพราะบาง
เป็น ๐ หน้าเดียวกัน หน้า: เสนอให้ชัดเจนกว่านี้ นะ ๘๘

ตารางที่ 3

ประเด็น	ความสอดคล้อง		
	1	0	-1
ด้านอารมณ์			
1. ช่วยลดความเครียดจากการเรียนหรือการทำงาน	/		
2. ได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับกลุ่มบุคคลอื่น		/	
3. ได้แสดงความเป็นตัวตนของตนเอง		/	
4. มีความสนุกสนานจากการใช้บริการเว็บไซต์สนทนา	/		

ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุงจากผู้ทรงคุณวุฒิ

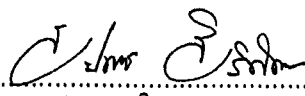
ข้อ ๕ กับ ข้อ ๖, ส่วนหนึ่งของโครงการระยะยาว ข้อ ๖
 มากเกินไป เหตุผลไม่เข้าใจข้อ ๖ ตามที่ ข. ที่ข้อ ๕ ข้อ ๕ นี้ไม่

ตารางที่ 4

ประเด็น	ความสอดคล้อง		
	1	0	-1
ด้านการปฏิสัมพันธ์			
1. การ ได้รู้จักกลุ่มคนที่หลากหลาย	/		
2. การ ได้รับความรู้ใหม่ ๆ และสาระจากการสนทนา	/		

ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุงจากผู้ทรงคุณวุฒิ

.....

ลงชื่อ ผู้ทรงคุณวุฒิ
 (ดร.สุปรียะ ศิริรัตน์สง่างง)
 ๒๐ / ๕.๕. / ๕๒

แบบประเมินความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ

เรื่อง ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาโรงเรียนเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระศรีนครินทร์ที่มีต่อการใช้เว็บไซต์สนทนาทางอินเทอร์เน็ต

ผู้วิจัย นางสาวสุพรรณิ สรรพทรัพย์

คำชี้แจง โปรดกาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างตามระดับผลการประเมินความคิดเห็นดังนี้

- 1 หมายถึง แน่ใจว่าคำถามวัดตรงกับคำนิยาม และ/หรือวัตถุประสงค์ และ/หรือการใช้ภาษาเข้าใจง่าย
 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าคำถามวัดตรงกับคำนิยาม และวัตถุประสงค์ และการใช้ภาษาเข้าใจง่าย
 -1 หมายถึง แน่ใจว่าคำถามวัดไม่ตรงกับคำนิยาม และ/หรือวัตถุประสงค์ และ/หรือการใช้ภาษาเข้าใจง่าย

ตารางที่ 1

ประเด็น	ความสอดคล้อง		
	1	0	-1
ด้านการออกแบบเว็บไซต์	✓		
1. เว็บไซต์มีการออกแบบสวยงาม	✓		
2. ตัวหนังสือชัดเจน	✓		
3. ภาพประกอบทำให้เกิดความน่าสนใจ	✓		
4. การจัดวางเนื้อหา ดูสบายตา และอ่านง่าย	✓		
5. เนื้อหาของข้อมูลในเว็บไซต์ชัดเจน เข้าใจง่าย	✓		
6. ภาษาที่ใช้ใน Link ต่าง ๆ เข้าใจง่าย	✓		
7. การเชื่อมโยงข้อมูลในแต่ละหน้ามีความสัมพันธ์กัน	✓		

ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุงจากผู้ทรงคุณวุฒิ

.....

.....

.....

.....

.....

ตารางที่ 2

ประเด็น	ความสอดคล้อง		
	1	0	-1
ด้านความพึงพอใจ			
1. เนื้อหา มีประโยชน์ เป็นแหล่งความรู้และสืบค้นข้อมูลได้เป็นอย่างดี	/		
2. มีความหลากหลายของข้อมูล	/		
3. การไหลคหน้าเว็บไซต์มีความรวดเร็ว	/		
4. การ Post ข้อความผ่านเว็บไซต์มีความรวดเร็ว	/		
5. การดาวน์โหลดข้อมูลต่าง ๆ มีความรวดเร็ว	/		
6. การปรับปรุงข้อมูลภายในเว็บไซต์มีความทันสมัยอยู่เสมอ	/		
7. มีการตรวจสอบความเหมาะสมของภาษาที่ใช้ในการสนทนา	/		

ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุงจากผู้ทรงคุณวุฒิ

.....

.....

.....

.....

.....

ตารางที่ 3

ประเด็น	ความสอดคล้อง		
	1	0	-1
ด้านอารมณ์			
1. ช่วยลดความเครียดจากการเรียนหรือการทำงาน	/		
2. ได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับกลุ่มบุคคลอื่น	/		
3. ได้แสดงความเป็นตัวตนของตนเอง	/		
4. มีความสนุกสนานจากการใช้บริการเว็บไซต์สนทนา	/		

ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุงจากผู้ทรงคุณวุฒิ

.....

.....

.....

.....

.....

ตารางที่ 4

ประเด็น	ความสอดคล้อง		
	1	0	-1
ด้านการปฏิสัมพันธ์			
1. การได้รู้จักกลุ่มคนที่หลากหลาย	/		
2. การได้รับความรู้ใหม่ๆ และสาระจากการสนทนา	/		

ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุงจากผู้ทรงคุณวุฒิ

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ... ฐิสรพม เกียรติ ผู้ทรงคุณวุฒิ
 (... ฐิสรพม เกียรติ)
 21 / 8 / 52

แบบประเมินความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ

เรื่อง ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาโรงเรียนเขมะสิริอนุสสรณ์ที่มีต่อการใช้เว็บไซต์สนทนาทางอินเทอร์เน็ต

ผู้วิจัย นางสาวสุพรรณิ สรรพทรัพย์

คำชี้แจง โปรดกาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างตามระดับผลการประเมินความคิดเห็นดังนี้

- 1 หมายถึง แน่ใจว่าคำตอบตรงกับคำถาม และ/หรือวัตถุประสงค์ และ/หรือการใช้ภาษาเข้าใจง่าย
 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าคำตอบตรงกับคำถาม และวัตถุประสงค์ และการใช้ภาษาเข้าใจง่าย
 -1 หมายถึง แน่ใจว่าคำตอบไม่ตรงกับคำถาม และ/หรือวัตถุประสงค์ และ/หรือการใช้ภาษาเข้าใจง่าย

ตารางที่ 1

ประเด็น	ความสอดคล้อง		
	1	0	-1
ด้านการออกแบบเว็บไซต์			
1. เว็บไซต์มีการออกแบบสวยงาม	✓		
2. ตัวหนังสือชัดเจน	✓		
3. ภาพประกอบทำให้เกิดความน่าสนใจ	✓		
4. การจัดวางเนื้อหา ดูสบายตา และอ่านง่าย	✓		
5. เนื้อหาของข้อมูลในเว็บไซต์ชัดเจน เข้าใจง่าย	✓		
6. ภาษาที่ใช้ใน Link ต่าง ๆ เข้าใจง่าย	✓		
7. การเชื่อมโยงข้อมูลในแต่ละหน้ามีความสัมพันธ์กัน	✓		

ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุงจากผู้ทรงคุณวุฒิ

.....

.....

.....

.....

.....

ตารางที่ 2

ประเด็น	ความสอดคล้อง		
	1	0	-1
ด้านความพึงพอใจ			
1. เนื้อหาที่มีประโยชน์ เป็นแหล่งความรู้และสืบค้นข้อมูลได้เป็นอย่างดี	✓		
2. มีความหลากหลายของข้อมูล	✓		
3. การโหลดหน้าเว็บไซต์มีความรวดเร็ว	✓		
4. การ Post ข้อความผ่านเว็บไซต์มีความรวดเร็ว	✓		
5. การดาวน์โหลดข้อมูลต่าง ๆ มีความรวดเร็ว	✓		
6. การปรับปรุงข้อมูลภายในเว็บไซต์มีความทันสมัยอยู่เสมอ	✓		
7. มีการตรวจสอบความเหมาะสมของภาษาที่ใช้ในการสนทนา	✓		

ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุงจากผู้ทรงคุณวุฒิ

.....

.....

.....

.....

.....

ตารางที่ 3

ประเด็น	ความสอดคล้อง		
	1	0	-1
ด้านอารมณ์			
1. ช่วยลดความเครียดจากการเรียนหรือการทำงาน	✓		
2. ได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับกลุ่มบุคคลอื่น	✓		
3. ได้แสดงความเป็นตัวตนของตนเอง	✓		
4. มีความสนุกสนานจากการใช้บริการเว็บไซต์สนทนา	✓		

ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุงจากผู้ทรงคุณวุฒิ

.....

.....

.....

.....

.....

ตารางที่ 4

ประเด็น	ความสอดคล้อง		
	1	0	-1
ด้านการปฏิสัมพันธ์			
1. การได้รู้จักกลุ่มคนที่หลากหลาย	✓		
2. การได้รับความรู้ใหม่ ๆ และสาระจากการสนทนา	✓		

ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุงจากผู้ทรงคุณวุฒิ

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ..... ..... ผู้ทรงคุณวุฒิ
 (...จิตติเมลา พุกกะมาน.....)
 21 / 1 / 52

แบบประเมินความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ

เรื่อง ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา โรงเรียนเฉลิมพระเกียรติศรีอรุณธรรมที่มีต่อการใช้เว็บไซต์สนทนาทางอินเทอร์เน็ต

ผู้วิจัย นางสาวสุพรรณิ ศรพรทรัพย์

คำชี้แจง โปรดกาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างตามระดับผลการประเมินความคิดเห็นดังนี้

- 1 หมายถึง แน่ใจว่าคำถามวัดตรงกับค่านิยม และ/หรือวัตถุประสงค์ และ/หรือการใช้ภาษาเข้าใจง่าย
 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าคำถามวัดตรงกับค่านิยม และวัตถุประสงค์ และการใช้ภาษาเข้าใจง่าย
 -1 หมายถึง แน่ใจว่าคำถามวัดไม่ตรงกับค่านิยม และ/หรือวัตถุประสงค์ และ/หรือการใช้ภาษาเข้าใจง่าย

ตารางที่ 1

ประเด็น	ความสอดคล้อง		
	1	0	-1
ด้านการออกแบบเว็บไซต์	✓		
1. เว็บไซต์มีการออกแบบสวยงาม	✓		
2. ตัวหนังสือชัดเจน	✓		
3. ภาพประกอบทำให้เกิดความน่าสนใจ	✓		
4. การจัดวางเนื้อหา ดูสบายตา และอ่านง่าย	✓		
5. เนื้อหาของข้อมูลในเว็บไซต์ชัดเจน เข้าใจง่าย	✓		
6. ภาษาที่ใช้ใน Link ต่าง ๆ เข้าใจง่าย	✓		
7. การเชื่อมโยงข้อมูลในแต่ละหน้ามีความสัมพันธ์กัน	✓		

ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุงจากผู้ทรงคุณวุฒิ

.....

.....

.....

.....

.....

ตารางที่ 2

ประเด็น	ความสอดคล้อง		
	1	0	-1
ด้านความพึงพอใจ			
1. เนื้อหา มีประโยชน์ เป็นแหล่งความรู้และสืบค้นข้อมูลได้เป็นอย่างดี	✓		
2. มีความหลากหลายของข้อมูล	✓		
3. การไหลคหน้าเว็บไซต์มีความรวดเร็ว	✓		
4. การ Post ข้อความผ่านเว็บไซต์มีความรวดเร็ว	✓		
5. การดาวน์โหลดข้อมูลต่าง ๆ มีความรวดเร็ว	✓		
6. การปรับปรุงข้อมูลภายในเว็บไซต์มีความทันสมัยอยู่เสมอ	✓		
7. มีการตรวจสอบความเหมาะสมของภาษาที่ใช้ในการสนทนา	✓		

ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุงจากผู้ทรงคุณวุฒิ

.....

.....

.....

.....

.....

ตารางที่ 3

ประเด็น	ความสอดคล้อง		
	1	0	-1
ด้านอารมณ์			
1. ช่วยลดความเครียดจากการเรียนหรือการทำงาน	✓		
2. ได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับกลุ่มบุคคลอื่น	✓		
3. ได้แสดงความเป็นตัวตนของตนเอง	✓		
4. มีความสนุกสนานจากการใช้บริการเว็บไซต์สนทนา	✓		

ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุงจากผู้ทรงคุณวุฒิ

.....

.....

.....

.....

.....

ตารางที่ 4

ประเด็น	ความสอดคล้อง		
	1	0	-1
ด้านการปฏิสัมพันธ์			
1. การได้รู้จักกลุ่มคนที่หลากหลาย	✓		
2. การได้รับความรู้ใหม่ๆ และสาระจากการสนทนา	✓		

ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุงจากผู้ทรงคุณวุฒิ

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้ทรงคุณวุฒิ
 (.....
 21 / 8 / 52

ประวัติผู้ศึกษา

ชื่อ	นางสาวสุพรรณิ สรรพทรัพย์
วัน เดือน ปีเกิด	11 ตุลาคม 2521
สถานที่เกิด	เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร
ประวัติการศึกษา	ครุศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต พ.ศ. 2543
สถานที่ทำงาน	โรงเรียนเขมะสิริอนุสสรณ์ เขตบางพลัด กรุงเทพมหานคร
ตำแหน่ง	ครู